

รายงานการประชุม
สภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๘

(สมัยวิสามัญ)

วันเสาร์ที่ ๕ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๕๒

ฉบับสำนักงานพิมพ์

ครั้งที่ ๘ ถึง ครั้งที่ ๑๖ (สมัยวิสามัญ) เล่ม ๒ พ.ศ. ๒๕๕๒

สารบัญ

หน้า

ครั้งที่ ๘/๒๕๕๒ (วิสามัญ) ชุดที่ ๑

วันเสาร์ที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒

ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณประจำปีงบประมาณ

พ.ศ. ๒๕๕๒ (ต่อ)

๑๐๐๕

รายงานการประชุมสภาผู้แทน
ครั้งที่ ๕/๒๔๕๒ (วิสามัญ) ชุดที่ ๑
วันเสาร์ที่ ๕ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๔๗๒
ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม
เริ่มประชุมเวลา ๑๐.๒๕ นาฬิกา

ประธานสภาผู้แทน : ฉันหม่อมราชกุมารีประชุม ๕๕ คน เป็น
องค์ประชุมแล้ว ข้าพเจ้าขอเปิดประชุมต่อไป ตามระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่
จะแจ้งให้ที่ประชุมทราบเฉพาะประชุมใหม่ ระเบียบวาระที่ ๒ ข้าพเจ้า
ขอเสนอให้ที่ประชุมรับรองรายงานการประชุมครั้งผู้แทน ครั้งที่ ๕/๒๔๗๒
(วิสามัญ) ชุดที่ ๑ เมื่อไม่อยู่ในที่ที่ควรออกเวลาประชุมอนุมัติ
รับรองรายงานการประชุม ระเบียบวาระที่ ๓ ปรึกษาหารือก่อนจะถาม
ผู้เสนอญัตติขอเปลี่ยนแปลงระเบียบวาระ ๒ ราย ผู้เสนอรายแรกขอให้ยก
เอาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณประจำปี งบประมาณพุทธศักราช ๒๔๗๒
ซึ่งพิจารณาค้างจนมาพิจารณาก่อน แต่กรายที่ ๒ ขอเปลี่ยนแปลงระเบียบวาระ
เห็นชอบกัน ข้อ ๑. ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณจนพิจารณาก่อน
ข้อ ๒. เมื่อพิจารณาร่างงบประมาณแล้ว ให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติเปลี่ยน
แปลงเขตจังหวัดขอนแก่น และจังหวัดนครราชสีมาจนพิจารณาก่อน แล้ว
ข้อ ๓. เมื่อพิจารณาไปตามระเบียบการที่ได้เปลี่ยนแปลงแล้วให้พิจารณา
ไปตามระเบียบวาระ และระเบียบวาระที่ ๓ ในเรียงแห่งที่บัญญัติ เพราะฉะนั้น
ให้ยกข้อ ๑ คงเหลือรายที่ ๓ กับรายที่ ๔ พิจารณาคู่ข้อ ๑ แล้ว ส่วนข้อ ๒ ไม่
ครบถ้วน เมื่อประชุมมา ผู้เสนอเปลี่ยนแปลงเขตจังหวัด

นายกิติ พัฒนากิติ (นครศรีธรรมราช) : การที่ข้าพเจ้าได้
 เสนอให้ยกร่างพระราชบัญญัติงบประมาณขึ้นมาพิจารณาได้นั้น ก็เพื่อ
 จะส่งมอบเวลาของสถานที่ในการที่จะได้พิจารณาร่างต่อไป ข้าพเจ้าจึงจะไม่
 อภิปรายอะไรให้มากมา เพราะเหตุที่ในความสัมพันธ์ของงบประมาณ
 กิติ ในความจำเป็นที่จะต้องพิจารณาต่อมกค เป็นที่ทราบกันอยู่แล้ว
 เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอที่จะขออภิปรายต่อไป

นายโสภณ สุภิชระ (ขอนแก่น) : ความจริงข้าพเจ้าเจตนาเพียง
 แต่จะพูดภายหลังตาม เพราะฉะนั้นเมื่อประธานกรุณาให้พูดก็อยาก
 จะพูด คือความจริงการที่เสนอก่อนเนื่องจากว่าสำหรับงบประมาณประจำปี
 พ.ศ. ๒๕๑๒ ซึ่งเราได้คิดมาแต่เมื่อวานนี้ บังเอิญตอนบ่ายไม่ครบของ
 ประชุมกัน ข้าพเจ้าเห็นว่างบประมาณเป็นเรื่องสำคัญสำหรับพวกเราทั้งหลาย
 จะได้ช่วยกันให้ทอดคล้องไปด้วย แม้ถ้ารัฐบาลท่านจะเห็นไม่สำคัญก็ช่าง
 เกอะ แต่สำหรับตัวข้าพเจ้าเห็นว่างบประมาณนั้นแม้จะเป็นผู้คิดของ
 รัฐบาลก็ตาม แต่ว่าเป็นประโยชน์แก่พวกเราและประชาชนทั่วประเทศ ก็
 อยากจะให้เสร็จไปเสีย เป็นระเบียบวาระที่ ๑ ของข้าพเจ้าที่เสนอ ส่วน
 ที่ ๒ คือถ้าเมื่อเสร็จร่างพระราชบัญญัติงบประมาณฉบับนี้ ขอให้
 ญัตติร่างพระราชบัญญัติ เกี่ยวกับการโอน เปลี่ยนแปลงเขต จังหวัดต่าง ๆ มา
 เสนอต่อไป การที่เสนอเช่นนี้คือเหตุผลว่าการโอนเปลี่ยนแปลงเขตจังหวัด
 ต่าง ๆ นั้น ข้าพเจ้าเห็นว่าเราควรจะทำกันเสียในขณะนี้ เพราะเหตุว่า
 ประการที่ ๑ คือถ้าเราจะปล่อยให้มีการ โอนเขตกันคนขึ้นนั้น เป็นภาระ
 ขู่ขาก เกี่ยวกับการเก็บภาษีอากร ตลอดจนการสำรวจ ตรวจสอบสถิติ ต่าง ๆ
 ประการที่ ๒ ประการที่ ๓ คือว่าเกี่ยวกับอำนาจการเลือกตั้งซ่อมในระยะ
 เวลาอันสั้น เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าคิดว่าเราควรจะทำกันเสีย เพราะฉะนั้น

บุคคลคนหนึ่งจะไม่สำคัญเท่าปริมาณ ข้าพเจ้าก็เห็นความสำคัญของ
ทางปริมาณแต่มีความสำคัญกว่าบุคคลหนึ่งจริงได้เห็นว่าเป็นอันดีด้วยไป แต่
ความจริงในเรื่องการที่จะเป็นกระตุกธรรมดาตาม เป็นกระตุกตาม
ข้าพเจ้าเองก็มีความเห็นใจเพื่อนฝูงมาก แต่ข้าพเจ้าก็กระตุกเหมือนกันแต่
ก็ตั้งใจในการที่จะต้องเขากระเบียดกระเสียด เพราะฉะนั้นอยากจะให้
บุคคลทั้งสองเข้ามาด้วยกัน

นายทองดี อีสราจวิน (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าขอค้านที่จะให้
ทางพระราชบัญญัติงบประมาณเข้าก่อน เพราะเหตุใด ที่ข้าพเจ้าขอค้าน
เพราะเห็นว่าการปฏิบัติตามระเบียบของราชการประชุม ข้าพเจ้าเองรู้สึก
แปลกใจเห็นเหตุที่สมาชิกบางท่านบอกว่างบประมาณเป็นรายการสำคัญที่สุด
อยากจะให้เสร็จ ก็แต่ทำไมเมื่อวานตอนบ่ายจึงไม่มา เพราะฉะนั้น
ข้าพเจ้าขอค้านว่าให้ปฏิบัติตามระเบียบของราชการ ก็ขอยกขานว่าเอากระตุ
ก่อนหรือตามก่อน

ประธานสภาผู้แทน : เมื่อผู้เสนอญัตติและผู้ทักท้วงเห็นถ
เข้าใจว่าที่ประชุมคงเข้าใจความหมายดีแล้ว แต่ในการให้ที่ประชุมลงมติ
ญัตติของคุณได้กับมัตถ์ของประเด็น ประเด็นแรกเองงบประมาณขึ้นมา
พิจารณาอีก ประเด็นที่สองเอาพระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงเขตจังหวัด
ขอนแก่นและมหาสารคามมาพิจารณาเรียงตามลำดับงบประมาณไป ก็จะ
แยกประเด็นว่าเอาอะไรงบประมาณขึ้นก่อน แต่จริงเอาประเด็นที่สอง
ขอปรึกษาในประเด็นแรกว่าจะเอางบประมาณขึ้นมาพิจารณาก่อนหรือไม่

ท่านผู้ใดเห็นว่าการแก้ไขระเบียบของราชการ โดยงบประมาณขึ้นมา
พิจารณาก่อนโปรดยกมือขึ้น

มัตถ์มาชชกมธ ๕๘ คน

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วยโปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๑ คน

ประธานสภาผู้แทน : มีผู้เห็นว่าควรเปลี่ยนระเบียบวาระโดยเอา
ของประมาณชนมาพิจารณาก่อนมี ๓๘ เสียง ที่ไม่เห็นด้วยมี ๑ เป็นอัน
ว่าของประมาณชนมาพิจารณาก่อน ประเด็นที่สอง ร่างพระราชบัญญัติ
เปลี่ยนแปลงเขตจังหวัดขอนแก่นกับมหาสารคามของคุณไสย์ ใจความ
จากแก้ไขจากของประมาณเสร็จสิ้นแล้ว เอาร่างพระราชบัญญัติชนม
พิจารณาของสงไม่เป็นการเปลี่ยนระเบียบวาระ ท่านผู้ใดเห็นควรเปลี่ยน
ระเบียบวาระสงผู้เสนอโปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๓๑ คน

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วยโปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๓๖ คน

ประธานสภาผู้แทน : มีผู้เห็นว่าควรเปลี่ยนระเบียบวาระตามผู้
เสนอ ๓๖ ที่ไม่เห็นด้วย ๑๒ เป็นอันว่าที่ประชุมไม่ยอมให้เปลี่ยน ค่อยไป
พิจารณาร่างแก้ไขให้ที่ประชุมพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณประจำ
ปีงบประมาณพุทธศักราช ๒๕๕๒ ซึ่งพิจารณาค้างอยู่ ของชัยภกรมาตรา
เข้าพิจารณา

ภกรมาตราแห่งประจำที่

ประธานสภาผู้แทน : ค่อยไปขอให้พิจารณางบประมาณมาตรา
ภกรมาตรา ๓ ซึ่งพิจารณาค้างอยู่ แล้วค่อยไปเป็นวาระของผู้สนับสนุน

๑๑.๓๕ น.

พล ร.ต. หลวงพลสินชวาณตัก รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง
 กลาโหม : เมื่อก่อนยังมีข้อสงสัยของท่านสมาชิกบางท่าน ๒ ข้อ คือ
 ข้อหนึ่ง เวียงวณิชต์ ข้อ ๒ เรื่องรถบรรทุกยนต์ที่เราได้ซื้อรถหนึ่งคัน
 นอกนั้นเป็นรถบรรทุกทหาร รถตักบดใหญ่ และรถมอเตอร์ไซค์ใช้
 เราต้องขายหรือรถ เหล่านี้ เพราะถ้า เมื่อก่อนสงครามรถเหล่านี้ได้บดเสียหายมา
 ไม่สามารถจะนำมาใช้ในการสงคราม จึงจำเป็นต้องซื้อรถยนต์หรือรถบรรทุก
 รถมอเตอร์ไซค์มาใช้ในการรบ ส่วนรถบรรทุกที่เราใช้ในการทหารเพื่อกวาดล้าง
 และตัดขยในการทหาร และหน่วยต่าง ๆ ในกรุงเทพฯ ยะลา นราธิวาส
 สงขลา สตูล และตามท้อง ม.ก. ทหารบกทุกแห่ง และนอกจากนั้น
 ตามหน่วยเขตอื่นต่าง ๆ หนึ่งงบประมาณนี้เราขอตั้งไว้เดิมหมื่นห้าพัน
 ตามที่กระทรวงใช้กำลังเดือนนี้ ๒๐ ล้านบาท แต่ตัวรัฐบาลได้ตัดลงเหลือ
 ๒๐ ล้าน ๒๐ ล้านบาทแรกตั้งไว้พอใช้ใน ๔ จังหวัดภาคใต้ แต่รัฐบาล
 เห็นว่าเงิน ๒๐ ล้านบาทนี้ให้ใช้ทั่วประเทศไม่ใช่เฉพาะ ๔ จังหวัดภาคใต้เท่านั้น
 เพราะฉะนั้นกระทรวงกลาโหมจึงได้ตั้งไป สำหรับใช้จ่ายในการปฏิบัติการ
 ของทหารในภาคใต้แค่พอสมควร สำหรับปี ๒๔๘๒ เท่านั้น เพราะว่าถ้า
 เราใช้กำลังเต็มที่แล้ว เราจะต้องใช้งบประมาณนี้ถึงเดือนมิถุนายนเท่านั้น
 และถ้าเมื่อหมดเขตขุดขุดขุดขุดขุดขุดขุดขุดขุดขุดขุดขุดขุดขุดขุดขุดขุดขุดขุด
 เป็นของ เพื่อให้เต็มส่วนกับเงินงบประมาณนี้ที่จะใช้ไปได้ แต่ถ้าหาก
 ตั้งงบประมาณนี้สูงอีก กระทรวงกลาโหมก็ต้องเสียเงินอุดหนุนทหารเพื่อ
 ให้เต็มส่วนกับที่ตั้งงบประมาณไป เมื่อเงินหมดแล้ว อ่างน้ำเสียหากจะ
 เกิดขึ้นแล้วรัฐบาลในต่างประเทศ และแก่กระทรวงกลาโหมซึ่งเราจะได้รับ
 การช่วยเหลือจากคนจากต่างประเทศ ซึ่งกระผมไม่อยากจะพูด เราไม่

สามารถจะได้รับการสนับสนุนจากต่างประเทศอีก เพราะฉะนั้นการเสียหาย
จึงเสียหายทั้งรัฐบาลและกระทรวงกลาโหมด้วย เพราะฉะนั้นกรมจึงขอ
เรียนให้ส่งมาชดได้ทราบเพียงแค่นั้น

๑๐.๑๘ น.

นายโชติ วิชัยดิษฐ (สุราษฎร์ธานี) : จำนวนเงินรักษาความ

สงบภายในท้องใต้ ๒๐ ล้าน ข้าพเจ้าก็ได้แปรญัตติขอตัด ๒ ล้าน ๒ แสนบาท
หมื่นต้น แต่ท่านกรรมาธิการว่าข้าพเจ้ายกไปผิดไม่ถูกต้องตามระเบียบ
ข้าพเจ้าก็ไม่ค้าน เพราะข้าพเจ้าเคยเป็นนักเรียนใหม่ แต่ข้าพเจ้าเห็นว่า
รายการที่เราตั้งไว้ใน รัฐบาลได้ตั้งไว้ฟุ่มเฟือยเกินไป เช่นค่าเบยเตียงพิเศษ
เมื่อก็คัดดูเตียง ๓ คือ กระทรวงกลาโหม กรมมหาดไทย และกรมตำรวจ
ถึง ๗ ล้าน ๔ แสนบาท ข้าพเจ้าคัดค่าเบยเตียงพิเศษได้ราคาที่สุดกว่า
ปกติท้องใต้ นอกจากนั้นยังมีรายการของกองกึ่งมีค่าใช้จ่าย ในการที่จะ
สืบราชการลับ ในการสืบราชการลับข้าพเจ้าสงสัยเหตุอันใดว่าเจ้าหน้าที่
เมื่อออกไปทำการสืบราชการลับ ค่าเบยเตียงก็ได้แล้ว ค่าพาหนะก็ได้แล้ว
ทำไมจะต้องมาอีก ๒,๓๕๐,๐๐๐ บาท นอกจากนั้นยังมีรายการค่าใช้จ่าย
กระโหลก ๑ ล้าน ๒ แสนเศษ จะเห็นได้ว่าตั้งเอาไว้ฟุ่มเฟือยเกินไป นอก
จากนั้นยังมีเรื่องเงินรางวัลสถานผู้ใหญ่ว่าน ก็น่าทราบว่ามีรัฐบาลได้ตั้งไว้เพียง
๒๐,๐๐๐ บาท ซึ่งกำหนดผู้ใหญ่ว่านนั้นเป็นเครื่องมือนำคดีของการ
ปกครอง อย่างเรื่องโจรสลัดจะส่งบกชชู่ที่สถานผู้ใหญ่ว่านและโดย
เฉพาะทาง ๕ จังหวัดภาคใต้ตั้งไว้ ๒๐,๐๐๐ บาทเท่านั้น ทั้งนี้จึงเห็นได้ว่า
ที่ตั้งเอาไว้ฟุ่มเฟือยเกินไป แต่ขอให้กรรมาธิการชี้แจงในเรื่องนี้ด้วย

๑๐.๕๐ น

นายเพียร ราชธรรมนิเทศ (ปทุมธานี) : เงินค่ารักษาความ
 ดังบเรากถเถียงกันมา ๒ วัน ความจริงคงได้ ๒๐ ล้านแต่เดิมจำใน ๑๖๖๐๐
 ล้านบาทก็ ๓ ใน ๘๐๐ แปรอย่างประมาณ ๘๐๐ ล้าน เราขอรักษาความดัง
 ดังรวมและดังมากก็ได้กล่าวถึงจังหวัดภาคใต้ ท่านอย่าตีมูลค่าจังหวัดภาค
 ใต้ขึ้นเกี่ยวกับชายแดน และชายแดนของทุก ๆ ประเทศนั้นเป็นปัญหาสำคัญ
 อย่างไร ท่านผู้เกี่ยวข้องทุกคนก็ยอมรับไม่ได้แล้ว และเพราะประเทศใด
 ใดในปัญหาเรื่องชายแดนไปติดต่อใกล้ชิดกับประเทศใหญ่ ๆ ก็คือว่าจะมี
 อย่างไร อันเป็นของสำคัญมาก แล้วทันทันปัญหาชายแดนไม่ใช่จำราคาให้
 มันเกิดขึ้นแต่มันเกิดขึ้นแต่ของมันสูง ไฟไหม้สามเรือนหรือครัวเรือนที่หนึ่ง
 แต่ราคาของเสียค่าตัวมาก เราไม่ควรหนักมัน เพราะบ้านของหลวงมีราคา
 กว้างขวางเพื่อให้บ้านของเราขึ้นของคงทนต่อไป เพราะฉะนั้นปัญหาอัน
 ปัญหาต่างประเทศไม่ใช่ข้อ แต่เราจะพิจารณากันไปมากนั้นก็เป็นการ
 ไม่สมควร เพราะถ้าติดต่อกับต่างประเทศแล้ว ในการติดต่อกับต่าง
 ประเทศ อย่างประเทศไทยเราจะติดต่อกับเขาโดยจากกันแล้วไม่ควร ติดต่อกัน
 ถ้าติดต่อกันขอให้ได้เสมอตัวหรือได้กำไร แต่ในการติดต่อกันนั้นเราไม่ควร
 ทราบ เพราะรัฐบาลได้ติดต่อกันการรวมมือกันแล้ว และในการรวม
 มือเราไม่มีสัมรรถภาพหรือกรณีกระแวงพอหรือถ้าหลัง ถ้าหลัง
 ไม่มีสัมรรถภาพพอ ไม่กระแวงกระแวงพอหรือถ้าหลังไม่ทันสมัยอย่างนี้ การ
 รวมมือก็ไม่เป็นผล เมื่อไม่เป็นผลแล้วก็มีหลายสิ่งหลายอย่างที่เรากำลัง
 พังพาศาคัยต่างประเทศก็จะขาดไป ขอนชาพเจ้าไม่ขอที่จะยามาก เพราะ
 เป็นเรื่องของต่างประเทศไป ข้าพเจ้าเห็นอาจตั้งไป ๒๐ ล้าน คน
 กรมการติดต่อกันเสีย ๒ ล้านก็เป็นการสมควรยิ่งกว่าสมควรแล้ว

๑๐.๕๓ น.

นายวัง ศศิบุตร (เนพร) : กระผมได้ฟังคำอภิปรายมานานแล้ว
จึงใคร่เรียนต่อในท่อน่าในเรื่องเงินรักษาความสงบ ๒๐ ล้าน ทั้งกรรมา-
ธิการคัดออก ๒ ล้านเหลือ ๑๘ ล้าน กรรมาธิการบอกไว้ในเงินเหล่านี้
ใช้จ่ายในปี พ.ศ. ๒๔๘๑ เดิม ๗ ล้าน หัก ๑๑ ล้าน ใช้จ่ายปี พ.ศ. ๒๔๘๒
๑๑ ล้าน แต่อย่างไรก็ดี รายการละเอียดเท่าที่กรรมาธิการได้กล่าวมา
แล้ว กระผมก็รู้สึกว่าเป็นที่พอใจเหมือนกัน แต่เป็นห่วงโยมมาก คือ
รายการนั้นยังไม่ละเอียดพอ เพราะเหตุว่าเกรงว่าได้เงินงบประมาณเพื่อใช้
จ่ายในการจำนวนคง ๑๘ ล้าน เพราะฉะนั้นเกรงว่าจะใช้จ่ายฟุ่มเฟือยไม่
ประหยัด และสิ่งที่ใช้จ่ายไม่เป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติ และนา
เสียขายทุกสิ่งทางศตวรรษทีเดียว

แต่อย่างไรก็ดี สมารถที่แปรเปลี่ยนเอาเงินไปบำรุงประเทศชาติ
เช่นสร้างโรงพยาบาลหรือสร้างถนน ชาวเจ้าก็เห็นชอบด้วยเหมือนกัน
แต่อย่างไรก็ดี เราได้มอบความไว้วางใจให้รัฐบาลเป็นผู้บริหารงาน ใน
เมื่อเรามอบความไว้วางใจแล้ว เราไม่ให้เงินงบประมาณไปบ้างก็จะ
ลำบาก จะขาดไม่ได้ใครของมือก็ไม่ได้ผล เพราะฉะนั้นชาวเจ้าเห็นว่า
สมควรที่จะผ่อนปรนไปบ้าง เห็นใจเหมือนกัน แต่อย่างไรก็ดี ขา
เรียนว่าเงินที่ใช้จ่าย ๑๑ ล้านบาท เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้ว ชาวเจ้าใครขอ
ความปรองดองต่อกรรมาธิการงบประมาณ คือว่าสมารถขอตัดให้
๑๐ ล้าน แต่กรรมาธิการตัด ๑ ล้าน คงเหลือ ๑๘ ล้าน ขอความ
ปรองดอง คือว่าขอตัดออก ๒ ล้าน

ประธานสภาผู้แทน : อารมณ์ที่ท่านอภิปรายเป็นอารมณ์
กรรมาธิการ

นายวัง ศศิบุตร (เนพร) : ท่านประธานที่เคารพ

ประธานสภาผู้แทน : ไม่ใช่เรื่องปรองดอง

นายวัง สศิบุต (แพร์) : คีซตานครัม

ประธานสภาผู้แทน : ท่านต้องสนับสนุนผู้แปรญัตติ หมายถึง

ความว่าดำเนินการราชการ

นายวัง สศิบุต (แพร์) : เมื่อผมพูดตามเห็นชอบกัน คือ ถ้าหากว่ากรรมาธิการจะเห็นใจ ซึ่งผมพูดในนามที่ระบือของบ้าน เพื่อเป็นการลงมติในชั้นนี้ ก่อนอื่นใครเรียนต่อกรรมาธิการให้ชัดเจนโดยละเอียด หากว่าอะไรของคชงได้ตามที่เรียนไปแต่ก่อน แต่ว่าท่านประธานว่ามีมติเห็นชอบเป็นเช่นนั้น ขอให้กรรมาธิการว่า ถ้าหากว่ากรรมาธิการควรจะ ประสงค์ของ ที่ต.เล็ก ๒ ตำบลจะเป็นอย่างไร มีถนนเข้าป่าจะพูดตามคำขอไป คือ ความเงยคำปรึกษาความดังบนเขาไป ใช้จ่ายสำหรับตำบลการทหาร แต่ความ ดังเงินรายนั้นควรจะตัดได้ คือเขาไปใช้จ่ายทางตำรวจวัดกันผู้ใหญ่บ้าน หรือตำบลราชการดับ การให้เงินกำนันผู้ใหญ่บ้านซึ่งกำนันผู้ใหญ่บ้านมีหน้าที่ ราชการอันจะต้งปฏิบัติรักษาความสงบอยู่แล้ว แต่จ่ายเงินให้แกในกรณี พิเศษก็น่าเห็นใจ แต่เกรงว่าการใช้จ่ายเหล่านี้จะเป็นไปในทางที่ไม่บรร หารัดจะเพิ่มเพื่อย แต่ขอเราว่าไม่ได้ แต่การใช้จ่ายเหล่านี้ไม่มีหลัก ฐาน เพราะฉะนั้นเกรงว่าเงินจะเสียหายไปโดยใช่เหตุ

๑๐.๕๗ น.

หลวงระงับประจันตคาม (นครราชสีมา) : ข้าพเจ้า จะ

เสนองานนี้สนับสนุนรัฐบาล การที่จะให้รัฐบาลรักษาความสงบมั่นคงของเกี่ยวกับ การเงิน แต่ทั้งนี้ถ้าไม่ให้อำนาจเราจะเอาผลของความสงบมาจากไหน ดังนั้น มีข้อยุติ ๆ แต่รัฐบาลก็คงจะไม่ขอเงินจ่านอนนี้ เมื่อได้เงินจ่านอนนี้ไป รัฐบาลก็จะต้องเอาประโยชน์มาในด้านรักษาความสงบ ความสงบเราจะ เห็นได้ว่าจะได้จากดินแดน ๔ จังหวัดซึ่งตามระบือเดิมของรัฐบาลนั้นแล้ว ๔ จังหวัด ๒๑ ตำบล ความจริงไม่พองเลย ถ้าขอรักษาความสงบไม่ได้แล้ว ๒๑

ถ้าจะเอาไปบำรุงอะไร ความสงบไม่มีแล้วให้ค่านาตาด้าตาด้าแก่ก็ไม่เอา
 แล้วก็ดูจนวายแตรกระเจิดกระเจิง เมื่อเป็นเช่นนั้นก็จำเป็นอยู่เชิงโดยที่ไว้
 วางใจรัฐบาลไม่คู่แค้นรัฐมาตักต้องให้เครื่องมือ ชาวอุษุทโฆปรกรณ์เพื่อ
 รักษาความสงบ ข้าพเจ้าเคยเป็นนายอำเภอใกล้ ๆ สระเดานั่นเอง นาย
 อี้กเออสระเดานี่อำนาจมากเพราะติดต่อกับต่างประเทศ จะต้องการอะไรก็
 พูดกันได้ ถ้าดำเราไปในตำบลประหยัดเราอยู่ในนี้เราชวถยนต์ไปเก ไปอยู่
 ในไม้สักไปเก ไม่ได้ เขาตุงก เมื่อตุงกนั้นแล้วเราจะพูดอะไรก็ได้ ข้าพเจ้า
 เคยเห็นชาวต่างประเทศจะมาที่หนึ่งมีสตาร์ตไม่มีให้กินพริกเขายังร้องว่า มี
 ไฟไหม้ปาก ถ้าเล่มธนาเล่มขอแล้วก็พูดกันได้ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้า
 เห็นว่าการที่จะให้รัฐบาลไปเพียง ๒๕ ล้านให้ได้ ความสงบจริง ๆ แล้ว ไม่เป็น
 การแพงเลย จึงขอสนับสนุนว่าให้รัฐบาลทำไปเพื่อประโยชน์ของประชาชน
 และประเทศชาติ และโดยเฉพาะ ๔ จังหวัดนั้นให้ถึงความสงบจริง ๆ
 ข้าพเจ้าเห็นอย่างนี้

นายวงศ์ วิระชาติพลี (จันทบุรี) : รู้สึกว่ารายการนี้เกี่ยวกับ
 มาหลายวันแล้ว รู้สึกเป็นการเพียงพอ ขอเสนอให้ลงมติ ผู้ใดเห็น
 ด้วยโปรดรับรอง

มีมติมาชิกรับรอง

นายทองดี อีสรวงวิณ (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าขอความกรุณา
 ให้เปิดอภิปราย

มีมติมาชิกรับรอง

ประธานสภาผู้แทน : มีผู้เสนอให้ลงมติและเสนอให้เปิดอภิปราย
 ต่อไป มีผู้รับรองถูกต้องทั้งสองฝ่าย ข้าพเจ้าขอความเห็นที่ประชุม
 ท่านผู้ใดเห็นสมควรเปิดอภิปรายขอไปโปรดยกมือขึ้น

มีมติยกมือ ๑๕ คน

ประธานสภาผู้แทน : ผู้ใดเห็นว่าควรบีบบังคับรายลงมติได้ตั้ง

ปรคยกมชชน

สมาชิกยกมือ ๒๘ คน

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าที่ประชุมอนุมัติให้ลงมติ

ประเด็นเฉพาะรายการที่ ๓ เงินค่ารักษาพยาบาลสงบมีผู้ปฏิบัติ ๓ ราย
ในไทย ๑๗ ล้าน คุณพโยม ๑๐ ล้าน ม.จ. นิตยากร ๑๐ ล้าน ตั้งแจ้ง
จะปรึกษาในประเด็นว่าจะเห็นตามผู้ปฏิบัติหรือจะเห็นตาม
กรรมการ ท่านผู้ใดเห็นตามผู้ปฏิบัติ โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๑๒ คน

ประธานสภาผู้แทน : ผู้ใดเห็นตามกรรมการโปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๓๒ คน

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าที่ประชุมให้เห็นไปตามกรรมมา

ธิการ ประเด็นต่อไป

เลขาธิการรัฐสภา : ๑. ค่าชดเชยของใช้ในราชการทหาร ๓. การ

- ๔. ค่าชดเชยของใช้ในราชการทหาร
- ๕. ใช้น้ำมันโดยส่วนราชการของไฟของสหประชาชาติ
- ๖. ใช้น้ำมันบริษัทเรือดำเตียง จำกัด
- ๗. ค่าเรือ เฮล. อารี. เย
- ๘. ค่ารถรางเรือนโรงทหาร
- ๙. เงินบำรุงพันธุ์ม้า
- ๑๐. ค่าเครื่องแต่งกาย
- ๑๑. ค่าซ่อมรถจักรยานยนต์สำหรับใช้ราชการ
- ๑๒. เงินทุนตั้งเริ่มการจัดตั้งยวภาพเงินตรา
- ๑๓. ค่าทดแทนความเสียหายให้แก่สหประชาชาติ

๑๐.๕๕ น.

นายฉ่ำ จรรย์เนตร (นครศรีธรรมราช) : ข้าพเจ้าได้แปร

มติเรื่องเกี่ยวกับค่าปฏิกรรมสงคราม คือค่าทดแทนความเสียหายให้แก่
สหประชาชาติผู้มีใจเป็นธรรม ซึ่งใคร ๆ ยอมรับนับถือว่าสหประชาชาติ

ทรงไว้ซึ่งความเป็นธรรม เพื่อคำจุมโลกให้อยู่ในความสันติสุข ข้าพเจ้า
ได้ขอตัดเงินที่จำเป็นด้วย ให้แก่สหประชาชาติ ดั่งนัยที่โดยอภิปรายแล้วทั้งหมด
เพื่อไปใช้จ่ายบำรุงทางหลวงจังหวัดทั่วประเทศและช่วยเหลือชาวนาทีก่าตั้งคก
เป็นทาสอย่างดั่งมีรัชกาลสมเด็จพระพุทธเจ้าหลวงนั้นเทียว แต่ด้วยกความ
กรรมกรทอ ๆ ไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งกรรมกรรถไฟ พวกค้อเคอร์ ซึ่ง
ได้วันละ ๕ บาท ๖ บาท ๗ บาท ได้รับความอดอยากอย่างเด่นชัด แต่
ต้องทนทำ โดยเฉพาะค้อเคอร์เขาได้บอกข้าพเจ้าตั้งว่า ถ้าไม่รับค่า
แรงกรรมกรค้อเคอร์ กรรมกรเฉพาะภาคใด ยิ่งกว่านั้นพวกเด็กก่าพรา
ค้อบีตามารตาได้สนับสนุนในยามสงคราม ถูกทิ้งทอดทิ้งเหลืออยู่ยาก
เราเกิน ยากยิ่งเขาโดยเฉพาะอย่างยิ่งถูกทหารไทยที่พ้อมสนับสนุนในยาม
สงคราม เช่นพวกนายสิบที่ได้รับความระอหนักในยามสงคราม ถูกของ
เขาคือเหลืออยู่ได้รับความลำบากนานปีการ ข้อนี้พด้นให้เห็นได้
องค์การโตถุยเนโต ได้พยายามส่งเสริม คือถูกนายสิบนวยทหารที่ได
การศึกษางด ท่านคณะกรรมาธิการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งรัฐบาลของ
ทราบจาปัญหาเรื่องค่าปฏิกรรมสงคราม เป็นเรื่องของคนไทยเองทำดา
ไทย เพราะฉะนั้นท่านคณะกรรมาธิการพึงได้ใจว่ามีคำถามจำเป็นแต่ไทย
เพียงไร ที่ต้องใช้ค่าปฏิกรรมสงครามโดยไม่เหมาะสมด้วยเหตุผล รัฐบาล
แห่งพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวในคดี รัฐบาล รัชกาลที่ ๕ และระดัณผู้
ได้ดำเนินการเกี่ยวกับการเมืองเพื่อช่วยเหลือให้ไทยพ้นทุกข์ แต่ไทยซึ่ง
ค่าปฏิกรรมสงครามแก่สหประชาชาติ ขอให้ท่านนักการเมืองพึงได้
ในฐานะที่ข้าพเจ้าได้ร่วมบริหารประเทศมาเหมือนกัน เรื่องการบริหาร
ประเทศเป็นเรื่องใหญ่ โดยเฉพาะเรื่องสหประชาชาตินี้โดยเหตุคั้งๆ เรา
ได้เสียค่าปฏิกรรมสงครามถึง ๒ ครั้ง เมื่อรัฐบาลแก้ไขไม่ได้ขอเชิญให้
ออกภายใน ๕ ชั่วโมง อย่างห้าวระ เมื่อรัฐบาลไม่เข้าใจ กลับไป

ประมาณให้แก้ห้ประชาชาติอีกแทนที่จะส่งทูตไปเจรจาให้ได้ผล ข้า
 เรา ไทยได้ประโยชน์อะไรมาท่านในเรื่องสัญญาฉบับนี้
 ยกกำลังเป็นทาส เพราะพวกท่านทั้งหลาย จับเจ้าได้เข้าไป
 อยู่ในคุกเป็นอาชญากรคนที่ ๘ เพราะอะไร เพราะไทยมุ่งจะทำลายไทย
 ยายามที่จะให้ไทยเป็นทาส ท่านเจรจาไม่เข้าใจ ดห้ประชาชาติทรง
 พึ่งพิงศัพทวิชาธรรม เขาเห็นใจไทยที่ได้ช่วยอังกฤษ อเมริกา เพราะ
 ประณทานที่เคารพ เมื่อรัฐบาลนี้ไม่เข้าใจก็ให้ตัดออกไปภายใน ๘๖
 ชั่วโมง เพราะพยายามจะจ่ายเงินให้ส่ห้ประชาชาติ....

ประธานสภาผู้แทน : ขอให้ระมัดระวังถ้อยคำที่อภิปรายนี้
 หน่อย

นายฉ่ำ จรรย์เนตร (นครศรีธรรมราช) : เราเป้นหนังสือ
 ทราบ เราถูกตราตั้งให้เพราะไทยเข้าไปทำตายไทย

ประธานสภาผู้แทน : ท่านแปรญัตติอย่างนี้ ท่านแปรญัตติ
 ในรายการนี้ขอคัดออกทั้งหมดแล้วเข้าไปบำรุงทางหลวงจังหวัด ช่วย
 เด็กกำพร้า เพราะฉะนั้นท่านต้องให้เหตุผล
 ในการที่จะตัดสินว่าเป็นเพราะเหตุใด และท่านก็ต้องระมัดระวังถ้อยคำที่จะ
 เป็นการกระทบกระเทือนเช่นคำว่า ไทยทำตายไทย ไม่ได้อยู่ในประ
 เดินนี้ ขอให้ระมัดระวังหน่อย

นายฉ่ำ จรรย์เนตร (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานที่
 เคารพ และรัฐบาลที่ประชาชนชาวไทยพอใจคือจอมพล ป. พิบูลสงคราม
 ด้วยเหตุดังกล่าว รัฐบาลจึงไม่พยายามใส่ใจพยายามที่จะหาทางเอาเงินไป
 ให้แก้ส่ห้ประชาชาติโดยไม่สัมเหตุผล คือเรื่องค่าปฏิกรรมสงคราม
 ที่ข้าพเจ้าแปรญัตติ ขอจึงวอนท่านชาวไทยจงพิจารณาขอขังไปยัง สห

ประชาชนเกิดเหตุการณ์ที่จะไปพูดในต่างประเทศ ดังที่ท่านประธานกรรมการ
 ว่า แม้บาร์ง ๒๐ ล้านช่วยเหลือนักข่าวจังหวัดภาคใต้หรือรวมความว่ารัฐบาล
 ยังมีนโยบายที่จะกู้เงินอีก เพื่อไม่ให้ยากแก่การกู้ เงินที่จะให้แก่สห
 ประชาชาติ ๑๐๐ ๐๐๐ ล้านบาทนั้นขอแทนเป็นเงินกู้ ไม่ต้องส่งคนไปทำการกู้ เงิน
 เป็นนโยบายพยายามทำให้ไทยเป็นทาส เพราะฉะนั้นขอให้ท่านกรรมการ
 ไปรศเมตตาปราณี นั่งพูดกันทำไมฟังข้าพเจ้าพูดซิ อนึ่งขอขงแจ้งให้ผู้แทนทั้ง
 หลายฟัง เข้าใจคณะ กรรมการ พิจารณางบประมาณไม่ได้ใส่ใจ ในคำขบ
 ัญญัติ ของข้าพเจ้าเลย ยังยกยวนคนหนึ่งที่ไปคณะกรรมาธิการไปรศค
 เวลาประชุมกรรมาธิการคนหนึ่งมาประชุมคนละ ๒๐ นาที ๓๐ นาที.....

ประธานสภาผู้แทน : เห็นจะนอกประเด็นคือข้าพเจ้าอยากจะ
 มอดกัณฑ์ท่านว่า ท่านควรทำตามนโยบายของท่าน นโยบายของท่าน
 นั้นจะเสียตังใครไม่ได้เลย ท่านต้องว่าในประเด็นที่สุดไม่เช่นนั้นท่าน
 ทำลายตัวของตนเอง

นายนำ จักร์สันตร (นครศรีธรรมราช) : เกด้า ขอประทาน
 กราบเรียนว่าท่านคณะกรรมการไม่ได้ใส่ใจในญัตติของข้าพเจ้าที่แปร เงิน
 ที่เกี่ยวกับสหประชาชาติอย่างจริงจังหรือขอของท่านสมาชิกอื่น กล่าวคือท่าน
 คณะกรรมาธิการมาครบองค์ประชุมแล้วเป็นกรรมาธิการ แต่ดูเวลาที่มา
 ประชุมคนหนึ่ง.....

ประธานสภาผู้แทน : เมื่อก่อนข้าพเจ้าทักทวงท่านเรื่องนี้ ไม่ใช่
 อกฎปรายทนต์แล้ว

นายนำ จักร์สันตร (นครศรีธรรมราช) : เพราะฉะนั้นถ้อยคำ
 ที่ข้าพเจ้าอภิปรายประกอบเหตุผลในการแปรญัตติเรื่องเงินจำนวนนั้นข้าพเจ้าขอ
 ร้องท่านกรรมาธิการได้ โปรดใส่ใจว่าไทยกำลังเป็นทาสเพราะกรรมาธิการ ไม่
 ใส่ใจคำปรญัตติของราษฎรที่กำลังเป็นทาส ข้าพเจ้าแปรญัตติครั้งนั้นเพื่อ

โดยเหลือชาวไทยทั้งประเทศ เฉพาะขอบเขตภาคใต้ถูกมกรทรวณทนาเขต
 หนึ่งที่ใช้แต่เท่านั้น นกรมกรรณไฟตั้ง แต่การตั้งไปไกลพอดคล้องแต่ไม่มี
 ใจใครได้ใจทั้งปีก็ยังไม่ได้ ไซ้แต่เท่านั้น พ.ท.๓. รถไฟได้รับความ
 หนึ่งค่าในการที่ตัดต่อในขบวนรถโดยสารแต่ไม่มีใครได้ใจ ได้เงิน เดือน เพียง
 ๖๖ บาท ข้าพเจ้าต้องการตัดเงินจำนวนนี้ไปให้การแก่คนด้วยเซอร์ พ.ท.๓.
 ๓.๖. และรถของทหารผ่านศึกคงแคร์ชยเอกลงมาถึงพลทหารที่ได้รับความ
 เสร็จก่อนในยามสงคราม เวลาหมดสงคราม

ประธานสภาผู้แทน : นอกประเด็นที่ท่านตั้งใจ ข้าพเจ้า
 อยากรู้ให้ท่านอธิบายในประเด็นของท่านที่ท่านตั้งใจ นื่องตาข้าราชการ
 ที่ไหนไม่ถูกเรื่อง ขอให้ท่านอยู่ในประเด็นของท่านที่ท่านตั้งใจ

นายฉ่ำ จรรย์เนตร (นครสวรรค์) : เงินจำนวนที่ข้าพ
 เจ้าได้คิดคนนั้นก็เพื่อให้รัฐบาลได้ใส่ใจ แล้วเขาไปบำรุงตามถ้อยคำ
 ที่ข้าพเจ้าได้อธิบายมาแล้ว ยังถามข้าราชการคนต่าง ๆ คือกรรม
 ารมีความเดือดร้อนเป็นที่สุด ถ้ารัฐบาลไม่ปฏิบัติตามนัยอย่างที่เขา
 ้ได้ขอปรายมาแล้ว ข้าพเจ้าจะปฎิรูป ข้าพเจ้าเป็นสมาชิกแห่งพรรค
 วมมวนิสต์ ข้าพเจ้าขอขอบท่านจอมพลต๋าดเงิน ตั้งนชของท่านกรรมา
 ธิการโปรดได้ใจ.....

ประธานสภาผู้แทน : โปรดพบกับข้าพเจ้าเวลาอธิบาย ท่าน
 ึ่งตั้งก่อน ท่านออกนอกเรื่องรำไป ขอให้อยู่ในเรื่องของท่าน หาก
 ่าท่านชนพูดนอกเรื่องอีกแล้ว ข้าพเจ้าจะไม่ให้ท่านพูด

นายฉ่ำ จรรย์เนตร (นครสวรรค์) : ที่ข้าพ
 เจ้าได้ ประเด็นมา ประกอบ เหตุผลหลายประการอาจจะเป็น การ ผิดพลาด ไป
 ้าง ขอประทานอภัยโทษ เพราะฉะนั้นในโอกาสที่ข้าพเจ้าได้

มาปรารถนาจะให้คนกระทำความผิดได้เพียง หนึ่งความผิด ให้เกิดขึ้น แก่ชาว ไทย
โดยเฉพะอย่างอื่นที่เป็นการผิด อื่นขอเชิญท่านสมาชิกได้โปรดอย่า
ใช้ใจกับคณะกรรมการ เพราะจะอดวางใจกับคำพูดเขาได้พูดต่อไป
นั้นขอท่านอย่าได้ ใจ โดยเฉพะอย่างอื่นท่านประธานกรรมการทศวรรษ
ของเกล้า ๆ จะกล่าวแก่ผู้กล่าวของข้าพเจ้าแต่อย่าไปฟัง เพราะไม่คุ้ม

เหตุแต่ร่วมประโยชน์ตามหลักเกณฑ์ ขาดจน ดังอุปมานั้นโดยอุปไมยนั้น
นั้นตามหลักเกณฑ์เกิดต่าง ๆ ได้กล่าว คือไปเป็นข้าพเจ้าขอเชิญท่านคณะกรรมการ
จัดการได้โปรดแจ้งว่า ทศวรรษได้ขอเอาวิญญัตตินั้นเป็นการ สัมคองด้วย
เหตุผลหรือไม่ว่าแต่ข้าพเจ้าจะขอได้พบขแรงให้ท่านกรรมการเข้าใจ
ไทยเรากำลังลำบาก เชิญเขาเงินไปบำรุงความทุกข์ทศวรรษได้ขอประธา
มาแล้ว อกรู้มาจะได้โปรดพิจารณาและขอให้คณะกรรมการได้โปรด
เมตตากรุณาด้วย ข้าพเจ้าเป็นสมาชิกของพรรคคอมมิวนิสต์ แห่งท่าน
จอมพลสังคมนิยม

นายทองดี อิศรางกูร (เชียงใหม่) : เท่าที่ข้าพเจ้าได้ฟังท่าน
สมาชิกผู้แทนพรรคสังคมนิยมได้มีประวัติมา อย่างละเอียดถี่ถ้วน แต่
นั้น ข้าพเจ้ามีความเห็นว่าในสภาของเราได้รับขแรงเข้มแข็ง เป็นอย่างดี
และฝ่ายกรรมการก็ควรจะเข้าใจดีแล้ว เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอเสนอให้
ลงมติได้แล้ว

ประธานสภาผู้แทน : มีผู้เสนอให้ลงมติ และมีผู้บริกกอยู่
ต้อง เมื่อไม่มีผู้ใดคัดค้านอย่างไร ข้าพเจ้าจะขอความเห็นจากผู้
ประชุมในที่ประชุมจะเห็นตามผู้บริกกดี หรือจะเห็นตามร่างเดิม ท่าน
ผู้ใดเห็นว่าเห็นควรให้เปลี่ยนไปตามผู้บริกกดี ขอได้โปรดยกมือขึ้น
มีสมาชิกยกมือเป็นสังคมนิยม

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดเห็นสมควรให้ขึ้นไปตามกรรมมา
การ คือตามร่างเดิม โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกรักยกมือเป็นจำนวนมาก

ประธานสภาผู้แทน : มีผู้เห็นควรให้ขึ้นไปตามผู้ปรารถนาเป็น
ส่วนน้อย และส่วนมากเห็นควรให้ขึ้นไปตามร่างเดิม เพราะขอ
ที่ประชุมอนุมัติให้ขึ้นไปตามร่างเดิม

เลขานุการรัฐสภา : ๓๓. เงินพิมพ์เศษประจำเดือนของราช

๑๐.๑๑ น.

นายใหญ่ สวิตชาติ (นครสวรรค์) : ข้าพเจ้าไม่ได้ไปปฏิบัติ
ในรายการ ๑๑ แต่เห็นว่ากรมการแก้ไขในทางไหนสมควรกับ กษัตริย์
หนึ่งครั้งในการจ่ายเงินนั้น ข้าพเจ้าได้รับขอร้องมาแต่ตั้งแต่นั้นว่า โปรด
จะให้จ่ายในทางประหยัด และเท่าที่จำเป็นหรือที่กระประโยชน์ ข้าพ
เจ้ามาดูรายการแสดงทางรัฐบาลที่ส่งมาเพียง ๕๒๐ ล้านบาท ๆ แต่กรม
การมาเพิ่มอีก ๓๑๖,๘๕๐ บาท ข้าพเจ้ากลัวว่ากรมการ กัด
จะกัดความเมื่อใดได้แต่ขอเจ้าเป็นคดีของท่านนั้น บนนี้คงจะเชื่อเจ้าหน้า
เขา หลายรายการแต่กรมการไม่ใคร่จะยอมผู้ปฏิบัติ โดย ท
มากมกจะข้างเจ้าหน้าทเป็นทักทงตั้งทาน อาจบประมาณนั้น กษัตริย์จะเข้า มา
ตั้งทาน กรมบัญชีกลางได้ มบบัญชีตอเดชทจะตั้งจ่ายอยู่เดออย่างกตติง
ปริมาณจากราชการกต จำนวนเงินที่จจะตั้งเพิ่มกต ข้าพเจ้าก็คิดว่าได้
พิจารณาแล้วอย่างรอบคอบ ยิ่งกงานเมื่อใด พิจารณางบ ประมาณ
ตอเดชมาตั้ง ในเงินยอกใหญ่ ๆ อย่างกรมบัญชีกลางไม่เคยจะเดอที่จะ
มีเงินเฉยเหลือเหลือขาด เพราะฉะนั้นเงิน ๕๒๐ ล้าน นั้นคงจะเป็นการ
เผื่อสำหรับกษัตริย์ตั้งทาน ทำให้กรมการจจะเพิ่มให้จจะอนกตจะตั้ง

ข้าราชการแล้วแต่ตั้งภา ก้าสภานี้ก็ผ่านไปก้าสภานี้แต่ก็ทักท้วง หรือว่า
 ค่ายคอมพิวเตอร์เพิ่มขึ้นระหว่างกรรมวิธีการพิจารณา แต่ในฐานะกรรมมา
 ติการจะรู้ดีว่ากระทรวงการคลังหรือ ข้าพเจ้าได้ฟังกรรมวิธีการเดิม
 หลายครั้งหลายหนแต่ก็ กรรมวิธีการไม่ยอมเข้าหน้าช โดยเหตุความต้องเคย
 อยู่ในมือเอง แต่กระทรวงการคลังเสนอมาโดยมีตัวเอกสารอยู่ในมือ ก็ทำไม่ใช่
 ว่าทำโดยพอดการ ตามระเบียบกฎหมายข้าราชการพลเรือนที่มีข้อว่าทำได
 มั่งขึ้นเดือนเท่าใด กรมบัญชีกลางก็มีอยู่ใหม่ชัดเจน และงบประมาณ
 ก็มาจากรวมบัญชีกลาง แต่ไม่รู้ว่าเสนอเฉย ๆ ก็มีบัญชีมา ถ้ากรรม
 ติการรับข้อกระทรวงการคลังเสนอมาโดยขาดความระมัดระวังแล้ว ข้าพเจ้าจะ
 ยอม ไม่ได้คิดใจ แต่ถ้ากรรมวิธีการจะมาจากหรือคิดจากเพิ่มตำแหน่งเองหรือ
 หรือมาจากหน่วยงานใหม่อย่างนี้ ข้าพเจ้าก็ชยาก็จะรู้ข้อเท็จจริงเหมือนกัน แต่
 การเพิ่มตำแหน่งศึกษาธิการอำเภอก็ ข้าพเจ้าคิดว่าบนเหตุผลที่ฟังไม่จบ
 เงินเดือนข้าราชการพลเรือนที่ออกกพิจารณามาตั้งแต่ เงินศึกษาธิการ
 ข้าพเจ้าไม่ทราบ เพราะถ้ากฎหมายครกก็เปลี่ยนมาพร้อม ๆ กันเหมือนกัน
 จะเกี่ยวข้องกบกฎหมายฉบับนี้หรือ ข้าพเจ้าเห็นว่าคงมีเหตุผลกฎหมาย
 ข้าราชการพลเรือนซึ่งมีอยู่จากข้อมือตราตำแหน่งตายตัว เพราะฉะนั้นจะ
 จ่ายเท่าไรก็ย่อมรู้กัน แต่เรื่องนักจากรัฐบาลรัฐแล้ว เพราะฉะนั้น
 ก็ขอจะได้รับความจริงว่าเป็นความบกพร่องของทางกระทรวงการคลังหรือ
 ว่าของกรรมวิธีการ หรืออะไรเป็นพิเศษนอกจากที่รัฐบาลเสนอมา

๑๑ ๑๘ น.

นายส่วตรี เปี่ยมพงศ์สานต์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง
 การคลัง : กระผมขอเรียนชี้แจงดังนี้ คือว่า กระทรวงการคลังได้ตั้งงบประมาณ
 ปรมาณมาไม่ใช่อ่างซซซ ดังมาโดยความระมัดยอม ถ้าทางสมาชิก
 ได้เบ็ดตัวในรายงานคำสั่งหรือต่อ พระราชบัญญัติ จะแก้ไข จะเห็นว่า มีหลาย

กรมเงินเดือนพิเศษ พนักงานไม่ใช่ว่ากรรมการไปตั้งตัวตั้งถิ่นใน
 กิจการของรัฐขาด แต่เพราะรัฐขาดแปรรูปคดี เช่น โรงพยาบาลที่เกิด
 ขาดใหม่ก็จัดตั้งโดยขอยกเงินเดือนของเจ้าหน้าที่พิเศษ เมื่อเงินเดือน
 เจ้าหน้าที่พิเศษเป็นพิเศษจากงบประมาณคงมา เงิน พ.ค.ย.ช. ก็ยก
 เงินตาม นอกจากรวมคงของไปรษณีย์ โทรเลขพิเศษที่เชียงใหม่
 หนึ่งหมื่นเงินเดือนแต่เงิน พ.ค.ย.ช. ก็เพิ่มขึ้นด้วย สำหรับตำแหน่งปลัด
 ฝ่ายเลขานุการซึ่งประธานกรรมการฯ แจ้งแต่ของรัฐบาลได้แปรรูปคดี ขอยก
 ๑๐ ตำแหน่งเป็นชั่วคราวประมาณ ๑๐ ตำแหน่ง เมื่อมีการปรับขึ้น เงิน
 เดือนพิเศษจาก ๕๐-๕๕ เป็น ๕๐ บาท แต่เมื่อเงินเดือนพิเศษ เงิน
 พ.ค.ย.ช. ก็เพิ่มขึ้นด้วย แลดูนอกจากนี้ตราศึกษาถาวร
 ไม่ได้ปรับปรุง บันรัฐบาลก็ขอแปรรูปคดี โดยความเห็นชอบของกรรมมา
 การบางท่านที่เห็นด้วยได้เสนอมาด้วย กรรมการเห็นด้วยว่าควร จะยก
 ฐานของศึกษาธิการอำเภอเป็นนคร ให้เพิ่มขึ้นตามจำนวนเงิน ๓๐๐
 กรรมการจึงเพิ่มศึกษาธิการชนครรวม ๑๐ ตำแหน่ง เมื่อเงินเดือนเพิ่ม
 ๕๐ พ.ค.ย.ช. ก็เพิ่มขึ้นด้วย เมื่อรวมทั้งหมดแล้วเงินจึงได้เพิ่มขึ้น
 ๓ แสนตามจำนวนที่ขอตามอัตราเงินเดือนที่ปรับปรุงใหม่ นอกจากนั้น
 มีศึกษาธิการชนครอีก ๒-๓ แห่ง ซึ่งกรรมการขอตั้งใหม่ เมื่อ
 เงินเดือนตั้งใหม่ เงิน พ.ค.ย.ช. ก็เพิ่มขึ้นด้วย กรรมการได้
 ทัดด้วยงบกรมรอบขอบแล้วตั้งก็ได้ ข้างแจ้งมา

๑๑.๒๐ น.

นายใหญ่ สวัสดิชาติ (นครสวรรค์) : กรรมการฯ แจ้งแต่
 นำจริง แต่เมื่อดูตัวเลขเขาเห็นว่าจริงไปยาก ท่านว่าเมื่อเงิน
 เดือนพิเศษแล้ว เงินเพิ่มจึงเพิ่มขึ้น เงินเดือนเขาเขาเบ็ดทราย
 การเงินเดือนของกระทรวงศึกษาธิการที่คงมา ๕ ตาม ๕ แล้ว ๕ หมื่น ๖ พัน

รมการการคดีเดียว นกกระทรวงศึกษาธิการ ทนกระทรวงสาธารณสุข
 นแพทย์ ติรายการทบทวนกระทรวง ถ้าพูดถึงเงินเดือนแต่กรวมการ
 การคดี เมื่อตัดเงินเดือนแต่เงินอื่น ๆ ก็น่าจะลดแต่กลับไม่อย่างนั้น
 ให้ท่านส่งมาอีกดูกระทรวงไหน ๆ ก็ตาม เงินเดือนคดกันเรื่อย ๆ ขาพ
 มาเมื่อพบเขาตั้งแต่ คณะกรรมการข้าราชการพลเรือน กรมการ
 อดเงินเดือน คัดแก้ คัดเอาออกไป หมั้นมีเศษบาง แลดูคดี
 อกหรือเพิ่มแต่จนสุดท้ายจนที่เพิ่มบางคดีบาง แต่เขาพูดต่อเรื่อง
 รายการที่คดีมาถูกจากรายการที่เพิ่ม เมื่อรายการอื่น ๆ คัดแต่เงิน
 ที่มีพิเศษไปอย่างไรกัน เฉพาะเงินเดือนที่คดแต่กรวมการ พยายาม
 ึ่งจากกระทรวงการคลังได้ตั้งอัตราเงินเดือนไม่รอบคอบ การที่รแรงมา
 ึ่งไม่รอบคอบเหมือนอย่างเรื่องโรงพยาบาลตึกถากนเมื่อวานนี้ ถ้าไม่
 งบประมาณกระทรวงการคลังไม่รอบคอบ ะไรบ้าง เพิ่ม ะไรบ้าง
 ะทองการคลังยังไม่รู้หรือในองการของรัฐบาล ถ้าจะมีอะไร ที่ควร จะคง
 รมปรังขนการแล้วทำไมจึงตั้งมาอย่างไม่รอบคอบ ถ้าหากว่างงบประ-
 มาณที่มาอย่างไม่รอบคอบแต่อยู่ในฐานะที่กรรมการของกระทรวงการคลังนั้นจะ
 ต้องเป็นอยู่ในคณะรัฐบาลด้วย กระทรวงการคลังควรจะรู้ว่าในองการ
 บริหารราชการแผ่นดินในบั้นควรจะมีตำแหน่งอะไรเพิ่มขึ้น เมื่อก่อนที่จะเข้ามา
 ัดกล้า อย่างหรือที่เราเรียกกันว่ารอบคอบ มันคือให้เห็นว่าเนน
 การที่ชด้อย่างที่เขาเขาว่ายังไม่รู้ว่าอะไรจะเรียกอะไรดี นั้นจบได้แค่เพียงราย
 การเดียว นึกผ่านมา ๆ แล้วอาจจะมรายการอื่นอีกก็ได้ จะเห็นว่างบ
 งบประมาณทั้งหมดนั้นผลไม่รอบคอบ แต่ฉบับประมาณ ที่ไม่รอบ คอบ
 ประโยชน์ของการใช้เงินก็น้อย บางทีจะบประมาณอย่างที่เคยพูดกันมา
 ุหลายครั้งหลายหน และถ้าหากว่าเป็นการรอบคอบแล้วทำไมจึงต้องมา

โดยเหตุที่ว่าอย่างนั้น ก็ถือว่ารัฐบาลน่าจะให้เกินมาก่อน แต่ว่าไม่ใช่อย่างนั้น
 รัฐบาลเขายกกว่าพอแล้ว เท่าที่ขอมากบอกกว่าพอแล้ว ทนมาถึงสมาชิก
 ของเราเขา ท่านสมาชิกที่นั่งอยู่ในที่นั้นหลายท่าน ได้ขอแปรญัตติว่าท่าน
 เหล่านี้เมื่อมีวาระฐานคดีแดง ก็สมควรที่จะให้เขาเดือนเป็นชนกเศษบ้าง
 ขอเราให้ทั้งศึกษาราชการอำเภอ และปลัดอำเภอโดยทั่ว ๆ ไปด้วย ก็เห็น
 ว่าเราควรจะให้แก่เป็นชนกเศษบ้าง เมื่อทางคณะกรรมการได้ตัดเงิน
 เหล่านี้แล้ว ก็เอามาเพิ่มท่านเหล่านี้ให้ได้รับเงินเดือนแทน ทางรัฐบาล
 ของยกบอกกว่าพอแล้ว ทนกรรมวิธีการเงินพอสมควรจะให้เขา และสมาชิก
 สภาที่เห็นเป็นส่วนใหญ่ขอแปรญัตติกันมา ก็ขอมาเหมือนกัน ทนกรรม
 วิธีการเห็นว่าท่านเหล่านี้สมควรจะได้เป็นชนกเศษได้แต่ก็ควรจะให้ท่าน เพราะ
 ท่านเหล่านี้สมควรจะได้เป็นชนกเศษได้แล้ว เราก็มองพอเราให้ไป เมื่อให้ไป
 ย.ช. พ.ค. ก็เพิ่มขึ้น มันเพิ่มขึ้นด้วยต้องลักษณะ ลักษณะ ๑ ก็คือว่า
 จำนวนเจ้าหน้าที่ในโรงพยาบาลต่าง ๆ และบางแห่งอย่างที่รัฐมนตรีช่วย
 ว่าการกระทรวงการคลังได้ว่าแดง ก็ต้องเพิ่มจำนวนเจ้าหน้าที่ อันที่ ๒
 สำหรับพวกที่ควรเป็นชนกเศษแต่ก็ไม่มีบท ก.ที่เราเพิ่มให้ อย่างเช่นปลัด
 อำเภออีก ๓๐๐ ตำแหน่ง เราให้เพิ่มไปแล้ว ๘๐ ยังขาดอีก เพราะฉะนั้น
 เราต้องเพิ่มให้แก่ เขาใจว่าท่านสมาชิกคงจะเห็นด้วยในปัญหาอันนี้ แต่
 ปัญหาที่ว่าคิดเดธเล็ก ๆ น้อย ๆ ทำให้ท่านเข้าใจเขาไป ข้างเจ้าที่เห็นใจ
 เพราะผิดกันนิดหนึ่ง คืออันหนึ่งเงินเดือนถูกตัดทอนแต่ไม่คิดเงินเพิ่ม ก็ขอ
 เขาเครื่องจักร ก.พ. ว่าเพิ่มเท่านั้นไม่พอ สัมมนตรีรัฐบาลจะเพิ่ม ๑๐ แต่
 ก.พ. ให้เพิ่ม ๕ อย่างนั้นเป็นการคิดต้นฉนวนฉนวน ก.พ. เงินที่เหลือมาแต่
 เงินเหล่านี้เรามากของได้ แต่ถามพวกสมาชิกว่าในทัศนคติต่าง ๆ เรา
 ต้องสร้างสายโทรเลขตัดต่อบ้าง วิทยุบ้าง เมื่อเป็นอย่างไรในการรักษา
 สายโทรเลขก็ต้องเพิ่มคนขึ้น แต่ในทางวิทยุต่าง ๆ ก็ต้องเพิ่มคนขึ้น

แล้วผู้ค้างชำระโรงพยาบาลเหล่านี้โดยมากเขาบอกว่าไม่พอมีขนาด แต่ผู้
ท่านสมาชิกร้องว่าโดยมากไม่พอขอให้เพิ่มให้ เมื่อเรามีเงินพอเราเราเพิ่ม
ให้ เพื่อประโยชน์ของประชาชน

ประธานสภาผู้แทน : ไม่มีผู้อภิปราย ก็นอน
ให้ตงนติ มีผู้ท้วงประเด็นนี้ก็จะขอปรึกษาว่าจะเห็นตามกรรมวิธีการ หรือ
จะเอาตามร่างเดิม ถ้าไม่เอาตามกรรมวิธีการก็เอาตามร่างเดิม ท่านผู้ใด
เห็นว่าควรเป็นไปตามกรรมวิธีการโปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๒๗ นาย

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น
สมาชิกยกมือ ๓ นาย

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าเป็นไปตามกรรมวิธีการ

เลขานุการรัฐสภา : ๑๕. การตั้งเสริมอุตสาหกรรมโดยสำรวจ
ผลของสินค้าเกี่ยวกับอุตสาหกรรมในครอบครัว ๑๕. การตั้งเสริม
อุตสาหกรรม เย็บผ้า ทอ ๑๖. การตั้งเสริมการเกษตร ๑๗. การ
ชดเชยแรงงานราษฎร (ชดเชยแรงงานที่) ๑๘. ค่าใช้จ่ายในการประกอบ
การชดเชย การชดเชย การชดเชย และการจำหน่ายข้าว

๑๑.๑๑๑ 11.

นายใหญ่ สวัสดิชาติ (นครสวรรค์) : ข้าพเจ้าเห็นว่าการชดเชย
ของเรามีการมากเกินสมควรไป คือว่าเมื่อไปดูแลการใช้จ่ายจากรายละเอียด
แล้ว ข้าพเจ้ารู้สึกว่าการชดเชยอาจจะอนุมัติให้จ่ายเงินโดยไม่คำนึงถึง
ความเหมาะสม เพราะถ้าเมื่อมีเงินก้อนนี้ตั้งแต่โดยมากมักจะเห็นเงิน
ติดขัด เมื่อเป็นเงินติดขัดแต่การใช้จ่ายก็ถูกรูดราย วันหนึ่งก็คิด
ข้าพเจ้าขอเรียนให้ที่ประชุมทราบ กรรมวิธีการชี้แจงว่ากันค่าใช้จ่ายตั้ง
ตั้งหนังสือระบบหนึ่ง ๑๐๐๐ บาท และค่าแบบพิมพ์หรือขดรูปหนึ่ง ซึ่ง

อยู่ในประเภทนั้นด้วยวิธีการจ่ายเงินอย่างนั้นแล้ว ข้าพเจ้าจึงเห็นว่าที่จะตั้ง
 มากนักจะไม่ใช้จ่ายเพื่อยก ข้าพเจ้าเคยเห็นกิจการในการนั้นมา ถึงแม่
 ด้แต่ไม่เงินขนาดนั้นจะดำเนินการได้ แต่การตั้งถอนนำข้าออกหมดถ้าเรา
 ทุนใหญ่อยู่ที่ทหารเรือนี้คนเดียว ข้าพเจ้าคิดว่าในทางทหารเรือนี้เอง
 ก็ถึงประมาณไปมาก แล้วเงินที่จ่ายเป็นจำนวนใหญ่ก็คือเงินค่าเชยเพลิง
 ข้าพเจ้าไม่ทราบเหมือนกัน แต่ว่ากรรมวิธีการว่ามีความจำเป็นต้อง ใช้
 เชยเพลิง และค่าเบี่ยงเตียง ค่าพาหนะขนาดนั้นแต่ตั้งรายปีอย่างไร
 ในรายการก็ รายละเอียดก็ไม่ได้ละเอียดถี่ถ้วน ข้าพเจ้าจึงขอคัดความ
 ที่ปรากฏคดีได้ กรรมวิธีการไม่ให้ เห็นว่าพิมพ์เพื่อยกเหมือนกันแต่คัดเพียง
 เดกน้อย เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าคิดว่าไม่ควรขณมิตตามทขอมา

๑๑.๓๓ II.

นาย กวง อภัยวงศ์ ประธานกรรมการ :

ในเรียงนี้ท่าน
 ปรึกษากฎระเบียบที่มาในรายการหนังสืออยู่ ๖,๕๐๐,๐๐๐ กว่าบาท เป็นปัญหา
 ที่ตั้งข้อไปให้แก่ทางจังหวัดภาคตอนคือจังหวัดภาคใต้ตนเอง ในกาครั้งนี้
 มีเงินค่าเบี่ยงเตียงค่าเบี่ยงประมกรรมการ ค่าทดแทนเจ้าหน้าที่และกรรมการ
 ค่าน้ำมันเชยเพลิง ค่าน้ำมันหยอดเครื่อง ค่าเครื่องเขียนแบบพิมพ์ ค่า
 โทรเลขโทรศัพท์ ค่าไปรษณีย์ ค่าอาหาร ค่าใบอนุญาตของช่าง ค่า
 พาหนะเดินทาง วิทยุวิทยุเพราะค่าทดแทนเจ้าหน้าที่และกรรมการเรื่องหนึ่ง
 ค่าเบี่ยงเตียงเดินทาง ค่าพาหนะเดินทาง ในจำนวนนั้นขอมา ๕ ล้านกว่า
 ในจำนวนนี้เข้ามาทั้งหมด ๘ ล้านกว่า คิดไป ๕ ล้าน ในจำนวนนี้ขอ
 บางอันมันไม่ควร หนทางจะเห็นว่าค่าเบี่ยงเตียงเดินทาง ค่าเบี่ยงเตียง
 ทางของเจ้าหน้าที่ต่าง ๆ ขนข้าไปส่งให้ตามจังหวัดบ้างได้ ตามทาง
 ตะวันออกบ้าง ค่าพาหนะก็ไปในข้อสัมพันธกันเดียวกัน ส่วนค่าชดเชย
 ก็ไปในแง่เจ้าหน้าที่ตามหมู่บ้านที่แก่จะตั้งเป็นเจ้าหน้าที่ ๆ จะจัดการจ่าย

หนึ่งเรียกว่า ก.ป.ค. อะไรแต่อย่างมองกิจการชาว ชอชชายชาวรบเงินคาวชา
 องค์การจตุสดรชาดออกยอนหนง ทั้งเดือนดอนแต่ ใช้เงินทงนน จำนวน
 ันท์ได้จ่ายจึงได้ตั้งตงทเห็นอยุ่เดียน ถ้าหากว่าเรากันงถึงแกงงานไม่คิด
 วยกกันให้พิเศษตั้งทน้อยกพอจะทำได้ แต่อาพเจ้าได้พยายามชแข็งต่อ
 ทรมาธิการแดง ไม่ได้พูดอย่างกรรมาธิการกับผู้ปรญคดี พุดกันออก
 รือจะไปว่าทำไมอยู่ ทำไมจึงไม่ทำเสียเถ่า ข้าพเจ้าคิดว่านพदनอกสภา
 ไม่ใช่ในสภาเสียไม่ได้โต้แย้ง อยากจะเรียนในสภานให้เห็นวาเงินเหล่านี้
 ายไม่ประหยดจริง ๆ ใครเถ่าที่ทำงานในองค์การจตุสดรชาด ส.ก.ช.

ข้าราชการกระทรวงพาณิชย์ ป.ก.ช. ข้าราชการกระทรวงเกษตรกับ
 กระทรวงพาณิชย์ ข้าราชการกรมเงินเดือนช้อยแดง มีปลัดกระทรวงบ้าง
 ักหน้าของบ้าง เดชานการกรมบ้าง ที่จริงกรมเงินเดือน มีตำแหน่ง
 ด้ย ไม่ใช่อีกฉววิชาหรือก แต่ไม่เหมือนกับกรมอื่น ซึ่งเขามหน้า
 อย่างเดียวกัน แต่ไม่ได้เงิน ท่านคงจะปฏิเสธว่างานเหล่านี้ไม่ใช่งานพิเศษ
 ักไม่ได้ โดยที่กฎหมายบังคับว่ารัฐมนตรีกระทรวงพาณิชย์รักษาการ
 ำหน้าที่ในกระทรวงกตของมีหน้าที่ แดงกลับไปตงเอาเงินเดือนกัน นี้จะ
 ับเป็นการประหยดและเป็นการส่มคอรหรือ ไม่เป็นการประหยดแน่ เมื่อ
 รัฐบาลว่าจะเด็ก ก็จะต้องทำไม่ออก เอาไว้กันกันให้ยับต่อไปอีกหรือ ไม่
 เป็นการส่มคอร งบประมาณก็จะตัดเสียเลย องค์การเหล่านี้ไม่ต้องมี
 ไม้เงินแต่รงานกไม่ต้องเสีย ดูซิว่างานจะทำไปได้ประโยชน์หรือไม่ได้และ
 คนที่ทำงานทอเศษกข้าราชการในกระทรวงน่นเอง ฉืออย่างนกรรมาธิการจะ
 เห็นอย่างไรก็ไม่ทราบ หรือเห็นความคุดซึ่งทำงานหลายตำแหน่งอย่าง
 คอรจะได้สิทธิพิเศษกว่าปลัดกระทรวงหรือชรับคอบ้างนหรือ ข้าพเจ้าคิด
 ว่าไม่เป็นการเที่ยงธรรม และข้าพเจ้าไม่เชื่อเตยจนนิตเดียววาถ้าไม่ให้เงิน
 จำนวนนแดงทำงานไม่ได้ ความจริงงานทออย่างนนเกือบไม่มอะไรข้าพเจ้า

เคยทำงานเป็นกรรมการควบคุม ร่างกฎกระทรวงระเบียบกฎหมาย
เหล่านั้นมากเห็นชัดแล้ว เงินจำนวนหนึ่งตกได้เมื่อประหยดจริง ๆ คงใจทำไม
ก็กลัวคนเสียภาษีให้คนใช้เฟื่องอย่างนั้นหรืออย่างไรไม่ทราบ ทำไมอยู่ทำไมไม่
ทำก็ไม่ใช้เรื่องจริงเรื่องจริงมันมากกว่า อย่าพูดดีกว่า

๑๑.๔๓ น.

นายพัน สุพรรณสาร รัฐมนตรี : ท่านสมาชิกท่านนั้น ก็
ท่านเคยเป็นรัฐมนตรีกระทรวงพาณิชย์ ท่านก็รู้อะไรของกิจการอะไรในอาชีพเจ้า
ไม่เดียงสาอย่างคนรัฐบาลใหม่ได้จัดการปรับปรุงหมดแล้วของกิจการ ก.ป.ค.
ก.ป.ช. อะไรโดยไป คณะกรรมการก็ส่งให้ไปจะเห็นข้อเด่นแจ
ชัดว่ามีเราสองคน ๒ ด้านกว่าเกือบ ๓ ด้านกว่าบาท จริงอยู่ที่จริง
อย่างที่ท่านพูดมาอาจจะเป็นไปได้ในเมื่อรัฐบาลก่อน ๆ นั้นเขาได้คงไว้ แต่
เขาคงใจลงยอมให้ผลคือว่า ในปี ๒๔๘๘ ๒๔๙๐ มีการขาดแคลนข้าวกลู
บึงกับสหประชาชาติเพื่อส่งข้าวให้เขาตามสัญญา ก็ต้องออกกฎหมายควบคุม
ข้าว ก็ตั้งคณะกรรมการควบคุมในสมัยนั้น รัฐบาลก่อนทำมา รัฐบาล
เข้ามาเห็นถึงความจำเป็นไม่ผิด ฉะนั้นการวินิจฉัยการณต่าง ๆ ที่เป็น
มานั้นผ่านพ้นไปแล้วเราจึงได้พยายามตัดออกไป ซึ่งที่ตัดไปนั้นกรรมการ
ได้พิจารณาโดยรอบคอบและให้ค่าไรจ่ายที่จำเป็นเท่านั้น จริงอยู่ที่ท่าน
อาจเถียงว่าเมื่อยุบแล้วทำไมไม่ตัดให้หมด ก็กิจการต่าง ๆ ที่ยุบเลิกแต่
ความพัวพันในขั้นต้นกับปฏิบัติการปฏิบัติการต่าง ๆ ก็จำเป็นต้องมีอยู่ เวลา
พระราชบัญญัติควบคุมข้าวก็ยกประกาศใช้ รัฐบาลก็ยกควบคุมอยู่
ควบคุมการขนถ่ายเคลื่อนที่ทางบกได้ ๕ จังหวัด ข้าราชการต้องมงานทำ
อยู่บ้าง เงินคงใจให้ ทกนเงินเดือน ๒-๓ ตำแหน่ง ทางรัฐบาล
ได้พยายามตัดไปเกือบจะหมดแล้วหรือเรียกอย่างหม คอะไรบ้างก็ไม่ทราบ แต่
ที่ประชุมกรรมการดูเหมือนคัดหมดทีเดียว ถ้าหวั่นข้าราชการที่มีเงินเดือน

ระจำอยู่แต่อย่างนั้นเป็นต้น เพราะฉะนั้นจึงขอกราบเรียนต่อสำนักงานภาคตะวันออกเฉียงใต้พิจารณาโดยละเอียด และพยายามคัดถอนลงไปแล้ว ไม่ใช่
ไม่พอ

นายใหญ่ สวัสดิ์ชาติ (นครสวรรค์) : ในเรื่องหนังสือขององค์การจังหวัดราชภัฏ ข้าพเจ้าคิดว่าเป็นไปไม่ได้อย่างที่กรรมการได้กล่าวมา เพราะว่าองค์การจังหวัดราชภัฏเพียงแต่หาข่าวให้เขารู้ชนิดใดเมื่อไร แล้วจะมหนัดอย่างไร ในเรื่องหนังสือที่กรมหมักแต่ของกลางทางเทศน์ และเจ้าหน้าที่ขององค์การซึ่งเป็นผู้ส่งต่างก็ได้เงินเดือนอยู่แล้ว ก็ทำได้ ข้าพเจ้าไม่เห็นว่าจะเสียหายอะไร ขอคิดเพียง ๕,๘๐๐,๐๐๐ บาทเท่านั้น ท่านอาจคิดไม่ได้จะต้องใช้จ่ายมากกว่า ข้าพเจ้าอาจคิดได้เพราะว่าไม่ใช่จะตัดหมด เพียง ๕,๘๐๐,๐๐๐ บาทเท่านั้นข้าพเจ้าขอคัดรวมเบ็ดเสร็จ เพราะฉะนั้นอะไรบางที่ท่านอาจต้องใช้เงินนี้ ข้าราชการกรมเงินเดือนแล้ว แต่ขององค์การจังหวัดจะมหนัดนั้นเป็นไปไม่ได้ เพราะว่าองค์การจังหวัดราชภัฏไม่มีเป็นหนี้ใคร จะมหนัดก็อาจจะพบพบใครหรือพบอะไรบางเท่านั้น ไม่เห็นว่าจะต้องใช้ถึง ๕ หรือ ๖ ล้านเลย เงินแค่ค่าบริการนั้นจะราคาแผ่นละ ๓๐ บาท หรือ ๒๐ บาทอย่างน้อยก็ไม่ถูก อีกประการหนึ่งท่านจะอ้างว่าถ้าตัดแล้วยังมีงานเก็บหนังสือหรืออะไรนั้น ในเรื่องนั้นก็มิใช่เจ้าหน้าที่ทำอยู่แล้ว ถ้าไม่จ่ายเงินจำนวนนั้นแล้วจะทำไม่ได้เช่นนั้นหรือ ข้าพเจ้าอาจทำได้เพราะว่าเจ้าหน้าที่เหล่านั้นก็มีเงินเดือนอยู่แล้ว แต่ถกรอว่าจะเอาเงิน จะเอาไปทำอะไรกันอีก มีรายการอะไรบางที่อาจจำเป็น อีกอันก็ความจำเป็นจำเป็นอะไรก็ไม่รู้ อย่างที่ถามมหนัด องค์การจังหวัดราชภัฏมหนัดไม่ได้ ถ้าเป็นองค์การราชภัฏแล้วข้าพเจ้าไม่ขอตัดเลย ถ้าอย่างนั้น

ตกไม่ถูกระหว่างนั้น ข้าพเจ้าขอคิดไม่เป็นภาระแรงอะไร จะว่า
มีงานเก็บหนังสือหรือค่าใช้สอยก็มีอยู่แต่ก็ ททำงานก็อยู่ในสถานที่ทำ
การในกระทรวงพาณิชย์ แล้วคนไปไหนเด้อ ข้าพเจ้าเห็นว่ามี
แต่จะใช้เงินให้หมดเท่านั้น เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าตัดดีกว่าเพื่อเห็น
แก่บ้านเมือง เสียคนต่อไปดีกว่า คนที่ยังไม่ได้เสีย ยังมีอีกมากนัก

๑๑.๔๖ น.

ร.ท. จงกต ไกรฤกษ์ กรรมการ ในเรื่ององค์การจัดสรร

ข่าวใช้เงินฟุ่มเฟือย ในฐานะที่ข้าพเจ้าเป็นกรรมการงบประมาณ มาต้องรับ
แล้ว ก็มีความรู้สึกว่าคุณมาชักคังจะไม่พอใจซึ่งรวมทั้งตัวผมเองด้วย
ทางก็มีความเห็นพดกันไม่ เช่นเมื่อปี พ.ศ. ๒๔๘๑ ข้อคดี ๓ ด้านบ้าง ๕ ด้าน
บ้าง ผลก็เป็นกรรมการแล้วข้อคดีอย่างมาก และอย่างที่เป็น
มาแต่ก่อนนั้นกระทรวงพาณิชย์ขอตั้งผูกพันกับเงินได้บริบูรณ์มาก และ
เพื่อจะถนอมเงินให้ใช้น้อยที่สุดและเป็นประโยชน์อย่างมากที่สุด
ท่านคิดว่าความหนักหน่วงอะไรกัน ขอให้ ช.แจ่งมา พดกันไปก็อาจจะพด
ผิดพดล คือว่าองค์การจัดสรรมีหน้าที่แบ่งข้างภายใน แต่ความหนัก
มันมี ไปเที่ยวช้อเข้ามา รับช้อจนราษฎรจะตายแล้ว เงินก็ยังไม่
ไม่ได้ จะเด็กบุญช้อเด็กเจ้าหน้าตเดียวทั้งหมด ผลก็เป็นกรรมการ
มาแล้วและเป็นกรรมการงบประมาณในทันทีด้วย หนักเท่านี้ก็อ่อนดวยกัน
ใหญ่ เพราะว่าเงินงบประมาณเก็บไม่ได้ นี่แหละจะต้องมีเจ้าหน้า
ใจเพื่อทวงหนี้จากจังหวัดต่างๆ ให้เรียบร้อยเสีย เพราะฉะนั้นหวัง
ว่าในฐานะที่กระผมใกล้ชิดกับองค์การต่างๆ ก็หนักกันอย่างมาอยู่แล้ว และ
ในฐานะที่เป็นกรรมการงบประมาณนั้นได้พยายามระมัดระวังที่สุด และ
ขอเรียนกับท่านว่าได้ประหยัดไปเป็นอย่างดี หากจะมีการใช้จ่ายช้อยบ้างก็
เป็นไปเท่าที่จำเป็นเท่านั้น และท่านกรรมการก็ขอให้เรียนที่ประชุมว่า
ที่ข้อคดีความนั้นผิดประเภท

๑๑.๔๕ น.

นายใหญ่

ผิดเหมือนจะเป็นโรค
เรื่องผิดประเภทหรือ
ไปเขาคงไม่ผิดปร
บงคับช้อยโตเลย
หรือไมศด ข้าพเจ้าไป
ข้าพเจ้าคิดว่า ถ้าหาก
เพราะองค์การจัดสรร
เท่านั้นหน้าช้อช้อ
ซึ่งถ้าหากไม่จำเป็นต้อง
พาณิชย์ไปเดินไปมิตช
โดยอำนาจอะไรก็ไม่
ข้าพเจ้าคิดว่าไม่ถูกเสีย
ได้ เอาไว้ทำไม
ช้อยโรคคตมเคเรืออยู่สัก
จำเป็นจะใช้คน คน
สถานที่ราชการนั้นเอง
จะเขาหรือ ก็เป็นท
ดง ๕ ด้านหรือหรือ
ก็ไปไม่ได้ เรื่อง
ราวอัย รัฐมนตรีไม่
แต่ตั้งว่าฟุ่มเฟือยยังกว่า
คดีเสีย และข้าพเจ้า

ข้าพเจ้าได้แปรญัตติเงินนรฐการจะเสียหรืออย่างไร จะทำงานไม่ได้หรือ
 นบอกแต่คุณครูว่าจะต้องสร้างอะไรกัน ทุก ๆ อย่างก็มีอยู่แล้ว ก็คนที่ทำ
 งานก็ใช้เวดการราชการตำแหน่งอื่นแทนเองเพียงแต่ไม่ให้งานเดือนก่โต้งงานน้อย
 ไปอาจจะมีได้ จะเอาเงินของคนทั้งหมดไป เพื่อกันของดำคนแดงมา
 โดเด ถ้าไม่ให้งานไปทำงานไม่ได้หรืออย่างไร เรองนบอกแต่ว่าจะ
 ต้องสร้างให้ พอรู กแอบไปซื้อข้าว ซึ่งไม่เหมาะที่จะไปซื้อ
 ข้าว ประเคียว รัฐมน ตรีพาณิชย์ไป ซื้อข้าว แดงดำกัน กมันต้อง ให้เงิน ออกพรรค
 เพราะฉนั้นคตคตควา เพราะได้ฟังเหตุผลแล้วไม่มเดย

หลวงอรรถพรพิศาล กรรมการ : ความเห็นของท่านก็
 โดดเดี่ยวความจริง แต่ที่ท่านพูดว่าท่านชำนาญในการพาณิชย์ เพราะ
 ท่านอยู่กระทรวงพาณิชย์เหมือนกัน ข้าพเจ้าก็อยากจะเรียนถามว่าท่านอยู่
 ถึงหลายเดือนก็เหตุใดท่านไม่คิดให้เสร็จเด็ดขาดไปเสีย ขอนรัฐบาลกรับ
 งานที่ท่านรับมาเหมือนกัน แต่คณะกรรมาธิการก็ได้พยายามเหลือเกินใน
 ครึ่งที่จะตัดและยุบองค์การต่าง ๆ ที่ไม่จำเป็นให้หมดไป จึงได้ตัดไปตั้ง
 สองล้านกว่า ไม่ใช่จัฐบาลไม่คิดเมื่อไร และที่เหลืออยู่เท่าที่จำเป็น
 จริง ๆ และทว่าเงินเดือนตำแหน่ง คณะกรรมาธิการก็ไม่ได้ยอมให้
 ใดคต ได้ย่นหยัดคต และแม่เมื่อครั้งก่อนท่านก็เป็นกรรมาธิการร่วม
 ด้วยทางคณะกรรมาธิการก็ได้เสนอความเห็นต่อคณะรัฐบาล และคุณจง
 กตนั้นและเป็นกรรมการพิจารณาในเรื่องนี้ และบันทึกได้คตทอนมา แต่ยังไม่
 ไม่เป็นที่พอใจของคณะกรรมาธิการ คณะกรรมาธิการได้คตตั้งไปอีก
 เพราะฉนั้นท่านก็จะเห็นอก และท่านก็เคยอยู่ที่กระทรวงพาณิชย์ เมื่อ
 ท่านเห็นว่าควรตัดก็ควรตัดเสียเมื่อท่านอยู่แล้ว

นายฟอง สิทธิธรรม

ก็ต้องช่วยผู้แปรญัตติ
 คุยเป็นรัฐมนตรีพาณิชย์
 วิจารณ์แรงเป็นอนมาก
 ได้หรือไม่ อะไรเหตุอัน
 วิจารณ์ ควรจะแรงให้ เบินท
 การงานจะเสียสภาพ
 อยู่ในกระทรวงพาณิชย์นั้น
 ทัมนพิเศษ บังเอิญทำ
 คตคนเดียว ไม่ใช่หลาย
 ต้องระมัดระวังการงาน
 หนักไม่พอแล้ว ข้าพ
 จะไม่คตข้อสงสัย
 มาตรฐานของผู้แปรญัตติ
 ว่าเป็นคนขมา
 ยากินเหตานั้น ผู้ฟังไว้
 ึ่งเหตุผลของข้าพเจ้า
 ภาควรตัดหรือไม่ควรตัดเม
 คตคนเดียวเท่านั้น เว
 ภาพเจ้าขอให้ได้ ๒๕% เทา
 ไรต่าง ๆ เท่านั้นก็แยะ
 ึ่งขกครึ่งหนึ่ง ความ
 ็นกรรมาธิการขตคตของสภา

๑.๕๔ น.

นายฟอง สิทธิธรรม (อุปราชธานี) : ข้าพเจ้ามีความเห็น

ต้องช่วยผู้แปรญัตติ อันที่จริงข้าพเจ้าก็ไม่ใช่นักพาณิชย์ ไม่

เป็นรัฐมนตรีพาณิชย์ แต่ท่านมีข้อคิดใดตั้งคำถามให้คณะกรรมการ

การขจัดเบบหนักมาก เช่นเบบคนควา ถ้าตัดออกจะทำให้งานดำเนินไป

หรือไม่ อะไรเหตุอัน เพื่อที่จะได้เลี้ยงจากพวกเรา คณะกรรมการ

การ ขควรจะชี้แจงให้ เบบที่พอใจ แก่พวกเรา คือบอกข้อเท็จจริงให้ เบบที่พอใจ ว่า

งานจะเสียถ้าตัด แต่ท่านกรรมการระดับกลางว่าทำไมเมื่อท่าน

อยู่ในกระทรวงพาณิชย์นั้นทำไมจึงไม่ตัด การตอบเช่นนั้นไม่ใช่ตอบคำ

ถามน่นเลย บังเอิญท่านผู้แปรญัตติเป็นรัฐมนตรีพร้อมกบข้าพเจ้า อยู่

คนเดียว ไม่ใช่หลายเดือน ท่านคิดดูเถิด เดือนเดียวในไทยจะ

ต้องระมัดระวังการงาน ไทยจะต้องตอบสมาชิก เพียงแค่ตรวจงาน

ท่านนก็ ไม่พอแล้ว ข้าพเจ้าคิดว่าการรกดต่างเช่นเป็นการรกดต่างคาดคะเน

อะไรไม่คิดข้อสงสัย ข้าพเจ้าอยากจะรกดต่างเทียบว่า ท่านอย่าไปดู

หน้าคิดของผู้แปรญัตติ ท่านควรระวังเหตุผลของเขามากกว่า อย่าง

ของข้าพเจ้าเป็นคนขเมา ข้าพเจ้าสมมตอย่างนั้นแล้วข้าพเจ้าไปห้ามคนอื่นว่า

อย่ากินเหล้านะ ผู้ฟังไม่ตของหน้าข้าพเจ้าหรือว่าข้าพเจ้าเมาหรือไม่เมา

ฟังเหตุผลของข้าพเจ้า ผู้แปรญัตติเขาอยู่ในกระทรวงนั้นเดือนเดียว

เขาควรตัดหรือไม่ควรตัดเมื่อเขาอยู่ ไม่ควรที่ท่านจะขบปรายเช่นนั้นเลย

เดือนเดียวเท่านั้น เวลาที่รัฐบาลทำงานจริง ๆ ยิ่งเพราะเวลาฉุกเฉินแล้ว

ข้าพเจ้าขอให้ได้ ๒๕ % เท่านั้นเบบนี้แล้ว แต่งงานอื่น ๆ อย่างการของ

อะไรต่าง ๆ เท่านั้นยกแยะแล้ว ข้าพเจ้าจึงอยาก ให้ท่านชี้แจงให้เบบที่แจ่ม

แจ้งออกตรงหมง ความจริงข้าพเจ้าก็ไม่โดยขทพาณิชย์ หรือเบบผู้เคย

เป็นกรรมการขจัดของกลางแล้ว ขอให้พิจารณาว่าของกลางที่ว่า

จะทำงานไม่ได้หรือ
กมอยู่แล้ว ก็คนททำ
เงินเดือนก็ไดงานน้อย
นต้องล่ามคนแล้วกมา
ร้องหนักบอกแต่ว่าจะ
นำที่อะไรที่จะไปขอ
ของ ให้เงิน นอกหรือ
ามเห็นของท่านก็
นุษย์ เพราะ
ถามว่าท่านอยู่
อนรัฐบาลกับ
มเหตุเกินใน
งได้คิดไปถึง
โทษที่จำเป็น
ไปโดยยอมให้
การร่วม
ละคุณจง
แต่ยัง
งไปอีก
เมื่อ

งานได้เท่ากับที่คงเงินไปหรือไม่มี ท่านผู้หนึ่งทราบดีว่าบรรณาธิการงบประมาณมา ๒ ปีแล้ว เคยถูกแต่งตั้งเป็นบรรณาธิการไปตัดไปทอนอะไร ชาวเจ้ากยงไม่เคยมได้ เพราะท่านยังไม่ได้ตัดก็เด็ดได้ ท่านเป็นบรรณาธิการ ท่านอาจจะถูกอะไรต่ออะไรแล้วเคลือบเคลิมไปได้ ชาวเจ้าเคยเห็น เคยตัดเงินเป็นล้าน ๆ ก็เคย แต่ไม่ใช้เงินงบประมาณ เพราะฉะนั้นอย่าให้พูดไปเลยว่าคุณไปทำแล้วท่านก็เคย บางทีเขาไปแสดงหลงลืมคิดไม่ได้ รวมความว่า เจ้าหน้าที่กระทรวงจะแข็งแรงให้เป็นที่พอใจไม่ได้ เพราะฉะนั้นชาวเจ้าจึงมีความเห็นเดิมนี่ว่าควรตัด.

๑๑.๕๗ น.

นายควง อภัยวงศ์ ประธานกรรมการ : ประเดี๋ยวพูดกันไปพูดกันมาจะเข้าใจผิดกันใหญ่ คือของกิจการในการจัดการชาวแต่เดิมทีเคยดู ชาวเจ้าเคยยกจะแยกแยะให้ท่านผู้มาซึ่งกุมเกียรติได้เข้าใจว่า มีสำนักงานจัดการชาวซึ่งห้องงเกรียง ๆ เป็นประธาน ขอประทานโทษขอออกจะขอได้เข้าใจกันได้ง่าย ๆ ภายหลัง แล้วของกิจการบริหารชกอนหนึ่งที่อยู่ในจังหวัดต่าง ๆ ออกนอกหนึ่งจังหวัด พระนรราช ๆ เป็นหัวหน้าแล้วออกนอกหนึ่งจังหวัด พระยารามราชภักดีซึ่งเป็นปลัดกระทรวงชกอนหนึ่ง แล้วออกนอกหนึ่งสำหรับตำรวจชาวนน ปลัดกระทรวงเกษตร ๆ เป็นประธาน รวมด้วยกัน ๕ คน เราจะเห็นได้ว่าความมากมายเหลือเกิน ตกตงเราพิจารณาถึงสำนักงานชาว สำนักงานชาวเราตกลงตั้งไป เพราะว่าค่าใช้จ่ายมากหรือน้อย เราคงจัดตั้งถ่วงลงไปแล้ว สำหรับสำนักงานจัดการชาว หนึ่งสำนักงานจัดตั้งราชซึ่งพระนรราช ๆ เป็นประธานจึงมีปัญหาเกิดขึ้นว่า ข้าราชการประจำการทำไม่ได้เงินทองนี้ เราเรียกบัญชีมาแฉแล้วคัดออกไป แต่ที่เรียกจ่ายกิจการจัดตั้งราชต้องทำกันที่ เพราะเหตุว่าโรซึ่งบงโรของอังกฤษเขาก็เลิกไปแล้ว เมื่อก่อน

ชาวจิตตของเขา
ท่านผู้ทำ
อย่างเดียวกับโรซึ่งบง
ของต่างดังต้องมีการ
๒๕ เปอร์เซนต์
แล้วออกนอกนี้
ลดถ้าหรือปอนต์
ต้องให้ทรงชกอน
การนี้คิดคงขอส่ง
นักแต่เพียงว่าค่าใช้จ่าย
ของสมาคมพาหนะ ๖
บาท คือเป็นค่า
เช่นพิมพ์หนังสือ
พาหนะทางบาที่จะคือ
ซ่อมแซม ค่าบริ
ทั้งหมดเป็น ๑ แล้ว
นอกชกอนหนึ่ง
เหลืออยู่ ๑ ล้าน ๒
ถ้าถ้าไรเกินควร
ไม่ใช่ คือความชก
ชกอนชาว คือให้
กัน ๑ ล้าน ๒ แสน ๖
ใครมาชกอนรัฐบาล
หรือที่ชกอน

ชนบท ๕ หมอนบท และจังหวัดอื่น ๆ อีก ๒๗ จังหวัด ๓ แดน ๖ หมอนบท
คำสั่งมอบหมายตามกฎหมายที่กล่าวมาแต่ก่อนแล้ว เราจะต้องให้เขา ๗ แดนบท
๘๗ เป็นรายการจริง แดงคือมาออก นอกจากนรรายการย่อยที่จะต้อง
แจกจ่ายในหมู่บ้าน

ตัวกรมออกหนังสือ อยู่ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการราชการของเราได้จ่าย
มาแล้ว ๑ ตาม ๕ แดน ๔ หมอน ๒ พันกว่าบาทเอง คอที่จะอยู่เป็น
ตัวงานชาวอยู่ด้วยกัน

นายโถง สุวรรณทัต (ชนบท) : ข้าพเจ้าสนใจในคำที่ผู้เสนอ
ขอแปรญัตติพูดในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการราชการ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
เรื่องเงินเดือนข้าพเจ้าอยากจะได้ทราบการตั้งค่าโดยความหรือไม่ว่า
ตกลงเงินเดือน ๒ ทาง ในเรื่องข้าพเจ้าอยากจรรู้ เพื่อดูจะได้ตัดสินใจ
ยกมือให้

นายเสรี อิศรางกูร ณ อยุธยา (บุรีรัมย์) : รายการนี้ก็ได้
เคยกินมานานแล้ว ข้าพเจ้าขอเสนอให้ลงมติ
มีมติรับทราบ

นายใหญ่ ศิวิตชาติ (นครสวรรค์) : หน่ะ ได้พักกันมาจนจะ
มีตลาดอยู่แล้ว เมื่อกรมการรับแจ้งมา สถานที่ให้โอกาส
ทำไมกรมการจังหวัดอื่น ๆ จึงขอเปิดอภิปรายต่อไป
มีมติรับทราบ

ประธานสภาผู้แทน : มีผู้เสนอให้ลงมติและมีผู้เสนอให้เปิดอภิ
ปรายต่อไป มีผู้รับรองถูกต้อง ข้าพเจ้าขอให้ประชุมฉับพลัน ทาง
ผู้ใดเห็นควรเปิดอภิปรายต่อไป โปรดยกมือขึ้น
มีมติยกมือ ๑๗ คน

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดเห็นควรบีบบังคับรายดงมติได้โปรด
กมอชช

สมาชิกยกมือ ๓๓ คน

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าเปิดอภิปรายต่อไป

๒๐๕ น.

นายใหญ่ สวัสดิทาด (นครสวรรค์) : ข้าพเจ้าพยายามหนัก
น้ำหนักจะไม่ให้กระทบกระเทือนถึงความเสียหายที่จะเกิดกับบุคคลผู้หนึ่ง แต่
เมื่อได้ ช้างมาแสดงกรรมาธิการก็ไม่เห็นขอเท็จจริงข้าพเจ้าเป็นเหตุผิด หรือจะ
งานเรื่องนไปได้ ข้าพเจ้าอยากจะเรียนที่ประชุมสักหน่อยว่า เงินที่
ข้าพเจ้าคิด & ถอนจากจำนวน ๒๓ ล้าน ความจริงตั้งใจแต่จะ
ใช้ในเรื่องเปิดเงินยังไม่สำคัญ ความสำคัญยิ่งใหญ่คือการเปิดเงิน
เพื่อการทุจริต คดโกง ชอบ ทราได้ มองกิจการนั้น ข้าพเจ้าเรียนขออย่าง
ความลับต้นที่รัฐบาลดำเนิการกันทุกสมัย คือโรคคอรับขึ้น คัดเกิด
จากแหล่งต่าง ๆ หลายแห่ง แต่แหล่งใหญ่ก็คือที่เราจะอนุมัติเงินให้ไป
กับกรรเจตซือชางโดยกฎหมาย ๒ ฉบับที่ข้าพเจ้าเรียนมาแต่ก่อน รัฐบาลแทน
กับเป็นผู้จัดการซือชางคนเดียว รัฐบาลแทนหมัดททจะตั้งให้ราคา
กางวด รัฐบาลแทนที่จะกำหนดคุณภาพของชางอย่างทกรรมาธิการ
จนงแล้ว โรงต้มชางชางทั่วประเทศซึ่งมีจำนวนมาก แม้ที่สุดเรา
ให้เงิน ๒๐๐ ล้านไปเพื่อให้ซือชาง ความเหตอมัดค่าสูงหรือถ้าไรค่า
ชางคอกอยู่กับองค์การต่าง ๆ ทดถ่าถนามมาแต่ก่อน ข้าพเจ้าอยากจะเรียนว่า
มีคอมปราโดทุกแห่งตั้งไว้เฉย ๆ เขาได้ค่าจ้างเปล่า ๆ กระสอบละ ๕๐ สตางค์
ทุกกระสอบ มีหนึ่งเราตั้งไม้นับยกว่าถ่านกระสอบ คิดดูว่าไม้น้อยกว่า
แล้วโดยวิธีจัดตั้งกรรชางกรทกำหนดคุณภาพ ชางทตั้งไว้แล้ว ชางจะทำอะไร ๆ

เจ้าผู้ครองนครได้ ขาดจะถนอมคงไม่ได้ได้ ขาดจะกำหนดจ่ายเงิน
 ไหว้หรือเรือกได้ ขาดเจ้าประคับด้วยตนเอง ถ้าความโตม่งคือการ
 นรขุให้ ยดยาวเท่าไรแดงความเสียหายกับได้ผดน้อยยอมมีอยู่เท่านั้น ขาด
 เจ้ากล่าวได้ว่า โดยดีที่รัฐบาตมีกำหนดราคาข้าวของชาวโดยกฎ
 หมายเท่านั้น แต่ความจริงรัฐบาตมีเจ้าหน้าทักถาถึงแต่งตั้ง และเดาเงิน
 ไปใช้ แดงจนคงจนอย่างนั้นแล้วไม่มตต้นสุดได้ แต่ไม่รู้ว่าจะหัก
 เสียอย่างไรได้ เป็นเงินที่มากมายกำยของขุ แม้กระทั่งรวงพาคณิชย์
 จะขอเงินทหารองให้ ๒๐๐ ล้านบาท ๒๐๐ ล้านบาทเฉยแล้วไม่พอ เงิน
 ๒๐๐ ล้านแล้วเก่าอีก ๔๐๐ ล้านเป็น ๖๐๐ ล้านบาท คงประมาณไม่
 เท่าไร เขาทั้งเอาไป ๔๐๐ ล้านบาท หรือจะเบงเงิน กัดาน ให้เท่า
 ไปไม่พอเพียง คือให้แดงกระทบกระเทือนไม่หยุดหย่อน ในการตั้ง
 องค์กรไม่ได้ผลตแต่ถ้าทำอย่างนั้นแล้วแทนที่เจ้าของโรงตั้งจะได้ราคาสูงคอง
 เขาเงินส่วนหนึ่งมาให้ แดงจะให้ชาวนาได้ราคาสูงคองเขาเงินค่าข้าว
 ชาวนามาให้ มีหลายประการอย่างนี้ แดงประการที่ ๓ สำคัญที่สุดคือ
 เปนการเพาะนิสัยเหล่านี้ให้แก่ข้าราชการที่ดูเห็น ขาดเจ้าจึงคิดใจไม่
 ยอม แดงความเสียหาย เสียหายแก่ข้าราชการอื่น ๆ ด้วย ถ้าให้
 ไปแดงก็ฟูมเฟอบไปไม่ประหยัด แดงแดงในสถาน กอนชแจงแดงภา
 กติ กอนชแจงแก่กรรมมาธิการ กติ กอนชแจงแก่ข้าพเจ้ากติ ไม่ม
 เที่ยงจะให้เกิดประโยชน์ เพื่อจะทักความเข้าใจในเรื่องนี้ ขาดเจ้า
 เองไม่ใช่เป็นคนตบตง ก็ได้เห็นงานเห็นการมาเหมือนกันอย่างน้อยก็เท่าๆ
 กับกรรมมาธิการ แดงกเหตุผลที่ข้าพเจ้าได้หนองเห็นของบประมาณที่ข้าพ
 เจ้ากคานงถึงเจตนาดีอย่างน้อยที่สุดก็จะเป็นการตัดหางคอรบสนออกแห่งหนึ่ง
 ไม่ให้ ยดยาวแต่ไปยังข้าราชการอื่น ๆ ปัญหาเศรของพมพ ทนปัญหา
 ที่ทานอ้างไปถึงว่า เจ้าหน้าทักจะใช้ พมพนน กรรมมาธิการเซงก

ออกว่ากระทรวงพาณิชย์เหลือหลายคน จนกระทั่งถึงหาให้รัฐบาลยอม
 มด้วย ๒ กรม แต่ถ้าวเราจะมีกรมการรับกรมเช่นนี้ เราจะให้กรมอะไร
 ไม่ให้เป็นการกระทบกระเทือนจะไม่ตกอาหรือ ทนเรามาพดกันถึงเรื่อง
 มพ ข้าพเจ้าก็ถาวรรับรองว่าไม่มีกระทรวงทบวงกรมใดไหนที่จะมีเครื่อง
 มพมากกวาน มีทั้งเครื่องพิมพ์ภาษาของอังกฤษและภาษาไทย เครื่อง
 มพิมพ์เต็มไปหมด แต่ถ้าวไม่มงานจะพิมพ์ นมมอຍมากจริงแต่มี
 ากเมื่อคองตั้งกรมเท่านั้น บดินไม่มแสง เรืองนไม่ใช่อำนาจเจ้า
 ักคานั่งถึง ข้าพเจ้าคานั่งถึงแล้ว และข้าพเจ้ารับรองว่าไม่ได้ทำ
 ายสัมพันธ์ผู้มาจึงได้เสนอให้ตัดลงเสีย แต่กรรมราชการ ก็ไม่ยอมตัด
 รมราชการกลับบอกอำชาติไปแล้ว พวกเด็มียหนักไซ้ได้ ทำไม่คอง
 มกรม ข้าพเจ้าขอให้ท่านได้โปรดพิจารณา ได้โปรดนึกถึงความ
 อดรอนทุกสิ่งทุกอย่างนมนเกิดจากศวรรษนั้น จึงขยัคคนใด ๆ ไม่ทำแต่
 ักจะทำได้ แต่ทำไว้ ๕๐๐ กวดานบาทนมน เงินเหต่าน จะคอง
 านจากกรมนี้ เพราะฉะนั้นขอให้ท่านได้ โปรดพิจารณาและคิดดูอย่าง

๑๒.๑๒ น.

นายพัน สุพรรณสาร กรรมการ : ข้าพเจ้าก็เห็นใจท่านใน
 การที่ท่านจะขอคองเงิน ๕ ล้านจาก ๒๑ ล้าน แต่ถ้าวท่านสมาชิกทงหลาย
 ได้โปรดครายการรายละเอียดตั้งแต่หน้า ๒๑๘ คือถ้าหากว่าเพียงพด
 อกบางทศนที่คองมคี่ ๆ ก็จะไม่ม่นาใจจิตใจของท่าน ให้คองก็ได้
 เพราะฉะนั้นเงินตามทคณกรรมการได้จัดตั้งรคองเดโชไว้จนวนนั้น เป็นของเจ้า
 เป็นจริง ๆ ที่จะให้คองไปนั้นไม่ได้แน่ เพราะฉะนั้นถ้าหากว่า ในการท
 จะพ้งการอภิปรายนั้น ข้าพเจ้าใครจะขอรับรองเรียนท่านสมาชิกได้เบ็ดคอง
 ประมาณประกอบไปด้วยจะคองได้ รคองเงินทไซ้ ๒๑ ล้าน เป็นค
 ะไรบ้างไม่ใช่อำจะไซ้พุ่มเพืออะไร หรือไซ้รายการอะไรแล้วจะเป็นราย

การอะไรรายการไหนที่พิมพ์เพื่อ คชภ.จะอ่านให้ฟังแล้วก็จะแปลก
 เดียวเวลา เพราะมีตงหลายหน้า แต่อย่างไรก็ตาม เงินจำนวน ๒๖ ล้าน
 เป็นเงินที่ใช้หลายหน่วย หลายองค์การ เช่นองค์การข้าว หน้า ๒๖.
 รายละเอียดค่าใช้จ่ายในการตั้งข้าวไปจำหน่ายในจังหวัดที่ขาดแคลน เป็นจำ-
 นวน ๖ ล้านบาท รอมยอชดแถมมีรายละเอียดไว้ให้ท่านพิจารณาได้โดยคร
 ล้วน ทุนบุญทานในเรื่องนี้ หพตงจำนวนนั้นก่อนว่าจะตัดได้ใหม่ ถ
 หากว่าจะตัด เราก็ต้อง เลิกส่งข้าวไปให้ ชาวภาคใต้ หรือองค์ของเบตงน อธิการ
 ใหม่ให้พค.า.เขาเข้าไปซึ่งเราก็ได้พิจารณาในคณะรัฐมนตรีหลายครั้ง หลายห
 เหมือนกันว่าการจะให้พค.า.เขาทำบ้างหรือไม่ เพราะเหตุว่ารัฐบาลทำเอ
 ะต้องจ่ายเงินชั้นเปิดอง แต่มีเสียงดังมากกว่าให้พค.า.ไปทำที่จะจนรา
 ข้าวแก่ชาวภาคใต้โดยไม่มีกัการกำหนดราคาข้าวแก่แพงขึ้นไป รัฐบาลก็
 ภาวระมาทำเสียเองโดยจ่ายเงิน ๖ ล้าน ๓ แสน ซึ่งมีรายละเอียดอยู่แล้ว ใน
 จ.บ.นั้นจะต้องอ่านให้เสียเวลา ถัดลงมาก็รายละเอียดค่าใช้จ่ายของค.การ
 ข้าว องค์การจัดสรรข้าวอะไร ซึ่งประธานกรรมมาธิการได้พูดไปแล้ว
 ด้านงานนั้นเราก็ไม่สามารถจะยุบหรือคัดถอนไปได้ เพราะเราต้องซื้อข้าว
 ขายข้าว จัดข้าว อะไรเหล่านี้ หน้าทุกมอยู่ หัวใจของท่านทั้งหลาย
 ก็รู้อยู่แล้ว แต่ข้าพเจ้าใคร่จะเรียนให้สมาชิกผู้ม.เกยวติทราบว่ามีเงินตราต่าง
 ประเทศของเราที่รัฐบาลใช้อยู่เวลานี้ก็อาศัยเงินค่าข้าวเป็นกำลังสำคัญ ถ้า
 หากว่าไม่ได้เงินค่าข้าวแล้วเราจะไม่มีเงินตราต่างประเทศใช้ ความยุ่งยาก
 แก่บ้านเมืองก็อาจจะเกิดขึ้น ท่านไม่รตพิจารณาตงงบประมาณรายรับว่า
 จำนวนค่าข้าวรายรับที่รัฐบาลได้เป็นจำนวนเท่าไร เพราะฉะนั้นองค์การข้าว
 นี้ก็ทำประโยชน์ให้แก่รัฐบาลและประชาชนทั้งชาติของเรา ก็จำเป็นอยู่
 ะที่จะต้องใช้จ่ายเงิน ทุนคือมากในเรื่องของค.การบริหาร องค์การบริหาร
 ที่เกี่ยวข้องกันก็อยู่กระทรวงเกษตรอย่างที่ท่านส่งมาชิกงานนี้ เราคิดแล้ว เรา

อย่างที่ท่านเข้าใจ ที่มาชกนทบรรจากราชการณเงินเดือนน้อยบ่นคร
 หมดแล้วของกิจการนี้สำคัญยิ่งเด็กไม่ได้ เพราะเหตุด้วยมีการค้าขาย
 และมีการติดต่อกับของกิจการ ไอ. อี. เคฟ. ซี. องค์การอาหารอยู่ชุก และ
 การประชุมทั้งคไปรี นวยอรัค ซึ่งมีการประชุมเต็มช องค์การ
 จัดข่าวให้แก่ประเทศใหม่คือประเทศไทย ประเทศไทยใช้เป็นเงินใน
 เงินเหรียญ เงินดอลลาร์ องค์การเป็นผู้ทำและถ้าหากความการได้
 เกียงในเรือของคุณภาพข่าว เพราะระเบียบการค้าขาย ซึ่งข่าวไปแต่
 คิดได้ ๓๐% เป็นค่าประกันในคุณภาพของข่าว เมื่อรับข่าวถูก
 คติงแล้วจ่ายให้หมด นอกจากนั้นเดียวกันเต็มช กับฝรั่งในเรื่องสัญ
 ประเภทบ้าง หรือเต็มคุณภาพบ้างอะไรเหล่านี้ องค์การก็เป็นเจ้า
 หน้าที่ อย่างนคบเปิดอาจอย่างฝรั่งจะมารีบข่าวของเขา องค์การก็จะ
 บอกว่าให้รับจากโรงต้น อย่างนี้เป็นต้น ถ้าหากว่าเราจะมีการควบคุม
 คุมข่าวแล้ว องค์การนั้นก็คงปิด กรรมวิธีการก็ได้คิดหมดแล้ว เปิด
 ว่าไม่มี อย่างที่ท่านเข้ามาชกนทบรรจากราชการณเงินเดือนน้อยบ่นคร ได้ ๑,๕๐๐ บาท คติง
 เวลานี้ได้คิดหมดแล้ว กรรมวิธีการของคนได้พยายามจะจ่ายเงินให้เขียน
 ประโยชน์แก่ประชาชนจริง ๆ และเท่าที่จำเป็นจริง ๆ และมีอีกข้อหนึ่ง
 ที่ท่านได้อธิบายเลยไปถึงว่า ที่ในกระทรวงพาณิชย์มีการคอร์รัปชัน
 อะไรกันแบบนั้น เรื่องนี้ในเรื่องคอร์รัปชันท่านได้กล่าวอย่างกว้างขวาง
 โดยเฉพาะอย่างยิ่งผมได้ขยู่มา ๕-๖ เดือน ก็ได้พยายามตั้งตงไม่แตก
 ไม่สามารถจะทำการจับกุมให้เป็นหลักฐานได้ ในเรื่องนหากว่าท่านมีหลักฐาน
 ฐานใดที่จะแสดงให้ปรากฏชัดว่า ผู้ใดรับคอร์รัปชันแล้ว หากจะกรุณา
 แจ้งให้ทางเจ้าหน้าที่ทราบก็จะเป็นการดีมาก และอีกเรื่องหนึ่ง ทว่ามี
 คอมปราได้รัรับค่าจ้างกระสอบละ ๕๐ สตางค์ เรื่องนี้ข้าพเจ้าขอขยู่ยกย่อง
 ไม่มี เพราะเหตุว่าทำไมจึงไม่มี จะมักเป็นของสยามไว้ช้อะไร

ที่งานเพราะเหตุว่าเขาว่าโรงตั้งกิจการขาดมาแจ้งตั้งอย่างต่อสำนักงานข้าง
 ในขตกอง และตรวจเรียบร้อยแล้ว ก็จ่ายเงินให้ ๘๐ เพอร์เซ็นต์ แต่ของกิจการ
 จัดสรรขาดก็ออกไปยังสยามไรซ์ ให้ไปรับขาดที่โรงตั้ง (ฝรั่งจะไปรับขาด
 ที่โรงตั้ง) ก็รับเงินพันตราขายการที่ตรวจที่โรงตั้ง เจ้าพนักงานขององค์การ
 และเจ้าพนักงานของฝรั่งตรวจดูว่าถูกต้องหรือไม่ เพราะฉะนั้นยอมไปว่าใคร
 ทว่าได้ ๕๐ สี่ทางก็ต่อหนึ่งกระสอบนั้นขอรับรองว่าไม่มี หากว่าท่านว่ามีก็ขอ
 ให้ท่านนำหลักฐานมาแสดงเพื่อจะได้วางถ่วงกันได้ แต่ขออีกขหนึ่งท่าน
 ข้างองค์การจัดสรรขาดจะทำให้ราคาข้างสูงขึ้น เรื่องนี้ความจริงก็ขอ
 จะมาขึ้นได้ ถ้ามีการทุจริตเกิดขึ้น แต่ว่าทางของกิจการจัดสรรขาด
 ระเบียบขอย้ำ สมมติว่าทางโรงตั้ง ก. มาแจ้งความประสงค์ต่อสำนักงาน
 งานขายเมื่อโรงตั้ง ก. รับเงินแล้ว ก็ไปแจ้งให้ยังกิจการจัดสรรขาดทราบ
 ของกิจการจัดสรรขาดก็ให้เป็นหนึ่งหมื่นเบอร์ไป จะช้าจะเร็วไม่สำคัญพวกไป
 ถึงพร้อมทางด้านงานเขาจะมีขาด ๓๕ % ขายให้ท่าน ตั้งด้วยข้างมา
 ด้านงานข้างตรวจขาดถูกต้องแล้ว ก็จ่ายเงินทันที แต่เวลานั้นหมื่น
 ข้างบาง จะช้าเรออีกแต่กระแด้ของเงิน แต่ตามระเบียบเป็นเช่นนั้น
 แต่พร้อมแล้วให้เงิน ๘๐ % เดก แล้วบอกให้ยังกิจการจัดสรรขาดออกไปยังฝรั่ง
 ฝรั่งไปรับขาด เพราะฉะนั้นของกิจการจัดสรรขาดจะจัดไว้ให้ช้าหรือเร็วก็ไม่
 ประโยชน์อะไรเลย เพราะผู้ขายได้เงินไปแล้ว แต่ที่ว่าโรงตั้งจะตั้งการ
 ขนราคาหรือเขาว่าค่าสูงก็คิดสินบาทค่าสินบนอะไรแก่ท่าน กระผมขอเรียน
 ข้างแจ้งให้สำนักงานทราบไว้ด้วยว่ารัฐบาลได้พักชำระค่าไถ่แล้ว ข้าพเจ้าไม่ได้มี
 คิวเดสมาด้วย เพราะไม่ได้เห็นใจว่าจะพูดถึงชกชกอย่างไร ขาด ๓๕ %
 เกอียนหนึ่งราคาข้างต่ำ ๒๓๐ บาท แล้วก็เป็นลำดับขึ้นไปถึงข้าง ๕ %
 ๘๐๐ ถว่าบาท เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าโรงตั้งได้เขาขาดเท่าเปอริเซนต์นั้นมา
 ตั้งให้สำนักงานข้าง ด้านงานข้างก็ตั้งจ่ายให้ตามเกณฑ์นั้น ยังถว่านั้น

คงกำหนดรางวัลรับชัชโหมแก่ชาวนา เพราะราคาพืชไร่ตกต่ำ และ
 ชาวจีนก่อนที่จะขายจากกระทรวงพาณิชย์ไปกระทรวง อุตสาหกรรมก็ได้ตกลง
 กับชาวนา เติบโตขึ้นมาก กระทรวงพาณิชย์ได้ตั้งเงินจำนวนหนึ่ง
 เพื่อกดดันซื้อขายตรงราคาไว้ ชาวนาเปิดกขซึ่งพี่น้องชาวนายกเงินเอา
 ๖๕๐ บาทเท่านั้น เพราะฉะนั้นราคาในระดับรัฐบาลรวมข้อ กับระดับ
 ชาวนาราย กิ่งเบงกอลใจ ยังไม่เชื่อมเสี่ยวราคา เพราะฉะนั้น
 องค์กรที่ผลิตพืชกันมาเป็นเวลานานหลายปี กระทบชอกช้ำใจของประชาชน
 กราบเรียน ท่านผู้มาจัก บัณฑิตที่ทรงหลายวิชาเรา พุดกันเป็น เฉพาะ รายชื่อ
 การจะเห็นมีครบถ้วนเกิดขึ้นแล้วรัฐบาลไม่ตองไทยแล้ว ชาวจีนคนหนึ่งจะ
 ตายชอก เพราะฉะนั้นการพูดตามเคยไปหมดจะทำให้เกิดครบถ้วนของ
 ช่างราชการประจำใจ และที่ถ้าเครื่องพิมพ์ในกรมการค้าต่างประเทศ
 มีมากอะไรพวกนี้ ความจริงก็เห็นจะเกิดจากประเด็นที่ท่านของประดัง
 แต่การรวมการค้าต่างประเทศซึ่งกับออกต่างประเทศอยู่แล้ว ก็คงมีเครื่อง
 พิมพ์ของไทยและอังกฤษ ในสมัยที่เมื่อก่อนตั้งกรมใหม่ ๆ กรมการค้า
 ฝรั่งนั่นเอง ซึ่งบังคับให้พิมพ์ราคาขอเป็นภาษาฝรั่งเสียอีก ในขณะนั้นจะ
 อย่างไรได้ อธิปไตยของเขามากกว่าเรา ก็จำเป็นต้องมีแบบตาม
 เพราะฉะนั้นในกรมการค้าต่างประเทศนั้นเองก็ได้สำรวจ ดูเหมือนกันว่าควรจะ
 ขยับหรือจะเลิกหรือตัดอะไรหรือไม่ ถ้าจะไปพิจารณากับใครแล้ว
 ชาวจีนมีหลักฐานให้ทราบว่ามีหลายอะไรบ้าง จะคงทำหน้าที่อะไรบ้าง
 เพื่อจะได้พิจารณาปรับปรุง แต่ถ้าเขาก็มีทำแต่อย่างเดิมนั้นได้
 ควบคุมกันหนักถึงงานมากจนใหญ่ และเรื่องควบคุมหรือไม่ควบคุมนั้น
 เราได้ดูกันมาแต่ก่อน ลงชกกราบเรียนดังนี้ เพราะฉะนั้นรูปจำให้
 หมดอย่างการควบคุมการค้าชาวต่างชาติงานจัดหาชาว ไทยกับต่างประเทศ
 คือประธานกรรมการพระราชารวม ๆ เราได้ขยับหมด เราได้ขยับ ๘๑ แล้ว

ข้าพเจ้าเป็นผู้แทนราษฎรเหมือนอย่างท่าน ขอได้โปรดคิดว่าเรามีจิตใจ
ตายกัน หลังจากงบประมาณประจำปีงบประมาณ ๒๔๗๑ แล้ว คณะ
กรรมการได้คิดแต่ภาวะเงินงานนั้น ๆ ครอบงำ ข้าพเจ้าได้เขียนขึ้นมาซัก
แทน ๓ คนไปรวมด้วยพร้อมด้วยเจ้าหน้าที่ เพราะฉะนั้นรายจ่ายที่ทราบ
เขียนมาแต่เงินเป็นรายจ่ายที่จะต้องจ่ายไม่อาจคิดได้

๑๒.๒๓) น

นายเพิ่ม วงศ์ทองเหลือ (พิชิต) : ข้าพเจ้าได้นำพวงมาลัย
แล้ว และได้ยื่นคณะกรรมการได้ให้เหตุผล รู้สึกว่าจ่ายมาก ข้าพเจ้า
ใครจะทราบเรื่องว่าทำไมถึงเปลี่ยนการตัดงบประมาณ หัวด้าน
แปดต้นนั้น ข้าพเจ้าขอรับสารภาพว่าข้าพเจ้าดูไม่ถึง ถ้าข้าพเจ้าดูถึง
ข้าพเจ้าคิด ๑๓ ล้านเลยเขาไปได้ขอประทาน ข้าพเจ้าใคร่ขอเรียนต่อ
สมาชิกผู้มเกลยรตทงหลายว่าข้าพเจ้าเมตตหนึ่งเราทำได้ตงพันเมตต คณะ
กรรมการนอกสภาเพื่อบอกกัน ได้เบตก ไม้ม ก็ไม้มชาวจะเขาไปเบต
มาจากไหนและอีกประการหนึ่งเงิน ๑๓ ล้านไปให้ทหารเรือ ให้ทหารเรือ
เตียงเบต ยามสังครามรบ ยามตั้งบเรากช่วยกันทำ รัฐบาลให้เหตุผล
มาทุกวิถีทางข้าพเจ้าสรวลเสรวล ตีถูกหกตกเกณฑ์แต่ขอประทาน
โทษ ข้าพเจ้าได้ตั้งข้อประชาชนบอกว่าการตรวจพาณิชย์ไม่ใช้กระทรวง
พาณิชย์ เป็นกระทรวงรัตตชนิด ๆ การรักกันชาวนั้น ท่านสมาชิก
ผู้มเกลยรตทงชยาบอกจะไม่เตยตรอน เพราะท่านไม่รู้อะไรอย่าง ๗ ล้าน
กระทรวงพาณิชย์ ไม่จ่าย เงินองค์การ ข้าพเจ้าโรงตั้งเกิดได้รัก กันบอกจ่ายเงิน
ไม่จ่าย มีประชาชนชาวฉงหวัดพิจิตรลงไปหาข้าพเจ้าบอกอย่างไรกันนั้น
ผู้แทน เคยฉงหวัดพิจิตรพาณิชย์ท่านบอก ๑๗๐ บาท ๑๐๕ บาท เมื่อก
ท่านบอก ๑๐๕ บาท ท่านตอบกระทรวงของข้าพเจ้าเมื่อ ๒-๓ ชาติคุยกัน

แต่ถอยนยงเงิน ๗๕๐-๗๖๐ บาท เทียบเงินโรงตัดต่าง ๆ ซ้ำ ๖๓๐ บาทเท่านั้น
ขาด ๗๖๐ บาท ราคาคานเดียวกันที่นำขึ้นทงหลายคงจะเข้าใจ แต่ไม่
ชำนาญการช่าง การวัด ค่าบัญชีผิด ให้นำนักชาวเกวียนหนึ่ง ๑ พัน
กิโล แต่ชาวพน...

ประธานสภาผู้แทน : ถ้าไม่ใช้ประเด็นเรื่องชาวเขี้ยวแดง

นายเพิ่ม วงศ์ทองเหลือ (พิจิตร) : จะเข้าประเด็นเดียวกันแต่

ขออภิปรายเหตุผลก่อน

ประธานสภาผู้แทน : ประเด็นชานแดง

นายเพิ่ม วงศ์ทองเหลือ (พิจิตร) : นัดเดี๋ยวครบ เมื่อเช่น
นี้การใช้จ่ายเพื่อขงกันการตกลงข้อขัด และองค์การจัดสรรชาวนความ
จริงเราไม่ควรมเสีย ทำให้จริงไม่ควรม เพราะว่าประชาชนเขาทำได้
ก็ให้เขาขายโดยเสรี เราจะไม่มาสกัดกั้น มาเบียดเบียนพวเขาเองซึ่งเป็นของ
สำคัญ ประชาชนเดือดร้อนอยู่ในเรื่อง กระทรวงพาณิชย์ได้ดำเนิน
การไปในเรื่อง องค์การชาวนแดง ประชาชนจะขอซื้อ ต้องมาขอซื้อ องค์การชาวน
ต้องมีทะเบียนการค้า ต้องมีแผนท ขอให้คิดดูที่เหตุจากระทรวงการ
คลัง ในเรื่องการค้าชาวนแดง โรงงานไม้ของเขี้ยวแดง แต่ก่อนนี้สรรพากร
จังหวัดแถบภาษาชาวนแดง เขี้ยวแดงไม่เก็บแต่ เพราะว่าเหตุว่าหลวงประเทือง
ผู้คิดค้าตุงกา ศาลฎีกาทรงใจซึ่งความยุติธรรมคดีต้นอาชาวนทสาณายัด
ชานไม้ถองว่าเป็นต้นคำ ผลัดชานเองไม่ตองเสียภาษชอก ไม่ตองเสียภาษ
ยอนภาษชอกแล้วเพราะเดือดร้อนเหลือเกิน ควรจะเลิกองค์การชาวนได้แต่
ราษฎรจะอยู่เย็นเป็นสุขทีเดียว.

ประธานสภาผู้แทน : ไม่ใช่ว่ากนถงว่าเด็กหรือไม่เด็ก เรา

ว่ากนถงเรื่องว่าควรจะคิดหรือไม่.

นายเพิ่ม วงศ์ทองเหลือ (พิจิตร) : เพราะฉะนั้นกรณี

นายฟอง สิทธิธรรม (อุบลราชธานี) : ผมขอกราบเรียนว่า
ผิดลง ๒ ประการ ประการที่ ๑ ไม่เคารพประธาน ประการที่ ๒ ไม่มีผู้
รับรอง เพราะฉะนั้นไม่ต้องตั้งมติว่าจะอภิปรายกันต่อไปได้.

ประธานสภาผู้แทน : มีผู้รับรองถูกต้องแล้ว เมื่อไม่เบ็ดเสร็จ
ได้ให้ตั้งมติ

นายฟอง สิทธิธรรม (อุบลราชธานี) : ผมเห็นว่าท่านผู้
ไม่มีผู้รับรอง ถ้าอย่างนั้นผมขอเสนอให้เบ็ดเสร็จไป

มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภาผู้แทน : มีผู้เสนอให้ตั้งมติ และมีผู้เสนอให้เบ็ด
เสร็จไป มีผู้รับรองถูกต้องทั้งสองฝ่าย เพราะฉะนั้นข้าพเจ้า
ขอปรึกษาที่ประชุม ท่านผู้ใดเห็นว่าควรเบ็ดเสร็จไป ขอ
ได้โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๑๓ คน

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดเห็นว่า ควรเบ็ดเสร็จไปตั้ง
มติได้แล้ว ขอได้โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๒๑ คน

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าตั้งมติได้แล้ว มีคุณใหญ่
สวัสดีขอแปรญัตติคดีต่อไปตามที่ได้อภิปรายกันมาแล้ว

นายใหญ่ สวัสดิชาติ (นครสวรรค์) : ขอสรุปตามข้อบังคับ
ข้อ ๕๒

ประธานสภาผู้แทน : ไม่ขัดข้อง

๓๖ น.

นายใหญ่ สวัสดิชาติ (นครสวรรค์) : เงินจำนวนที่ข้าพเจ้าขอ
 ถึงแม่ที่สุดกรมราชการจะแข็งแรงประการใดก็ตาม ข้าพเจ้าอยาก
 ได้ทำนุบำรุงในสถานใดพิจารณาในรายการละเอียดว่าเราใช้จ่ายประการ
 เพื่อจะได้พิจารณาอีกที่จะตัดหรือไม่ตัด ทั้ง ๆ ที่เด็กของศการ
 ศึกษารหรือของศการอะไรก็ตามเกิด ขอให้ดูในรายการนี้ คือหน้า ๒๖๘
 ที่เบียดเบียนทาง ๒ ด้าน ๒ แสน ๓,๕๕๐ บาท ในรายการเดียวกัน อีก
 ศการหนึ่งค่าทดแทนเจ้าหน้าที่และกรรมการ ๒ ด้าน ๓ แสน ๘ หมื่น
 พันบาท เพียงค่ากรรมการและค่าเบียดเบียนกว่าที่ข้าพเจ้าขอตัดเสีย
 อีก เมื่อกันต์มาชกอาจจะเห็นความจำเป็นที่กรมราชการจะแข็งแรง การ
 พิจารณาปรึกษากันนั้นจะต้องใช้จ่ายเงิน เพราะฉะนั้นจึงคงเงินค่าเบียดเบียน
 ๖๖๖๖๖ ข้าพเจ้าขอให้งดถึงเมื่อจนวนว่า เราได้ให้เงินไปแต่ศการ
 ศึกษารสำหรับขอประเทศ ตำแหน่งงานปลัดกระทรวงการคลัง ท่านจะเป็น
 การตั้งซ้ำ ๆ และจ่ายซ้ำซากตงหลาย ๆ รายการใช้อย่างเดียวกัน เพราะฉะนั้น
 จึงก้มอยู่แต่ รายการละเอียด รายการที่ประชุมก็ดูอย่างเดียวกัน ท่าน
 ว่าจะตัดหรือไม่ตัดได้แต่จนวน เป็นอย่างไร ขอให้ดูรายการละเอียดว่า จำเป็น
 ในการที่จะตัดหรือไม่ตัดด้วย และเมื่อหันมาดูรายการที่ตัดแล้วเกินจำนวน
 ว่าที่ข้าพเจ้าได้ขอตัดเสียอีก และได้บอกว่าเป็นกรรมการ เป็นเจ้าหน้าที่
 ของรัฐบาล และบอกว่ามีเงินเดือนกัน และท่านบอกว่าได้ตัดเงินเดือน
 ไม่ให้เงินเดือน แต่ให้เบียดเบียน ๒ ด้านกว่า เงินในกระทรวงพาณิชย์
 ข้าพเจ้าขอเรียนว่า คนทำงาน ๒ - ๓ คนได้เงินเดือนเท่ากับคนในกระทรวง
 ศาสนาซึ่งกระทรวง เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอให้ตัดดูว่าสมควรหรือไม่ตัดให้
 ศการนาในข้อนี้ เพราะฉะนั้น ข้าพเจ้าขอให้ สำนวนจนวนจนวนว่า ควรจะ
 ตัดหรือไม่ตัดตามที่กรมราชการว่า

๑๒.๓๘ น.

นายทอง อภัยวงศ์ ประธานกรรมการ : ขอเรียนว่า คงเข้าใจผิดเงิน ๒ ล้านกว่าสำหรับค่าเบยเตียง ค่าพาหนะเราให้เจ้าหน้าที่เขานำจากกรุงเทพฯ ไปจ่ายจังหวัดต่าง ๆ นอกจากจังหวัดบักซ์ไต ซึ่งเราจะต้องให้ค่าเบยเตียงแก่เจ้าหน้าที่ประจำไป นี้น่าหรับที่จะต้องใช้เขา นอกจากเจ้าหน้าที่ตำรวจแะยังมีข้าราชการคนหนึ่ง แะจะตั้งกตบิ แะค่าเบยเตียงเดินทางด้านกว่าบาทกตบิของสัมพันธกน เหตุออก ๒ ล้านกว่าที่ท่านคิดไว้นั้น ก็มีผู้แทนราษฎรบักซ์ไตทั้งหมดได้ร้องว่า โดยมากเจ้าหน้าที่มักไปทางไหน ก็ต้องมอดเปลือรเช่นตเขาไปอีก แะที่เขายกก็คองแยกเดี่ยวกตบิเงินขนให้เขาจากจังหวัดไปอำเภอกเทียบกันไปเท่านั้น ส่วนที่บอกจากรัฐมนตรีใครค่อใครส่งมถางไม่มีส่วนได้เสียในเรื่องนี้ แะทั้งหมดคนเรา ยังเห็นว่ามมมากไปจากที่เขาคงมาเติม เราก็คัดลงไป ๒ ล้านแะอ็กเหลือเท่านี้

ประธานสภาผู้แทน : ข้าพเจ้าจะปรึกษาที่ประชุมค่อไป ในรายการที่ ๓๘ ที่มีผู้เสนค่อแปรญัตติคตคไว้นั้น ได้อภิปรายกันมาทราบข้อเท็จจริงแล้ว จะเห็นตามผู้แปรญัตติหรือกรรมการ ท่านผู้ใดเห็นตามผู้แปรญัตติ โปรดยกมือขึ้น

ตั้งสมาชิกกมก ๓๘ คน

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดเห็นตามกรรมการ โปรดยกมือขึ้น

ตั้งสมาชิกกมก ๒๘ คน

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าเป็นไปตามกรรมการ รายการค่อไป

เลขที่การรัฐสภา : ๓๘ เงินช่วยเหลือเทศบาลนครกรุงเทพ เพื่

เพิ่มให้แก่พนักงานเทศบาล ๒๐. ค่าบูรณะถนน สะพาน คลอง ใน
เขตเทศบาลนครกรุงเทพ ฯ - อนุมัติ

๒.๔๑ น.

นายใหญ่ สวัสดิชาติ : เมื่อมาตุการจ่ายตั้งนี้ ข้าพเจ้าเป็นคน
มากสักหน่อย งบประมาณนั้นคือคือการจ่ายเงินแล้วอดพูดไม่ได้ ราย
การที่จะพูดในเรื่องการบูรณะและซ่อมแซมภายในเขตเทศบาล กรมมา
การไม่ยอมให้จ่ายเงินตามที่ขอมา แต่ที่จะก่อให้เกิดความรำววยให้ได้
ข้าพเจ้าอยากจะขอรับรองว่า รัฐบาลคงมาเราได้เห็นสภาพบ้านเมืองของ
เราแล้ว ถึงแม้จะให้ตามที่ขอก็ไม่ไหว เงินออกไปนอก ๆ แม้ที่อุดรกรุงเทพ ฯ
ถนนบางแห่งยางรถแทบจะพัง น้ำได้ใครกักกันไม่ไหว ดูข้างนอก
หลายแห่งหลายครั้งมีผู้คน คนได้รับความสกปรกได้ใครกักกันมาซึกใน
กว่ารัฐบาลไม่คำนึง รัฐบาลขอเงินก็ไม่ให้ทำ ส่วนจะเป็นความดี
กรมการไม่ให้ ส่วนจะให้คนรำววยกรมการให้ ข้าพเจ้าจึงขอ
ให้เงินไปตามร่างเดิมของรัฐบาล ถ้าไม่ชอบใจเปิดอภิปรายหรือตั้งกระทู้
ถามได้ เราทำให้คนอยู่เย็นเป็นสุขกลับไม่ให้ต่างก็ เมื่อขอเงินเรื่องข้าว
หรือของข้าวจำเป็นอย่างไรอยากจะทำอะไร แล้วที่กรมการตัดออกรายการ
ที่ว่าการบำรุงความสะอาดหรือบูรณะถนนหนทางบ้านเมืองนั้นไม่ได้ ไม่ได้
อย่างไร ขอให้บอกมา แล้วเหตุผลประการใด ข้าพเจ้าอยากที่
กรมการตัด

นายหลวง อภัยวงศ์ ประธานกรรมการ : คืออย่างนี้ คือค่า
บูรณะรายการที่ตัดไป ๓,๒๐๐,๐๐๐ บาท คือค่าบูรณะถนน สะพาน คลอง
ในเขตเทศบาลนครกรุงเทพ ฯ และเทศบาลนครธนบุรี เพราะเขาตั้ง
มา ๔,๒๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งเราเห็นวาทังแต่เพียง ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาทก็พอ เพราะ

ได้ตามแรงงานแล้ว พ.ศ. ๒๔๘๒ แรงงานได้ ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาทเท่านั้น แล้ว
 ยักยอกหนังก้าวหรือรายจ่ายกรรมมาธิการก็เห็นใจ ในการบูรณะถนน
 ชะพาน คลอง และการสาธารณูปโภค ความจำเป็นต่าง ๆ ซึ่งจำเป็น
 ของผู้แทนทั้งหมดนี้เยอะแยะ ผู้แทนต่าง ๆ ขยี้คงอาจจังหวัดพระนคร
 ได้มากที่สุด คณะกรรมการเอง ข้าพเจ้าเองก็เป็นผู้แทนจังหวัด
 พระนครรู้สึกว่าการกล่าวหามากเกินไป ความจริง ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท
 เต็ม สำหรับพระนครขนบรักดูตามกำลังแรงงานก็พอทำบ้าน
 คองชกรก็ได้ เมื่อขอได้แต่คณะกรรมการก็ดัดถดถอยเงินออกมา
 ๑ ล้าน ๒ แสน ๘ หมื่นกว่าบาท ซึ่งต้องให้ไปในเขตเทศบาลจังหวัดต่าง ๆ
 เพื่อทำความสะดวกให้แก่ชาวบ้านภายนอกเขาในเขตเทศบาลต่าง ๆ เพราะ
 งบประมาณ ๒ ขยี้คนคาบบูรณะถนน ชะพาน คลอง การสาธารณูปโภค ใน
 เขตเทศบาลจังหวัดต่าง ๆ ๒ ล้าน ๘ หมื่นบาท

นายใหญ่ สวัสดิชิต (นครสวรรค์) : ก็เพราะเหตุอะไรเล่าที่
 กรรมการตัดเงินอย่างนี้ เพราะยอมจ่ายเงินในสิ่งที่ไม่จำเป็น ถ้า
 ยอมจ่ายในสิ่งที่ไม่พอเพียงแต่ก็ไปตัดงบตัดในทางที่เป็นประโยชน์ ข้าพเจ้า
 จึงคิดว่าในการที่จะตัดมา ชี้ ๒๐ ทศ นั้นเป็นการชอบและข้าพเจ้า
 เห็นด้วย ทนเรื่องชดนมคนนั้น ถ้ากรรมการไม่ได้คำนวณ
 เงินไว้ ข้าพเจ้าจึงได้พยายามเสียดยหนักหนาในรายการเมื่อก่อน ท่านคิด
 ได้ ท่านบอกข้าพเจ้าแปรญัตติผิดประเภทก็ตามใจ เพราะเหตุที่
 เราตะเฉยตัดเงินเท่าที่จะตัดเมื่อก่อน ทนจนมุม เมื่อจะบำรุงก็ข้าง
 ไม่มีเงิน แต่อย่างไรก็ตามในการที่กรรมการตัดในการ ทนบำรุงบ้าน
 เมืองนั้น ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วยว่ามีเหตุผลฯชอบด้วยประการใด จะกรุง
 เทพฯ หรือหัวเมืองหรือเองเคยจนจนนั้น แล้วในสิ่งกรรมการให้มา

แล้ว ก็จะเป็นอะไร ในการใช้เงินนั้น เพราะผลจากการได้รับ
 ความดีดอดก้นบาย ไม่จำเป็นต้องเรียนให้สมาชิกสถานทราบ แต่
 อย่างไรก็ตามถ้าสมาชิกทุกคนควรจะปรารภความดีดอดก้นบายตลอดทุกปีในการ
 เดินทาง ดูที่สะพานหลายแห่งตั้งหักพังบ้าง แล้วหลายแห่งเมื่อไม่
 ให้ตั้งทางค้ำมีการชนกันล้มตายทุกวัน กรรมการจะหนักอย่างบางหรือ
 เปล่างานไม่ได้ตลอดทุกปี เพราะเหตุว่า ไม่ได้ซ่อมแซมถนนบ้างถนน
 หนทางกันเสีย ครั้นรัฐบาลขอ ก็ไม่ให้ ดังที่ควรตัดไม้ตามคด
 ในที่ตัดก็จ่ายเงินในสิ่งที่ไม่เป็นประโยชน์ นีหรือขอการปกครอง ท้องจะ
 ให้ประชาชนได้รับความดีจากอิการปกครองเช่นงาน ทนอย่างไร
 รัฐบาลบริหารราชการแล้ว เมื่อขอเงินมาแล้ว สภาไม่ให้แล้วถมา
 หนักเงินเดือนต่อไป เช่นนี้ไม่ได้ประโยชน์ ชาวเจ้าคตงานาเสียใจ
 มาก จึงขอจะยื่นขึ้นตามร่างเดิม

ร.ท. จงกล ไกรฤกษ์ กรรมการ : เรื่องนกรวมราชการเอา
 เงินไปบำรุงชนบท บ้านนอก แต่อาจเป็นทพจิตใจของท่านสมาชิกผู้มั่งคั่ง
 แต่อาจชาวบ้านนอกได้รับการทนบำรุงจากการบริการบ้านเมืองแล้ว ทนท
 ท่านพูดว่าขอตัดการจำเป็นไปให้เมื่อว่าเราปกครองตามแบบประชาธิปไตยเมื่อ
 ไม่เสียหลายแล้วทำไมมาดุนววย ในรายการให้มาใหม่ ถ้าเป็นการยาก
 ที่จะทำประโยชน์ ถ้าไม่เขาจะทำอย่างไร แล้วว่า ถึงเงินพันบาทนะ
 สมเขาละ แต่ใครเดาที่ไม่เอาเงินพันบาทนี้ ก็เอากันทุกคน

นายวงศ์ วีระชาติพลี (เพ็ชรบุรี) : ชาวเจ้าขอเงินให้ลงมต
 เพราะว่าได้พึ่งกรรมการชแจงแล้ว
 มั่งมาชกรบรอง

ประธานสภาผู้แทน : มีผู้เสนอให้ลงมต เพราะได้ พง
 กรรมการชแจงแล้ว ไม่มีผู้ใดททวง ชาวเจ้าขอจากประชุมชนมต

ให้ลงมือได้จ้ะ จะเห็นตามกรรมมาชักรว หรือจะเอาความว่างเต็ม
ท่านผู้ใดเห็นตามกรรมมาชักรว ไปรตยกม็อซัน

ตั้งมาชักรวกม็อ ๓๓ คน

ประธานสภาผู้แทน : ผู้ใดไม่เห็นด้วย ไปรตยกม็อซัน

ตั้งมาชักรวกม็อ ๔ คน

ประธานสภาผู้แทน ; เป็นอันว่าเป็นไปตามกรรมมาชักรว

เสชาธิการรัฐสภา : ๒๐ ทวี คำบูรณะถนณ สะพาน คตของ
หรือการชำระอนุภูมิภาคในเขตเทศบาลจังหวัดต่าง ๆ ๒๑ คำชดเชยความ
เสียหายให้แก่สถานศึกษาในกรณีหรือรัฐบาลให้ทหารต่างด้าวหรือเชลย พักอาศัย
๒๒ ทวี คำใช้จ่ายในการรับพระบรมมอัฐิรัชกาลที่ ๗ มาตรา ๕ มาตรา ๖
๓. งบภาษีอากรทางตรง ๒. งบภาษีอากรทางอ้อม ๓. งบรัฐดำมิต
๔. งบรัฐพาณิชย์ ๕. งบค่าชกรรมนิยม คำใบอนุญาต และคำปรับ
๖. งบรายได้อื่นๆ ๗. งบพิเศษ มาตรา ๘ ๓. คำขยายอำนาจ
บริหารนชบ ทตตอนเมือง ๒. คำบำรุงองค์การเงินทุนระหว่างประเทศ และ
ธนาคารระหว่างประเทศเพื่อการบูรณะและฟื้นฟู

นายโสภณ สุภชระ (ขอนแก่น) : เรื่องทษาพเจ้าแปรญัตติ
ความจริงมี ๓ คำ แต่เถียงกันครึ่งวันก็ไม่เสร็จ จึงขอเดชะก่อนพิจารณา
นพกเสัยก่อนเป็นอย่างไร

ประธานสภาผู้แทน : ข้าพเจ้ามีความเห็นอย่างนี้ เพราะฉนั้น
เป็นอันแล้ว ตอนบ่ายเราไม่ครบองค์ เพราะฉนั้นข้าพเจ้าขอย ถ
ชชให้ถึงที่สุด

นายโสภณ สุภชระ (ขอนแก่น) : ไม่เป็นไร ท่านประธาน
ทนได้ ข้าพเจ้าก็ทนได้เหมือนกัน ในมาตรา ๘ นี้ ข้าพเจ้าได้

ปรยุคดีดังไปเพียง ๓ คำ คือว่าร่างเดิมที่ได้เห็นขอมา ^๕ คือว่าเงินงบประมาณรายจ่ายวัดตามบัญชีให้จ่ายได้จากเงินกู้ประเภทเดียวกับท่าน ^๕ ข้าพเจ้าจึงได้เต็มดงว่า ^๕ โดยจ่ายจากเงินคงคลังหรือเงินกู้ ^๕ คือว่าเพิ่มไปอีก ๓ คำเท่านั้น ^๕ ข้าพเจ้าอยากเรียนว่า ^๕ ความจริงข้าพเจ้าก็ไม่ได้เห็นมติดุษฎีมานะ ^๕ ท่านส่งมาซักได้กรุณาฟังคำอธิบายของ ข้าพเจ้า ตั้งแต่ครั้งเมื่อมารับหลักการแล้ว ^๕ ข้าพเจ้าได้ทักท้วงเหตุอันว่าไม่งบประมาณสมัยไหน ^๕ นอกจากในสมัยใด ๆ ^๕ นเอง ^๕ ที่ทำในรูปนจายเงิน ^๕ วัดตามบัญชีจากเงินกู้ ^๕ อย่างเดียว ^๕ โดยไม่จ่าย จากเงิน คง คลัง ^๕ แต่รัฐมนตรีสั่งราชการ คง ในครั้งรับหลักการได้ ^๕ ได้กับข้าพเจ้าว่า ^๕ เป็นอย่างไร ^๕ ครั้นไปรับแจ้งในชั้นกรรมาธิการฉบับจำนวนต่อเหตุผลของข้าพเจ้า ^๕ ก็กลับตัดไปบอกว่าจะเห็นแก่ไม่ได้เพราะเหตุว่าส่งการรับหลักการมาแล้ว ^๕ ถ้าจนเกิดผลหลักการ ^๕ คงของท่านเองเกี่ยวกับเงินคงคลังคงไม่รู้อะไรโดยโยนไปโยนมา ^๕ ข้าพเจ้าขอเรียนว่าข้าพเจ้าไม่ ^๕ ใช้ถ้อยคำที่รัฐมนตรีสั่งราชการ ^๕ ถ้อยคำที่ของทางหาก ^๕ ทนบัญชีหากว่าใครผิดใครถูก ^๕ ข้าพเจ้าอยากจะได้ ^๕ ให้สำนักงานจดย ^๕ ความจริงข้าพเจ้าอยากเรียนว่าสำนักงานจะรักษาแบบรักษาแผนเขาไว้ ^๕ ถ้าเราพิจารณาแล้วจะเห็นว่ากร่างกฎหมายมาในรูป ^๕ นนหน้าเราพิจารณาจะเห็นว่าผิดอย่างเหตุอัน ^๕ ประการแรกข้าพเจ้าขอ ^๕ กรายเรียนว่า ^๕ ในเรื่องแบบกมัต ^๕ ในเรื่องการคลังกมัต ^๕ ในเรื่องหลักการรวมตัว ^๕ กมัตกมัตทั้ง ๓ ^๕ หลักใช้อะไรไม่ได้เลย ^๕ ประเด็นแรกข้าพเจ้าจะพูดถึงเรื่อง ^๕ แบบชดให้ท่านคงหลายได้กรุณาพัตักดู ^๕ ในพระราชบัญญัติงบประมาณทุก ๆ ^๕ ปี ^๕ ก่อนสมัยที่ท่านผู้เป็นเดชาอนุการกระทรวงการคลังกับก่อนสมัยนายวิจิตรเป็น ^๕ รัฐมนตรีว่าการคลัง ^๕ จะเห็นว่าพระราชบัญญัติงบประมาณทุกปีเขาได้

มีเงินคงคลังอุปถดถอยมา มาโดนท่านผู้เขามากตัดเงินคงคลังออก การ
 ทททานตัดออกนั้นท่านอาจจะไม่เข้าใจ เงินคงคลังก็ได้ เพราะท่านแข็งแรงมาหลาย
 หินแต่ไม่เห็นถูก เงินรายรับอย่างไร เงินคงคลังก็อย่างไร ไม่ถูกแบบ
 อย่างนี้ ท่านผู้มาซื้อต้องเปิด ถ้าไม่จริงข้าพเจ้าขอมกอน พูด
 ดึงหลักการคลัง ข้าพเจ้าเองขอเรียนว่า ข้าพเจ้าไม่เชื่อเรื่องชาฎการคลังไม่ได้
 สักวิชาการคลัง แต่ความจริงก็รูปร่าง อยากจะเรียนว่าตามธรรมเนียม
 ผลิตกรรมตามงบประมาณที่เราตั้งมานั้นถ้าท่านไปผลิตทุกชนิดมีตั้งกรรมแล้ว
 เราจะเห็นว่ารายจ่ายทั้งสิ้นเราจ่ายแต่เงินรายรับ เงินแต่เงินลงทุนเราจ่าย
 จากเงินคงคลัง มาตั้งมีตั้งกรรมเข้าเราหมดชนิดหนึ่ง ด้รายจ่ายใ
 ด้เห็นว่าข้าพเจ้าทำให้ประชาชนรู้สึกหรือต่างประเทศรู้สึกเราหมดมุ่ม แทนที่
 จะเห็นการจร หรืองบประมาณของกระทรวงเราตั้งหมดมมมาเป็นประเภท
 ด้ดำเนินไม่ลงทุนจ่ายในรายรับเหมือนกัน อย่างตั้งงบประมาณกระทรวง
 กลาโหม ๕ ร้อยล้านบาทเป็นเครื่องมของกองทัพ เราเกรงว่าเมื่อมลง
 ด้เห็นอกตาโหมของเมืองไทยจ่ายมากเหตุชเกิน ตั้งใจเพียง ๓ ร้อยล้าน
 ด้จัดหมมมในประเภทดำเนินไม่ลงทุน โดยอย่างข้าพเจ้าขอรยกนคบาง ชื่อ
 ยุทธโธปกรณ์บ้าง อะไร ๆ อีกตั้งร้อยล้าน ก็รวมกันเป็น ๕ ร้อยล้าน
 ด้ขอการเป็นอย่างนั้น คนแต่ขอตั้งกรรมตาท่านผู้มเกยรตกับออกจาเงิน
 ด้ตั้งของเราแยกเป็นหลายประเภทด้วยกัน เงินคงคลังก็ม เขาฝากได้ม
 ด้หลายประเภทด้วยกัน ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังได้เคย
 ด้แจ้งว่าเราแยกไม่ได้ว่า อะไรเป็นเงินคงคลังหรืออะไรเป็นเงินไม่คงคลัง
 ด้อย่างนี้แปลว่าอย่างที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังท่านว่านั้นแยกไม่
 ด้ว่าเงินของประเทศประเภทไหนเป็นอะไรแยกไม่ได้ แต่ว่าในลักษณะ
 ด้อย่างนี้ข้าพเจ้าแยกได้ ตัวอย่างเช่นอย่างเงินในกระเป๋าของข้าพเจ้า

ข้าพเจ้าอาจจะแยกได้ว่า บาทไหนท่านประธานฝากข้าพเจ้าไว้ และ
บาทไหนข้าพเจ้าได้เก็บเข้ามา แต่ถ้าเราดูบัญชีแดง เราจะรู้ได้จากเงิน
บาทไหนในกระเป๋ารองข้าพเจ้าน่าท่านประธานได้ฝากข้าพเจ้าไว้หรือยกบาท และ
เงินเดือนในเค็คนกขมนอยู่ด้วยของรัชชบาท และเดือนมชชยู่เท่าไร เราก
ยกออกได้ ไม่ใช่ว่าจะแยกไม่ได้ แยกได้ แต่เราไม่อาจจะบอกค่า
บาทไหนเป็นอะไร ถ้าเราจะให้รัฐบาลตั้งมาในรูปเงินแดง การเงินก็จะ
ปั่นด้นกันมาก ไม่ทราบว่าจะเงินคงคลังคืออะไร ข้าพเจ้าเห็นว่าเราจะ
ต้องทำอย่างนั้น คืออาจงบประมาณนั้นเราได้ตั้งไว้ เราจะตั้งรายรับหรือ
รายจ่ายอะไรก็ได้ ถ้ามันเราไม่พอจ่าย เรากเขาเงินทองเหลือเก็บ
ก็ถ่ายก็เข้ามาใช้ได้ โดยเอาจากเงินเหลือคงคลังมาใช้ แต่ถ้าไม่พอก็
ฝากกับเขาอีก เรื่องเป็นอย่างนั้น ทนข้าพเจ้าพูดถึงหลักธรรมศา
สम्मตว่า นาย ก. หรือ นาย ข. ข้าพเจ้าขอชักคองอย่างพอให้ท่านฟัง
ว่า นาย ก. มีความประสงค์ที่จะชื้อนาแปลงหนึ่ง แล้วนาย ข. ก็ต้องการ
ชื้อนาอีกแปลงหนึ่ง ต้องการจะชื้อนา ๆ นนราคาพนบาท แต่ถ้า
นาย ก. ก็ต้องการเงินเดือนหนึ่งพนบาทเท่านั้น ถ้าจะชื้อนาถึงพนบาท
แล้ว รายรับหนึ่งพนบาททั้งหมด แยกทำอะไร แยกเอาเงินหนึ่งพนบาท
สำหรับค่าใช้จ่าย ในฐานะที่เราได้หนึ่งพนบาทแล้วเราใช้จ่าย สัมมต
ว่าใช้จ่ายเสียหนึ่งรัชชบาทที่เหลืออีกเก็บรัชชบาท แยกเอาเงิน ๑๐ บาท
มาแบ่งงบประมาณให้ชื้อนา ทนพิจารณาดูว่าเงินเหลือจ่ายเป็นของหมใหม่
แยกยกออกทำไม แยกมาพิจารณาเงินคงคลังคชงเงินชื้อมต้น มีใหม่
แยกยกออกมา มีอยู่ ๑๐ บาท ถัดชื้อมต้นออกมาก็ ๑๐ บาทเป็น ๑๐๐
บาท ถัดลงเงินเดือนไม่ทำอะไร เงินเหลือเดือนก่อนก็ ๑๐๐ บาท เงิน
ชื้อมต้นทั้งหมด แยกยกเอาอีก ๑๐๐ ๓๕ คือบกชื้อมเสีย แต่แยกชื้อมเสีย
ในจำนวนเงิน ๑๐ บาท ไม่ใช่ทั้ง ๑๐๐ บาท ตรงกันข้ามกับนาย ข.

ประธานสภาผู้แทน : ข้าพเจ้านึกว่าคำอภิปรายนั้นหนักไปใน
 ที่ท่านพูดในชั้นรับหลักการ มันไปตอนนั้น ถ้าหากว่ามันไปตอนนั้น
 ข้าพเจ้าก็ความมันจะนอกชอกไปมากนัก ในที่นั้นขอแก้ข้อคำในมาตรา
 ตัวหนึ่งดังต่อไปนี้ท่านว่า ๒-๓ คือ ข้าพเจ้าจะประสงค์ให้ท่านอธิบายเหตุผล
 ปกป้องในการควรหรือไม่ควรแก้ แต่กลายเป็นว่าไม่ควรรับหลักการ
 ไปที่ท่านของน เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงเห็นว่ามันมากเกินไป ขอให้ท่านเขา
 ไปประเด็นที่ท่านตั้งไว้ก่แรกกัน

นายโสภณ สุภชระ (ขอนแก่น) : ความจริงข้าพเจ้าเคารพ
 ท่านประธาน ข้าพเจ้าได้พยายามขจัดว่าด้วยคำ ๒-๓ คำนี้ข้าพเจ้าเต็ม
 เข้ามาหมด เพราะอย่างนั้นอย่างนั้น ไปถึงกรรมาธิการ ๆ บอกว่าผิด
 หลักการ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอขยับไปถึงความจริง ข้าพเจ้าเคารพอยู่
 เสมอว่าท่านประธานพยายามรักษาในเรื่องประเด็น เหตุผลตามที่ข้าพเจ้า
 ได้กราบเรียนมาแต่ก่อนจะเห็นได้ว่าคำเพียง ๒-๓ คำนี้ เป็นผลให้เกิดผล
 ต้องประการ ประการหนึ่ง ถ้ารัฐบาลไม่กู้เงิน รัฐบาลก็ทำอะไรไม่ได้
 หรือรัฐบาลเก็บเงินได้ รัฐบาลก็ทำอะไรไม่ได้ เพราะฉะนั้นในความหวัง
 ที่เราจะได้รับการทำนุบำรุงตามมาตรา ๘ นั้น ไม่มีมีความหวังถ้ารัฐบาลกู้
 ไม่ได้ หรือไม่กู้ จริงอยู่รัฐบาลอาจจะ หรือกรรมาธิการอาจจะขจัด
 ข้าพเจ้าว่าได้รับคำสั่งจากรัฐบาลแต่ แต่ท่านเขื่อนหรือว่าอาจจะ
 ก็ได้ แต่ข้าพเจ้าเองก็ไม่อยากจะให้ เพราะเหตุใด เพราะเราจะยังคง
 เสียออกเบียดโดยไม่จำเป็นทั้ง ๆ ที่เรามีเงินคงคลังที่จะจ่ายอยู่แล้ว แต่
 เหตุใดที่เราจึงไปกู้คนอื่นมาใช้ซึ่งผิดแบบ ผิดทั้งหลักการด้วย และผิด
 หลักธรรมด้วย ถ้าสมมติว่า ท่านจะยื่นในรูปนั้น ข้าพเจ้าก็ขอเรียนว่า
 มันผิดจริง ๆ ข้าพเจ้าคิดว่าเรื่องนั้นเมื่อได้ถกขึ้นมาสู่สภาผู้แทนในวาระที่ ๒ แล้ว
 และได้ฟังเหตุผลโดยละเอียดถี่ถ้วนแล้ว ก็อาจจะอนุมัติให้เป็นไปตามความ

ความประสงค์ของข้าพเจ้าได้ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าก็ใคร่ขอความกรุณาว่า
ความจริงคำเพียร ๓ คำเท่านั้น ก็ขอความกรุณาว่าโปรดพิจารณาให้
ดีทั้ง ถ้าสมมติว่าเราได้ยอมให้รางวัลพระราชบัญญัติงบประมาณฉบับนี้
ผ่านไปโดยมิได้เป็นไปดังข้าพเจ้าแปรญัตติแล้ว ต่อไปจะเป็นประเพณี
และเป็นแบบฉบับที่จะไม่เบี่ยงงบประมาณของแผ่นดินต่อไป

๑๓.๐๒ น.

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง
การคลัง : การที่กรมการไม่สามารถรับค่าแปรญัตติของผู้แปรญัตติ
ได้นั้น ก็เพราะเหตุผลประการเดียว ที่สำคัญคือเพราะได้รับหลักการ
ไปแต่อย่างเงินจำนวน ๕๐๐ ล้านบาทนั้น จะจ่ายจากเงินที่ จะจากเงินต้นไม่ได้
เพราะจะผิดหลักการไปจากที่ได้รับจากสภานี้ เพราะฉะนั้นกรมการจึงไม่
สามารถรับการแปรญัตติของท่านได้ แต่ขอที่จะยื่นให้ท่านผู้แปรญัตติ
ทราบเสียด้วยว่า เงินคงคลังหรือเงินงบประมาณที่จ่ายผิดหลักการนั้น
ไม่ผิด ถ้าสภานี้จะหนักถึงควรตั้งงบประมาณในปีก่อน จึงช่วยในการจ่ายเงิน
งบปีต่อมาขึ้นนี้ เขาเขียนว่าจ่ายจากเงินคงคลังหรือเงินกู้ แต่ท่านสมาชิก
ควรจะระมัดระวังเงินปีต่อมาแยกก่อนนี้ หมายถึงทั้งบงตงทุนและไม่ตงทุน
นั้นประการที่หนึ่ง และประการที่สอง แม้แต่งบประมาณ พ.ศ. ๒๕๑๑ ซึ่ง
เสนอสภาในชั้นแรก ในสมัยที่ท่านประธานกรรมาธิการชุดนี้เป็นนายก
รัฐมนตรี ร่างงบประมาณฉบับนั้นเหมือนกัน คืองบปีต่อมา
ตงทุนนั้น จ่ายจากเงินกู้ เหตุผลที่ดีของจ่ายจากเงินกู้ ก็เคยได้เวียนมา
หลายครั้งแล้วว่า การที่เงินกู้ มาเพื่อตงทุนในการบูรณะประเทศควรให้
คนรุ่นหลังได้รับภาระ ไม่ใช่คนรุ่นนี้ ไม่ใช่เก็บภาษีอากรมาเพื่อตงทุน
สำหรับ ใช้เป็นประโยชน์สำหรับคนรุ่นหน้า เมื่อหลักการของเงินคงคลัง
ประเทศต่าง ๆ เช่นเช่นนี้ ประเทศไทยซึ่งเป็นประเทศที่ล้าหลังที่สุด

อันใดก็ตาม คือว่าถ้าเป็นการลงทุนเพื่อประโยชน์ของคนรุ่นต่อ ๆ ไป แล้ว
 ก็ควรให้รุ่นต่อไปนั้นมาเสียหรือรับภาระไป ก็คือต้องจ่ายจากเงินกู้ และ
 เอาเงินภาษีอากรที่ใครจะมอบหมายมาเป็นเงินชดเชยสิ่งที่ได้เคยคงมาแล้ว ทั้งนี้
 จะเห็นได้ว่าเงินกู้ที่ได้อาศัยเป็น ๆ นั้น ได้จากเงินภาษีอากรและเงินกู้ เป็น
 เงินที่จ่ายมาแต่ปีก่อน ๆ ถ้าคนรุ่นนี้จะต้องรับภาระก็เป็นการไม่ยุติธรรม
 ที่วางงบประมาณวิสามัญไม่ลงทุนจ่ายจากเงินกู้ คือท่านรู้หลักกรรมมากเกินไป
 เรื่องเป็นอย่างนี้ สมกัขอเรียนว่าเงินไม่ลงทุนก็ควรจ่ายจากรายรับไม่ใช่
 เงินกู้ซึ่งเป็นหลักของงบประมาณทั้ง ๆ ไร่

ท่านท่านถามไม่รู้จักเงินคงคลังคืออะไร แต่ความจริงถ้าเปิดดู
 พระราชบัญญัติเงินคงคลังก็ได้บัญญัติไว้แจ่มแจ้งแล้ว จริงอยู่สถานที่ไม่ได้
 ออกไปแต่เป็นกฎหมายของอุทิศมาได้ ออก เขาก็ได้อธิบายไว้แจ่มแจ้ง
 ถ้าไปเปิดดูกฎหมายก็เข้าใจได้ชัดเจนไม่ต้องอธิบาย

ท่านท่านบอกว่าทำไมไม่เอารายได้ไปใช้จ่าย สำหรับงบประมาณลงทุน
 หรือทำไมไม่เอาเงินเหลือจ่ายหรือเงินรายได้ไปจ่าย นี่เราพิจารณาแล้วโดย
 รอบคอบ กรมการเห็นเงินรายได้ปี พ.ศ. ๒๔๘๒ ซึ่งเก็บได้นั้นมี
 จำนวนประมาณ ๒ พันล้านหรือ ๑,๖๐๐ ล้านบาท ก็ใช้สำหรับงบประมาณ
 สามัญและวิสามัญไม่ลงทุน แต่ที่เกินไปจ่ายวิสามัญลงทุนมีปัญหาคือว่าจะ
 เขามาจากไหนก็เขามาจากเงินกู้เท่านั้น

๑๐.๑๑ ข.

นายใหญ่ สวัสดิชาติ (นครสวรรค์) ข้าพเจ้าแปรญัตติได้
 แต่ผิดกับคนเดิม แต่ความจริงเมื่อฟังมาแล้ว ๒ ข. นั้นพูดเรื่องนี้จะเรียกกันว่า
 เป็นหลักการที่ดี และเป็นที่อาจารย์อยู่ที่หลายคนในที่นี้ เพราะฉะนั้น
 ข้าพเจ้าจะอธิบายตามคำแปรญัตติของนายใหญ่ในมาตรา ๘ บอกว่าให้จ่าย

จากเงินคงคลังหรือเงินกู้ต่างประเทศ คือผิดจากท่านที่แปรญัตติเดิมคือ
 เอาจากเงินคงคลัง ทำอย่างนั้นเพราะเหตุผลต่างกันในเรื่องเงินคงคลัง
 ได้เวียนมาแต่ดวงงบประมาณรายได้ไม่มีคณะกรรมการในท้องถิ่นสามารถ
 จะกำหนดรายได้ไว้แน่นอนเท่ากันเท่านั้น คือกรรมการที่ฉลาดที่สุดหรือ
 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังฉลาดที่สุด ก็น่าจะมีเงินเหลือเหลือเผื่อขาดได้
 ในงบประมาณรายรับทุก ๆ ปี เงินที่เหลืออยู่ในข้าพเจ้าก็เข้าใจว่าเป็นเงิน
 คงคลัง ส่วนเงินที่เก็บภาษีมากไม่ก่อให้เกิดประโยชน์ นี่เป็นเหตุผล
 ของข้าพเจ้าขอแยก และเหตุผลคือไปแทนที่จะแปรญัตติอย่างผู้ทูลอภิปราย
 คนแรกว่าเอาไปเป็นเงินคงคลัง ข้าพเจ้าว่าเขามาใช้ให้เป็นประโยชน์จะดี
 กว่า ประเด็นที่ ๒ เรื่องกู้เงินต่างประเทศ ที่แปรญัตติแก้ค่าในศกชน
 โดยคำนึงถึงนโยบายของรัฐบาลนี้ ซึ่งได้แถลงไว้ต่อรัฐสภาในฉันทเข้ามา
 จอรับความใจวางใจ ข้าพเจ้าเคยตามรัฐมนตรีคลังถึงเรื่องบัญชีเงิน
 ของรัฐบาลบริหารราชการอยู่ ข้าพเจ้าก็ถามว่าจะสามารถกู้เงินต่างประเทศ
 มาบูรณะประเทศได้หรือไม่ ข้าพเจ้าจำได้ว่ารัฐมนตรีคลังบอกว่าจะเงินกู้จะ
 เอาสักเท่าไรก็ได้ เกร็ดคิดเร่าตีมาก ความพากันมีใจในถ้อยคำอันของ
 ท่านผู้มดีใจข้าพเจ้ามาจนกระทั่งแปรญัตติงบประมาณนั้น ว่าจะต้อง
 กู้จากต่างประเทศ ผลที่จะกู้จากต่างประเทศนั้นดีกว่าในประเทศ
 ข้าพเจ้าอยากจะเรียนต่อสถานที่ว่าทำไมข้าพเจ้าถึงให้กู้จากต่างประเทศ ปัญหา
 นี้จะเกิดขึ้นซึ่งเกิดขึ้นในเมืองไทยมีประการหนึ่ง ก็คือว่าเงินต่างประเทศมี
 ราคาต่ำกว่าที่ทางราชการกำหนด เพราะเงินตราต่างประเทศมีน้อย ทำไม
 จึงมีน้อย ก็เพราะว่าเราขายออกน้อยกว่าซื้อ ชนนเป็นปัญหาอันเรื่อง
 ข้าพเจ้าต้องการให้เงินต่างประเทศมีเพียง พอแก่การใช้ เพื่อดัดขั้วราคาตามมี
 และ ก็จะเป็นไปตามนโยบายของรัฐบาลที่ท่านนายกรัฐมนตรีว่าจะลดค่าครอง
 ชีพให้ได้ ปัญหาถัดไปนั้นควรจะให้ราคาเงินสูง ราคาเงินสูงก็ต้องใกล้เคียง

มีเงินต่างประเทศ เมื่อเงิน ๕๐๐ กว่าล้านจากต่างประเทศ เงินต่างประเทศก็จะพอใช้สิน ข้าพเจ้าคิดว่าเงินทางหลวง ปัญหาเรื่องเงินภายในประเทศนั้นก็ ตามแบบหลักเดิมไม่พบ ปรากฏแต่เพียงอย่างเดียวคือ ปรากฏที่ ๒ ก็โดยบังคับ โดยที่คำนึงถึงอรรถาศัยของคนไทย การบังคับไม่เป็นที่ปรารถนาของทุก ๆ รัฐบาล และทุก ๆ รัฐบาลคงไม่ทำ ข้าพเจ้าคิดว่ารัฐบาลคงไม่ทำแต่คงไม่ปรารถนาจะบังคับบุคคล และข้าพเจ้าเห็นวาทะที่ ทดพิศุติข้อ ด้วยเงินคง จ่ายเบี้ยก็ ไปรับบัตรออกมา ทนค่าของเงินเป็นอย่างไร ข้าพเจ้าขอเรียนว่ากิจกรรมการปกครองบริหารไม่ได้ทำโดยพลการอย่างเดียว จะต้องมันนโยบายของรัฐบาลนี้โดยตลอด เพื่อให้เป็นไปตามนโยบาย ข้าพเจ้าคิดว่าจะต้องกู้ จากต่างประเทศ กัดบได้ค่าซึ่งแรงจากกรรมการท่านหนึ่งว่ากู้ได้หรือไม่ได้ก็ไม่รู้ ก็ขัดกันนโยบายที่รัฐบาลได้แถลงไว้ ข้าพเจ้าไม่ฟังกรรมการ ๆ ไม่ได้รับผิดชอบต่อสภา แต่รัฐบาลต้องรับผิดชอบต่อสภา ข้าพเจ้ายินยอมว่า รัฐมนตรีก็ตั้งคงกู้ได้ กรรมการจะไปดูต่อที่รัฐมนตรีก็คงเป็นไปไม่ได้ เหมือนนายพดนายพันกรรมการเขียนนายพดไม่เขียนพัน ข้าพเจ้าก็เชื่อรัฐมนตรี ไม่เชื่อกรรมการเหมือนกัน ต่อจากนี้ เพราะฉะนั้นจึงขอแปรญัตติแต่ขอความเห็นใจจากสมาชิกสภา กรรมการทั้งวงประชุมภาคแล้ว ให้รัฐบาลกู้จากต่างประเทศ แต่ขอแปร โฆษณารวมกับสถาบันเมืองดังที่ เรือหนาน ปรากฏแรกบูรณะประเทศไม่ใช่อย่างนั้นอย่างนั้นเลย เราขอของมาบำรุงประเทศ แล้วถึงรายชื่องาน แล้วจะจากต่างประเทศ กู้เงินต่างประเทศก็ถือว่า เงินคงคงตั้งเหตุผลไว้ไม่ได้ ถ้าท้าวอย่างนี้ข้าพเจ้าแปรญัตติแต่จะตั้งคำถามอย่างกรรมการ

นายควง อภัยวงศ์ ประธานกรรมการ : ข้าพเจ้าเองก็เคย
 เสนอกรรมการมาหลายครั้ง แต่ทว่าจะถึงกันในแง่ระเบียบการคลังก็
 ไม่นัด ขอเรียนว่าไม่นัด แต่มีปัญหาอีกอันหนึ่ง คณะกรรมการ
 ไม่ได้แก้รายการ ๘ ตามที่ผู้แทนขอเน้นเด่นขอ ก็เพราะเห็นว่า
 รายการต่างๆ ที่ได้จ่ายในรายการนั้นเป็นรายการลงทุน ก็เมื่อรายการลงทุน
 ทำไปแล้วต้องเกิดประโยชน์ขึ้นมา เมื่อเป็นอย่างนั้นถ้าเราเอาเงินก็มาใช้
 จะดีกว่า เพราะเป็นการบังคับอยู่ในตัวว่าต้องพยายามเก็บผลประโยชน์มาคืน
 แต่เอาเงินคงคลังมาใช้บ้างก็เหาะเหาะกันบ้าง ดังนั้นถ้าอะไรควรเป็น
 เงินคงคลังหรือควรให้เงินกู้หรืออะไร แล้วจะกู้ได้หรือไม่ ทางกรรม
 ชาติไม่อยากจะให้สมาชิกมาเชื่อ แต่เขาบอกได้ว่าถูกต้องเชื่อเรา แต่
 ทว่าก็อยากจะให้ผู้ที่เชี่ยวชาญจริงๆ ในปัญหาเรื่องคลัง ก็คือ รัฐมนตรีว่าการ
 กระทรวงการคลัง ได้ชี้แจงให้ท่านสมาชิกเข้าใจว่า อะไรผิด อะไรถูก
 ข้าพเจ้าเองก็ไม่อยู่ในฐานะที่จะชี้แจง หรือชี้แจงคงจะไม่เชื่อกันมากนัก
 ขอให้ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังว่าเอง

๑๓. ๑๕ น.

ม.จ. วิวัฒน์ไชย ไชยยันต์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง
 ประเด็นที่พูดกันเมื่อก่อนก็มีอยู่สี่ข้อ ข้อ ๑ คือเงินคงคลังหมายความว่า
 ว่าจะอะไร ทำไมไม่เอาเงินคงคลังมาใช้ในรายจ่ายอัตรามูลงทุน ประเด็น
 ข้อที่สองที่ท่านตั้งมาคือ คือ ท่านกล่าวว่า ท่านก็เงินต่างประเทศ
 ได้ ก็เพื่อช่วยให้ราคาเงินบาทตกขึ้นจะเป็นประโยชน์ ใน ๒ ข้อที่กระผม
 ขอเรียนประเด็นแรกก่อน ซึ่งแรกก็กล่าวถึงเงินคงคลังหนักเกิด ปัญหาว่า
 เงินคงคลังหมายความว่าอย่างไร คำว่าเงินคงคลังเป็นคำที่ใช้ในกระทรวง
 การคลังมานานมานานแล้วที่ใช้กันมา แต่บังเอิญที่ในสมัยหนึ่งใช้โดยมี
 ความหมายอย่างหนึ่ง แต่อีกสมัยหนึ่งใช้ไปอีกอย่างหนึ่งความยุ่งจึงเกิด

กระทรวงการคลังเป็นพดกที่ทอเก่า เหตุการณ์เบียดเบียนเงาเราก็เปลี่ยนไป
 ตาม แล่ทอค่าเราไม่เบียดเบียน เงินคงคลังก็ยิ่งใช้ชยี้ แต่ก่อนหลัง
 หมายศกงามว่า บรรดาเงินทองปองซึ่งเข้ามานอนอยู่ในคลังกอนที่จะออกไป
 จากคลัง เราเรียกว่าเงินหนนเป็นเงินคงคลัง ทนเมื่อชกพระราชบัญญัติ
 เงินคงคลังจึงได้บัญญัติว่า บรรดาเงินภาษีอากรเงินกู้ให้ตั้งเข้าบัญชี
 แยกครวดี เรียกว่าบัญชีเงินคงคลัง เพราะฉะนั้นเงินคงคลังก็หมายความว่า
 ว่าง เงินคงปองที่รัฐบาลได้มา จะเป็นอะไรก็ตาม แต่ต้องบ่งได้เมื่อตั้ง
 กิจการ เงินพอจะใช้แต่ที่ว่างเงินจะสะสมมากขึ้นไต่ ๆ มันหมดเสียแล้วใจมันขึ้น

หมกตบมาถึงพระราชบัญญัติงบประมาณที่ผ่านเข้ามาอีก ต้องกำหนด
 วัตถุประสงค์ เงินลงทุนควรเติมลงไปด้วยค่าใช้ ไรจากเงินคงคลัง
 เสียบ้างก็ ขอนกกรรมไม่เห็นด้วย ฉะนั้นใจเขินแล้วจะทำ
 ให้หลายอันมาวิธีสมุญเกียรตของหลายหรือประชาชนที่ใดหนึ่งงบประมาณ เขาใจผิด
 ว่าง เรายังมีอะไรสมุญกันไต่หรือ ถึงอย่างไรจะมาจ่ายในกระทรวง
 ทุนได้ ไม่ต้องก็เข้ามา ด้วยเหตุนี้กรณีจะเกิดทำให้เขาใจผิดของชน
 เมื่อก่อน งบประมาณ ที่มทวนเข้ามาชกทางเมื่อก่อนว่าสมุญทุนคงเป็นนายถ ๆ ใน
 งบประมาณฉบับนั้นจึงได้ตัดค่าเงินคงคลัง อกเพื่อให้เห็นได้ชัดว่า
 เงินของมเราต้องก็เข้ามา ไม่ได้ความสมุญที่พดกที่เห็นแล้วถกระไรมา
 ว่าง อกเราเสียก็อย่าจะไม่ให้เกิดการเขาใจผิดเช่นนี้ กรรมจึงเห็นว่าเรา ต้อง
 ให้อย่างนี้ อกว่าเงินของสมุญประเภทของทุนนั้น ไรจากหลาย เงินก็ จะได้โดย
 ไรจากหลาย เงิน ในส่วนที่ทานกต่างจากถาเมื่อเงินคงคลังหมดก็ไป กู้
 อกมาใช้ เงิน ขอนนักเป็นศกงามจริง แต่กว่าทำนหรือเงิน อกม
 ว่างมาแต่ อกจะได้กับรายจ่ายจะพอชกกัน ทานจะเงินที่ลของงานมีจำทำ ๆ
 ว่างมา อกของทุนนั้น คือเอชชกมการที่ทานจะมคงปรมาชการวิท ซึ่ง

กระทรวงการคลัง ผมเข้าใจว่าคงจะไม่เห็นชอบเป็นจำนวนล้าน ๆ ที่จะมี
 ลงทุนได้ จริงขยับงบประมาณ ในการคำนวณ การประมาณรายได้
 จะประมาณผิด รายจ่ายอาจจะประมาณผิด แต่อย่าคิดว่า
 รัฐบาลรายได้รายจ่ายของรัฐบาลทยอยหายไปหลาย ๆ ปี แล้ว ก็จะเห็นว่า
 การคำนวณรายได้ ไม่มีผิดพลาดไปมาก และก็จะเกิดเหตุอะไรขึ้นบ้างว่าราย
 ใต้จะได้มากกว่าที่คำนวณไว้ตรงรชย ๆ ตามเป็นไปไม่ได้ แต่รายจ่ายเป็นไป
 ได้ เพราะฉะนั้นแล้ว ๆ มาจึงได้งบประมาณเพิ่มเติม จนมีระบอบเพิ่มเติม
 งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมรายจ่ายสูงกว่าที่คำนวณไว้ และเมื่อ
 พิจารณาตามเหตุการณ์เป็นมาตลอดทยอยหายไปหลาย ๆ ปี ก็จะเห็นว่าการ
 คำนวณรายได้ ในงบประมาณนั้น ไม่มีผิดพลาดถึงไหน ไม่มีเห็นจะเหตุ
 ภัยคง ๕๐๐ ล้าน ๓๐๐ ล้าน หรือ ๒๐๐ ล้าน ไม่สามารถจะจ่ายลง
 ทุนได้ ดันมตคกทหนง ถ้ามีรายได้เหลือจ่ายจริง ๆ มาก เราจะ
 ทราบก่อนเมื่อต้นปีหรือจนจะสิ้นปีแทนที่ เพราะฉะนั้นจะมาขายเงิน
 ที่ไม่ได้ต่อหรือไปก่อน ถ้าต้นปีเมื่อญเครตคคตมเงินเหลือจ่ายจากรชย ๆ
 ด้หนักอาจจะจ่ายจากเงินคงคลังได้บ้าง จากเงินกู้ ได้บ้าง เพราะฉะนั้น
 ในงบประมาณปีหน้าใครจะเป็นรัฐบาลก็ตามกระผมเชื่อว่า เราคงจะต้องมา
 ให้เห็นชัด ปรากฏยกยกประเด็นหนึ่งที่ว่าควรที่จะกู้เงินต่างประเทศ เข้ามา
 เพื่อมาช่วยในเรื่องยักราดเงินให้เงินบาทของเรามูลค่าสูงขึ้น ซึ่งผมขอ
 เรียงลำดับความเข้าใจให้ชัด ผมไม่ทราบว่าท่านรัฐมนตรีกำลังคนกับคนพูด
 ว่าอย่างไรเพราะผมไม่ได้คุยในนี้ ผมเรียงให้ชัดว่าการกู้เงินจากต่างประเทศ
 นั้นถ้ายังไม่ใช้เพื่อการลงทุนแล้วผมเชื่อมั่นว่าไม่มีใครเขาให้กู้ การที่
 จะกู้ต่างประเทศได้นั้นเป็นถาวร เพื่อดลงทุน เขาเป็นเจ้าของเงิน ถ้าเรา
 ให้กู้ก็จะให้เงินคืนและดอกเบี้ยด้วย ถ้าเป็นเรื่องการลงทุนเราก็ขอให้

ถ้าหากว่ากระทรวงการคลังได้ตั้งใจ ถ้าคาดไม่ถึงก็คงต้องล้มตาย เพราะ
 ไม่มีผู้ตั้งเลย ข้าพเจ้าคิดว่าเงินเหล่านี้จะจ่ายหนักของมงบยขอออกจากกระทรวง
 การคลัง เพราะถ้าตั้งตามทศต่างๆ ได้รับจากกระทรวงการคลัง แล้ว
 กระทรวงการคลังก็จะตั้งกรมบัญชีกลาง แล้วอย่างช้าก็ไม่เกินกว่าพัน ๕
 ของทุก ๆ เดือน กรมบัญชีกลางก็ควรได้ถ้าหากว่างบประมาณทั้งหมดของ
 ที่ในขณะนั้น สมมติว่างบประมาณรายรับซึ่งเก็บจากภาษีเงิน ๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐
 กว่าบาทหรือพันกว่าล้านบาทอะไรก็ตามใจ ถ้าถึงเดือนกรมบัญชีกลาง
 นมการรับเท่าที่งบประมาณได้ตั้งใจแล้ว ข้าพเจ้าคิดว่าปัญหาของที่จะ
 ใช้เงินคงคลัง นักอาจจะเป็นไปได้ว่า เงินคงคลังไปนั้นจะจ่ายได้ โดย เงินคงคลัง หรือ
 ประเภทลงทุน การที่จะเอาเงินไปเก็บไว้เฉยๆ อย่างฐานะประเทศไทย ก็
 ไม่ใช่ว่าเป็นประเทศที่ร่ำรวย แม้แต่ถ้าการใช้จ่ายประจำก็เก็บจะไม่พอ
 อยู่แล้ว เพราะว่าทุกบาทนั้นจำเป็นต้องใช้ให้ถูก และให้เป็นประโยชน์
 กับเหตุผล เพราะฉะนั้นจึงให้เงินคงคลังขอยอดหนึ่ง ทั้งนี้เพราะ
 เหตุใด ข้าพเจ้าไม่ได้ยืนยันว่าให้จ่ายจากงบประมาณเงินกู้ เพราะว่า
 หนักแต่แต่ทางการเมืองของเราไม่อะไรเสียหายแก่บ้านเมืองเลย นี้ประ
 การหนึ่ง

ในประการที่ ต้อง ถ้าข้าพเจ้าจะยืนยันว่ามาจากต่างประเทศนั้น
 ทางรัฐมนตรีท่านใดโดยยืนยัน ในรายการที่ข้าพเจ้าขอแปรญัตติ ไม่
 ใช่ว่าจะเอาไปใช้อย่างอื่นเลย เฉพาะราชการที่จำเป็น ก็อาจจะเป็นได้
 เพราะฉะนั้นอย่างข้าพเจ้าขอคัดอย่างนี้ กระทรวงการคลังจะดำเนินการ
 ทำได้หรือไม่ ที่ข้าพเจ้าแปรญัตติ ไม่ใช่ว่าจะล้มเลิกกระทรวงการคลัง
 ทีเดียวใด เนื่องจากรัฐมนตรีคลังได้ ให้คำไว้ต่อสภาในที่ประชุมรัฐสภา
 ว่าจะกู้ ถ้าเท่าไรก็ได้ เรายังไม่พร้อมที่จะกู้ เท่านั้น เมื่อรัฐบาลมี

นโยบายอย่างนั้น ถึงรัฐมนตรีจะคนละคน แต่รัฐมนตรีคนละเดี่ยอกันนโยบาย เดี่ยอกัน / ข้าพเจ้าจะคิดว่า เป็นขอผูกพัน นอกจากผูกพันในทางมรรยาท และการเมืองแล้ว ยังผูกพันโดยรัฐธรรมนูญด้วย ข้าพเจ้าขอฝากข้อ คำของรัฐมนตรีนั่นมา แต่ถ้ารัฐมนตรีตั้งใหม่จับคนยังไม่พร้อมที่จะรับ หมายก็ได้ ข้าพเจ้าก็ยังไม่สนใจ เพราะเข้าใจว่าไม่ได้ แต่ถ้ายัง ยินยอมว่า ได้ข้าพเจ้ายังเห็นประโยชน์ เพราะฉะนั้นขอให้ และให้เป็นไป ตามที่ข้าพเจ้าแปรญัตติได้

นายกุลหลาบ แก้ววิมล (นนทบุรี) : ข้าพเจ้าไม่ใช่ตัววางมติ แต่ได้ฟังหลักข้อจากผู้แปรญัตติกับรัฐมนตรีที่ตั้ง ก็เห็นจะพออยู่แต่ หักกมยอยู่ตามในคดีเงินเดิมแต่โดยเงินคงคลัง เพราะฉะนั้น ขอให้ตั้งมติ

มัตมาชิกบริบรอง

นายฉ่ำ จรรย์เนตร (นครศรีธรรมราช) : ข้าพเจ้าขอขบัต อกปีรายแต่ขอชี้แจง ๒ - ๓ ประโยค ทำนรัฐมนตรีตั้งก็ตาม ได้ขอปีราย แล้ว เองคุณใหญ่ก็ได้ขอปีรายแล้ว มีญหกรของทคุณใหญ่แปรญัตติ...

ประธานสภาผู้แทน : ขอปรึกษาที่ประชุมก่อน

นายฉ่ำ จรรย์เนตร (นครศรีธรรมราช) : โปรดท่านนั่งประ เดียว คำจะขบคัยแต่ ...

ประธานสภาผู้แทน : ไม่ได้ คำว่าท่านขอปีราย ...

นายฉ่ำ จรรย์เนตร (นครศรีธรรมราช) : ต้องบอก ๒ คำว่า เหตุใดจึงจะเบ็ดต่อปีราย

ประธานสภาผู้แทน : ไม่ได้ ระเบียบมี ...

นายฉ่ำ จรรย์เนตร (นครศรีธรรมราช) : เรื่องก็เงินต่าง ประเทศนั้นไม่ต้นเหตุสุด ข้าพเจ้าขอเบ็ดต่อปีรายต่อไป เพราะรัฐมนตรี

และคุณใหญ่ พยายามจะให้ ไทย เป็น ทางใน การ กักเงิน ต่าง ประเทศ มาบำรุง
ประเทศ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอเปิดอภิปรายข้อกวางหนึ่ง ไม่ได้แต่ง
ตั้งคำ ยิงทงเตี้ยดี ทยนชนมาขอให้เปิดอภิปรายเพราะเหตุอะไร ข้าพเจ้ารับ
อำนาจอธิปไตยมาจากประชาชน ข้าพเจ้าเป็นธมาชิกคอมมิวนิสต์หรือ
เปล่า ไม่เข้าใจไม่ให้พูดอย่างนักเหตุผลเหตุผล.....

ประธานสภาผู้แทน : มีผู้เสนอให้ตั้งมติและมีผู้เสนอขอให้เปิด
อภิปรายในคำเปิดอภิปรายไม่มีผู้รับรอง ถ้อยคำที่ประชุมอนุมัติให้ตั้งมติได้
ข้อแปรญัตติขอแก้ข้อยคำทำนองเดียวกันของคนที่แปรญัตติ ของคุณโสภณ
มั่งว่า ให้จ่ายเงินประเภทนี้จากเงินคงคลังหรือเงินกู้ ของคุณใหญ่มั่งว่า ให้
จ่ายจากเงินคงคลังหรือเงินกู้ต่างประเทศ เดิมคำว่า "ต่างประเทศ"
ลงไปอีกคำหนึ่ง อยากจะปรึกษาที่ประชุมในประเด็นว่า จะเอาตามร่างเดิม
หรือจะเอาตามผู้แปรญัตติ ท่านผู้ใดเห็นสมควรให้เป็นไปตามผู้แปรญัตติ
ท่านผู้ใดเห็นว่าการให้เป็นไปตามผู้แปรญัตติ โปรดยกมือชน

สมาชิกยกมือ ๘ คน

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอให้โปรดยกมือชน
สมาชิกยกมือ ๒๘ คน

ประธานสภาผู้แทน : ที่เห็นว่าเป็นไปตามผู้แปรญัตติมี ๘ ที่
ไม่เห็นด้วยมี ๒๘ เป็นอันว่าให้เป็นไปตามร่างเดิม มีผู้ว่าข้าพเจ้าว่า
กรรมานผู้แทนมากเกินไป แล้วยกอีกคำหนึ่งที่ข้าพเจ้าจำต้องขอ จริงอยู่
ท่านจะว่ารับข้าพเจ้าว่ารับบริด ก็คือการบริดนั้นอยากจะว่าไม่ใช่
ข้าพเจ้า และทว่ากรรมานนั้น ที่จะเป็นการกรรมานสมาชิกมากเกินไปใน
การที่จะพิจารณา ข้าพเจ้าขอรับโทษคนเดียว แต่ขอให้ท่านนักถ่วงถ้าจะ
เป็นการกรรมานจริงแล้ว ข้าพเจ้าถูกกรรมานมากกว่าเขา คือเดิมเข้าไป
มากก็ไม่มาทางถ่วงออก จะเปลี่ยนอิริยาบถไม่ได้ และทุก ๆ คนพูด

ข้าพเจ้าก็จะต้องฟังทุกคำ เพราะฉะนั้นขอให้ท่านเห็นใจข้าพเจ้า ขอความ
กรุณาหน่อย

เลขานุการรัฐสภา : เมื่อสักครู่นี้มีรายการ ๓. ๔ คำใช้
จ่ายโรงงานทอผ้าไทย ๕. คำใช้จ่ายโรงงานสุรา ๖. ค่าเวนคืนที่ดินเพื่อ
ก่อสร้างโรงฆ่าสัตว์พระโขนง ๗. เงินทุนช่วยเหลือการทำนา ๘. เงิน
ทุนหมุนเวียนซื้อขาย ๙. เงินทุนหมุนเวียนสำหรับสร้างเครื่องมือ เกษตร
ต่าง ๆ ๑๐. เงินทุนหมุนเวียนช่วยเหลือชาวนา ๑๑. การดำเนินการจัด
ตั้งแพปลา

๑๓.๔๐ น.

นายเพิ่ม วงศ์ทองเหลือ (พิจิตร) : ข้าพเจ้าได้แปรญัตติการ
จัดตั้งแพปลานั่น ซึ่งข้าพเจ้าได้อภิปรายเหตุผลกับกรรมาธิการ มาแล้ว
เป็นอันว่า กรรมาธิการไม่ยอมให้ ข้าพเจ้า คัด ยอดเงิน ต้องแลกห้าหมื่นบาท
ข้าพเจ้าจึงได้เรียนถามรัฐมนตรีกระทรวง เกษตรว่า การจัดตั้งแพ
ปลานั่น เพื่ออะไร ท่านตอบว่าเพื่อลดค่าครองชีพ ข้าพเจ้าตั้งสัยว่าลดได้
อย่างไรเคยจนปลานเมืองไทยไม่มีกิน การสร้างโรงฆ่าสัตว์ที่พระโขนงเมื่อ
ปี ๒๔๘๘ รัฐบาลได้เสนอมา สืบด้านแปดแสนเจ็ดหมื่นบาท ข้าพเจ้า
ได้แปรญัตติตัดไป แต่ท่านรัฐมนตรีตั้งท่านเฉลี่ยลดค่าท่านกับโอนเงิน
นี้ไปเข้ากระทรวงการคลังเสีย เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าแปรญัตติเงินแพปลา
ข้าพเจ้าเห็นว่าการกระทำนี้ไม่เหมาะสม ตามที่กระทรวงเกษตรได้
ตั้งบริษัทประมงไทยที่ถนนทรงวาดนั้น ข้าพเจ้าได้เรียนถามว่า ตั้ง
แต่ตั้งมาได้ผลอะไรบ้าง ได้เอาเงินของกระทรวงการคลังไป ข้าพเจ้า
ถามว่า ก็เงินกระทรวงการคลังตั้งเอาไปทำอย่างไร ท่านตอบว่าถ้า
ผู้แทนราษฎรของเราจะออกกฎหมายกับกันออกกันต่างต่าง แม้จะเพียง
จัดด้าน หลักระพุทธรูปอะไรต่างๆ ปรากฏออกกฎหมายมาพร้อมกัน เพื่อ

เคยรับประทานครบแต่โดย รับประทานครบใช้ไปเท่านั้น เพราะฉนั้นมันหา
นชน เพราะฉนั้นข้าพเจ้าของฉันทานประธานกรรมการจำเงิน ๒ แสน
๕ หมื่นห้าพันห้าร้อยยี่สิบห้าบาทหรือไม่ ถ้าไม่ยอมแต่ค่อยไปจะขออีกใหม่
๑๓.๕๗ น.

นายถวิล อภัยวงศ์ ประธานกรรมการ : กรรมการ
คว่าอย่างนั้นไม่ยอมหรือยอมอะไรนั้น คือว่าเหตุผลที่ทางรัฐบาลเขาคง
มาขอเขามาจะแจ้งให้คนโดยงาน ก็ขอเท็จจริงตามสมาชิกผู้อภิปรายก็
คงจะทราบก็ขอเขาแจ้งในคณะกรรมการอย่างนั้น ว่าการตั้งแพ
ปตาบั้นจะได้ประโยชน์แก่พวกทจขปตาซึ่งเป็นคนไทยทั้ง ๒ ทางแต่จุดทจขป
คือขอเขาไปขอรับปตามาทางเรือที่เดียวเช่นแถวหัวฉี่ไฟ สำหรับ
ปตนาจัดทจขปตาเอง เขาบอกว่าจะเก็บภาษีทางขอม ทนตาคงแปล
แต่ขอ เขาคงจะให้ค่าสมาชิกสำหรับพวกแปลตนาจัด ส่วนอีกทาง
หนึ่ง พวกแปลต เขาเคยมีเงินเคยจนเพราะมีหยงมะไรที่แปลต เพราะ
ถ้ารัฐบาลคงเป็นกลางสองกระไม่กระตบกระเทือน เมื่อเป็นอย่างนั้นแสดง
คือทจขปตาจัด เงินจำนวนเขาก็บอกว่าเขาจะทำห้องเย็น เพราะว่า
บางครั้งพอจะมีมากแต่ตราความก็ถูกตั้งไป เพราะฉนั้นเขาก็จะให้
พวกทจขปตาให้ราคาดีมาเสมอ เขาก็จะขงทำห้องเย็นเก็บแปลตไว้ได้จำนวน
มากพอจะให้ราคาดีไว้กับพวกทจขปตาคนไหนก็ได้ที่เขาได้หตทขอย่าง
แต่ก็ไม่โตไปเพราะเป็นประธานกรรมการไม่มื่อตาไปได้ ถึงจะไม่โตก็ไม่ได้
แต่ไม่ทางเทศมิกเขา ก็คือเขาขอเขาเขนน ก็เห็นว่าเป็น ประโยชน์แก่พวกทจขปตา
แต่พวกทจขปตา เมื่อเป็นอย่างนั้นแสดงคณะกรรมการทจขปตาเห็นพ้องด้วย แสดงท
ตามตามอีกปัญหาหนึ่งจะเขาแทนหรือจะเขาขอไป คือว่าตอนนั้นเป็นตอน
เริ่มกันเขา ๕ ล้าน ๕ แสน แต่ส่งมันต่อไปมีราว ๒๐ ล้านบาทรวมทจขปตา

ยื่นขอทำใ้เรียบรอยแตกของรถหลายปี แต่มีคนมาขายแล้วแต่ยังไม่
ของกลาง เขาจำอย่างนี้

๑๓.๕๕ น.

นายเพิ่ม วงศ์ทองเหลือ (พจิตร) : ข้าพเจ้าได้
กรมการจราจรแห่งกรุงเทพมหานครและกรมการจราจรด้วยจากท่านที่
ตั้งอยู่ฐานการเป็นไปของปตท.ไม่ควรราคาไปตกกับบริษัทการค้าต่างๆ ที่ไป
คงแต่จะได้อะไรนั้น ข้าพเจ้าขอขยันทัดเดียวคือการ รัฐบาลคงจะปล่อยให้
ถ้าทำได้แต่ขอข้าพเจ้าเป็นผู้แทนข้าพเจ้าไม่เขางงนเคื่อนเลย เพราะเหตุที่
ทำมาแต่ อิงกิจการต่าง ๆ ทำเห็นหรือไม่ เช่นบริษัทของเอกชนไป
ตั้งเสริมเติมที่ ในเรื่องบริษัทของหัด ข้าพเจ้าไปถามว่าใคร จะบอก
ไม่ใช่คุณเห็นบริษัทไป เป็นอย่างไร และกับบอกว่าเห็นเกิน กรมการ
ไม่รู้ว่าไปเมืองไทยไม่มีเพราะอะไร ข้าพเจ้าพูดแล้วจะว่าเราเข้าใจ คือ
ไม่มา ถ้าไม่ได้แล้วจะไปอีกอะไรด้วย ข้าพเจ้าได้เรียนพนักงาน
๓ ครั้ง ข้าพเจ้าได้เรียนต่อว่าขอใหม่มา คือให้ขาด ถ้าพนักงาน
ไม่คงคงแล้ว อยู่ยากหมดคนเดียว ๆ จบกันคนเดียว ๆ
พิษณุ โฉกกัหมตที่เดียวฉบับที่ ๒-๓ ถ้า ถ้ารัฐบาลแก้ไขให้ถูกต้อง
คงคงแล้ว กรมการจราจรบอกแก่ข้าพเจ้าให้ไปเอาของ
ข้าพเจ้าขอที่ระดาน โคมยกจะขอเรียนในหนังสือฉบับว่า ครั้งขอของ
ดำเนินกรมการจราจร แต่ไม่ได้เก็บมาจนหนัก เกม ๓ ไป
แต่ว่าฉันไปว่าข้าพเจ้าทำได้ประโยชน์หรือไม่ ก็ให้ถามจึงหัดตั้งกรมการ
๑๕ จังหวัด บางบ่อ บางบ่อ อะไรก็อะไรก็ได้อะไรบ้าง พอดี
ดีใคร่ข้าพเจ้าถึง ๑๖-๑๗ เดือน ข้าพเจ้าขอเขาเห็นตาของพวกนาย
ไปหลายครั้งแล้ว กรมการจราจรขอให้บอกให้ได้ โดยมี
คนเราอยากถามว่าเสียให้ไปหลายหลายเขาดีหลายครั้งของข้าพเจ้า
ข้าพเจ้าคงจะ

เป็นเศรษฐีคนหนึ่ง ข้าพเจ้ารักวิชาเกียรติ ทำอะไรยอมไม่เบียดเบียนเขา
 นานๆ ข้าพเจ้าจะเสาะประเด้นถวด ทนกรรมมาชักรบอบกว่าจะคงแปงปลาชุก ๒ เดือน
 ๕ หมัน และจะขอเรือย ๆ ไปนิน ขอให้ท่านส่งมาชุกผู้มเกียรติได้โปรด
 ใ้ใคร่ใคร่บรูณาเงินทุกสิ่งต่างคงเราเก็บมาจากตาส์ตาต้าตาอนิตานา เรามี
 ปรถอนคิมตถอย แต่ว่าพวกชาวประมงแยกเดี่ยว ข้าพเจ้าเห็นแล้วอดใจ
 เจทนา เพราะอะไร ดัดต่าง ๆ เกิดมาในโลกเมื่อความทุกข์หมดไป
 เพราะฉะนั้นเมื่อจะคงแปงปลา ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วยเลย และขอขมยพอนน
 ว่าเป็นของจริง ให้บริษัทประมงไทยที่หาอยู่เดยวันให้ดะยก่อนค้อยคงเป็น
 มาควฐานชนไปทีละชน ๆ ประมงไทยทำมากบ คีหรือไม เป็นเครื่องมอ
 ของคนต่างต่าง แม้แต่ผู้ศตการพของมาชายกรูงานนชชชช แซ่ฉง แซ่โฮ เขา
 ประมงถกน เช่น ๓๐๐ บาท ๓๐๓ บาท อะไรเหล่านี้ พอคนต่างต่างมาเจอ
 กั้ให้ทนที เขาจอมกนจริง ๆ อย่างดั่งว่าเราเองเป็นเครื่องมอคนต่างต่าง
 ถ้าเราจอมกนแล้วขอขมายกกัน คนต่างต่างจะมาทำอะไร ไม่ต้องลัด
 คนต่างต่าง ขอให้เราจอมกนจริง ๆ

ประธานสภาผู้แทน : ไม่ใช่ประเด็นนี้

นายเพิ่ม วงศ์ทองเหลือ (พิจิตร) : ขอโทษมากไป จึงใคร่
 ขอจึงถามว่าการคงแปงปลา ถ้าเป็นประโยชน์แก่รัฐแล้วข้าพเจ้าสนับสนุน
 เต็มที แต่เกรงว่าถ้าเงินทำลงไป เงินของประชาชนผู้ยากเข็ญต่างนา
 ทำไปพอกัน ปลาแพงเพราะปลาไม่มี ถ้าแก้สมญฐาน ขอให้แก้รากแก้ว
 คัดปลาดายยอด ไม่ใช่คองแก้ที่ราก คือว่ากระทรวงเกษตรราชการคั้งจุด
 บ่อปลาให้มาก ไม่ใช่คงแปงปลา

นายควง อภัยวงศ์ ประธานกรรมาธิการ : คืออย่างนี้ ที่
 ข้าพเจ้าถามเรื่องว่าเอาใจผิดหรืออะไรมิได้ คือว่าเท่าที่ผู้แทนพิจิตรได้อธิบาย
 ข้าพเจ้าเห็นใจ เห็นใจจริง ๆ แล้วก็ตามผู้แทนพิจิตรเองในความซื่อสัตย์

ศิริดิษฐ์ไว้ทุกคนกรู แต่ขอเรียกวางตั้งเพิ่มทงนั้น เพราะฉะนั้นเป็นอันยอม
 รับ ทนบญหาทกรรมาชิกกรนได้อนุมัติไป บัญห้ามแทน แต่ทกรรัฐบาด
 ภาอย่างนั้นแล้วเจ้าหน้าทเขาอย่างนั้น แต่ทนมความเห็นไม่ตรงกัน คือ
 ความเห็นทางผู้แทนพจกรเห็นว่าทำอย่างนั้นไม่ถูกต้องโดยเหตุผล อย่างนี้ทาง
 รัฐบาลเองก็เห็นตรงเขาใจเรื่องนด ก็ไปรศโคชแจ้งให้ชาวสภาดูให้ท่าน
 สมาชิกทราบ เพราะท่านได้ตระเตรียมมา กรรมาชิกกรนรับฟังวาหจะไป
 โดกให้ไป ทนขอให้ท่านสมาชิกดัดสันเขาเอง

น.อ. หลวงสุนาวินวิวัฒน์ ร.น. (หุมพร) : ข้าพเจ้ากเห็นพ้อง
 ตามที่ท่านประธานกรรมาชิกกรว่า ขอให้รัฐบาดขแจ้งเหตุผล ตามที่ท่าน
 คงแปลตจะนาจดหรือมาเคม เท่าที่เป็นอยู่ปฏิบัติอย่างไร เท่าที่รัฐบาด
 ควบคุมเป็นประโยชน์หรือไม่ ในการทตั้งขนามน ถ้าจะคงแปลตข
 ออกไปเป็น ๒๕๐,๐๐๐ บาท แล้วขให้ขออกเท่าไร แต่กำหนด ๒๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท
 คงจะเกิดองค์การอะไรขึ้นออก แล้วผลทเขาเงินงบประมาณแผ่นดินไปนั้นคุ้ม
 หรือไม่ เพราะฉะนั้นขจะขอทราบจากรัฐบาลก่อนว่าประโยชน์ทเกิดขึ้น
 เป็นอย่างไร

พระช่วงเกษมตรศิลป์การ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรา-
 ชิกการ : เรื่องแปลตขเป็นเรื่องนโยบายของรัฐบาดที่จะช่วยส่งเสริมการ
 ผลิตขให้ระดับที่ดี แต่จะปฏิบัติไปไม่ใช้เงินที่เราได้มา นอก
 จากเป็นเงิน ทตั้งทแต่เป็นการส่งเสริมให้คนไทยได้มีแปลตขไทยขึ้น แปลตข
 ไม่ใช่เอกรชน ซึ่งข้าพเจ้าเข้าใจว่าในขณะน มีการอดเองในเรื่อง แปลตขใหญ่โต
 เช่นหัวดำโพง เขากวรา เป็นต้น เมื่อเป็นเอกรชนแล้วรู้ดีทว่าเป็นเศกท
 ทำการประมง ประมงไทยรู้ดีทว่ายากเย็นจนเต็มท นนการรู้ดีทว่ามีการ

ยึดเย็บกันในเรื่องปลา นี่ถ้าเรามองกิจการของเราหรือรัฐบาลเข้ารวมมือ
 เพื่อเป็นการส่งเสริม เพื่อเป็นตัวอย่างให้ชาวประมงเหล่านั้นมาจากบางบ่อ
 บางพลัด เข้าร่วมกับเราเพื่อขยายแพปลาอีกยึดเย็บให้ได้รับความสดจกใน
 การลดค่าครองชีพให้อยู่ในระดับที่ด้อยชน รัฐบาลได้รู้สึกความเดือดร้อน
 เหล่านี้ จึงมีนโยบายที่จะส่งเสริมให้มีการควบคุมพ่อค้ามคกร เพื่อจะ
 ได้เป็นคนกลาง แผลปลาของรัฐบาลหรือกรมการประมงหรือบริษัทประมง
 ไทย ก็ขอให้แพปลาอื่น ๆ ไปอยู่ในสมรรถภาพเดียวกัน เป็นนโยบาย
 ให้การครองชีพหรือความสงบเรียบร้อยอยู่ในระดับที่ดีด้วย แต่กิจการเริ่ม
 แรกแล้วจำเป็นจะต้องขยายกิจการของเราออกไปให้กว้างขวาง เมื่อ
 เริ่มแรกนั้นนึกคิดว่าเขาเงินเพียงเล็กน้อย ๒ แสน ๕ หมื่นบาท ไปปรับปรุง
 ทำแผนการณสร้างแพปลาเด็กน้อย เป็นการเริ่มแรกให้ชาวประมงที่เดือด
 ร้อน ถิ่นชนแพ้นอนแยกกัน ขบวนการประมงคิดจะให้เป็นอย่าง
 ก็นัดให้ชาวประมงได้รับความสดจก ให้ผู้บริโภคได้รับผลจากแพ
 กต่างให้กว้างขวางยิ่งขึ้น อันเป็นเรื่องซึ่งรัฐบาลได้ห่วงใยอยู่ แต่จำเป็น
 การลงทุนที่จะให้ความมั่นคง สร้างสมรรถภาพในการที่จะส่งเสริมให้ยิ่งยวด
 ยงชน

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่) : เท่าที่ข้าพเจ้าได้ฟังทาง
 กรมการได้อภิปรายมานาน ทำให้ข้าพเจ้าเองไม่เห็นด้วย ข้าพเจ้า
 ขอตั้งมั่นสัจนุสท์แปรญัตติ คือยังกรมการอภิปรายมากเท่าไร ข้าพเจ้า
 ยังไม่เห็นด้วยว่า เป็นประโยชน์ ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่เป็นประโยชน์แต่โดย
 เฉพาะอย่างของชาวประมง ข้าพเจ้าเกรงไปว่า เงินจำนวน ๒ แสน ๕ หมื่น
 บาท จะเป็นวิธีที่ใช้จ่ายไปในทำนองที่คาดว่าน่าพวกระบายแม่น้ำไป
 ไม่ใช่จะเอา ๒ แสน ๕ หมื่นเท่านั้นไม่ มีหน้าจะเอา มีนั้นก็เอาทั้งหมด
 เป็นจำนวน ๒๕ ล้าน เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าไม่สมควรอย่างสูง แต่

ข้าพเจ้ามีความเห็นอย่างท่าน ส.ส. พิจิตร ส้มคงวาทังการชดประทาน
 โดยเฉพาะซึ่งข้าพเจ้าเป็นผู้แทน แต่ไม่ใช่ว่าจะเอาไปบ้างซึ่งใหม่
 จังหวัดของข้าพเจ้า ข้าพเจ้านอบให้เป็นที่มาของกรรมมาชการที่จะเอาไป
 บ้างจังหวัดไหน แต่โดยเฉพาะนั้นข้าพเจ้าขอสนับสนุนว่าส้มคงวาทัง
 เขามาบ้างทางชดประทานราษฎรจังหวัดภาคอีสาน ซึ่งเป็นจังหวัดที่
 แร่นแค้นที่สุด ซึ่งข้าพเจ้าเห็นอย่างนี้

๑๔.๐๐ น.

พระช่วงเกษตรศิลป์การ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรรา

ธิการ : กรมหมชชแจงเพิ่มเติมในเรื่องข้อปฏิบัติของการแปปลา
 เพราะรู้สึกวาทังมาชกผู้มเกยรตังจะไม่เข้าใจ เพราะว่าแปปลาที่เอกชน
 ทำอยู่ไม่ได้รับความสะดวก ข้าพเจ้ารู้สึกวาทังชาวประมงที่เข้าไปอยู่ในแพ
 ปลาที่ได้รับการปฏิบัติจากเอกชนไม่ได้รับความสะดวกมาเต็มอ กระทำให้ปลา
 ยดเยยดมากเขา ถูกบคนซึ่งโตมการรยงเรียนอยู่เต็มอ หนักเป็นของ
 ต่ำคูปมาก และเป็นที่มาของรัฐบาลที่จะตั้งเด็ริมชาวประมงไทยตั้งหนักที่
 ถูกบคนจากชนต่างค่างกระทำอยู่ หนักข้าพเจ้ารู้สึกวาทังเราไม่ได้ดูแลเหตุและ
 กการชนของชาวประมงไทย ถ้าเราดูแลแล้ว เขาใจจากกการที่ตั้ง
 ทุนไม่สู้ยูเดียว แต่คือไปรัฐบาลมันนโยบายที่จะไม่ควบคุมอย่างหนักไป
 อาจจะเป็นบริษัทเป็นเอกชนอะไรเข้ามาร่วมกิจการก็ได้ ไม่ใช่เป็น
 การโมโนโได้้อย่างที่ท่านทังททายคิด ไม่ใช่รัฐบาลทำแต่ฝ่ายเดียว แต่
 ทำเพื่อเป็นการตั้งเด็ริม เป็นการควบคุมอนามัย ตั้งเด็ริมให้การชอาชีพ
 ของประมงไทยคียงชุน ข้าพเจ้าขอเรียนเพิ่มเติมเช่นนี้ และขอจวจอนให้
 ท่านสมาชิกรู้สึกวาทังชาวประมงไทยที่เบนอยู่เดถานถูกบคนอย่างชงทเดียว

นายชัยวัฒน์ อินทพันธ์ (ลำพูน) : ได้ฟังทั้งสองฝ่ายพอสมควรแล้ว ข้าพเจ้าขอเสนอให้ตั้งมติ
มีมติมาชิกรับรอง

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าขอเสนอให้
เปิดอภิปรายต่อไป
มีมติมาชิกรับรอง

ประธานสภาผู้แทน : มีผู้เสนอให้ตั้งมติ แต่มีผู้เสนอให้เปิด
อภิปรายต่อไป ท่านผู้ใดเห็นควรเปิดอภิปรายต่อไป โปรดยกมือขึ้น
มีมติมาชิกยกมือ ๔ คน

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดเห็นควรเปิดอภิปรายต่อไปแล้ว
โปรดยกมือขึ้น
มีมติมาชิกยกมือ ๒๐ คน

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าตั้งมติ ในรายการนี้คุณ
เพิ่ม ข ขอคัดออกทั้งหมด จะขอปรึกษาในประเด็นว่า จะเอาตามของเดิม
หรือผู้แปรญัตติ ท่านผู้ใดเห็นว่าจะควรเป็นไปตามผู้แปรญัตติ โปรดยก
มือขึ้น

มีมติมาชิกยกมือ ๑๐ คน

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วยโปรดยกมือขึ้น
มีมติมาชิกยกมือ ๒๒ คน

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าคงเป็นไปตามร่างเดิม รายละเอียด
การต่อไป

เลขานุการรัฐสภา : ๓๒. การชดเชยประธาน ๓๓. การส่งหกรณ

๑๔. การบำรุงการขนส่ง ๑๕. ค่าหุ้นบริษัทเดินอากาศจำกัด ๑๖. การ
ประพันธ์โทรเลข ๑๗. เงินทุนสำรองสร้างทาง

๑๕.๐๕ น.

นายใหญ่ ศวิตชาติ (นครสวรรค์) : รายการ ๓๗-๓๗-๑๘

เป็นรายการเกี่ยวโยงกัน ข้าพเจ้าได้แปรญัตติไว้ แต่ไม่ได้ส่งมอบไว้
ไม่ต้องพดกันในเรื่องแปรญัตติ แต่กรรมาธิการแก้ รายการที่
กรรมาธิการแก้ที่ข้าพเจ้าจะทบทองนั้นกรรมาธิการหนึ่งคือเรื่อง การรถไฟ
ทรายละเอียดแล้ว ทางรัฐบาลตั้งมา ๓๓๐,๐๐๐.๐๐ บาทมรายการหนึ่ง
กรรมาธิการคัดออกทั้งหมด ข้าพเจ้าขอแปรญัตติเพิ่มถึง ๓,๒๐๐,๐๐๐.๐๐
บาท แต่รัฐบาลตั้งมา ๓๓๐,๐๐๐ บาท เมื่อดังชนกรรมาธิการก็เคยใน
ข้อเท็จจริงในการที่กรรมาธิการคัดออกด้วยเรื่องการสร้างทางรถไฟ กรรมา
ธิการว่าไม่มีกฤษฎีกา ข้าพเจ้าถาม เวदानันท์ได้ค้นราชกิจจานุ
เบงกอนกรรมาธิการไม่ยอม กรรมาธิการคัดหมด ข้าพเจ้าถนัดเหตุ
ที่กรรมาธิการคัดมาแปรญัตติ การที่สร้างรถไฟไป มีกฤษฎีกา กรรมา
จะพูดนั้นก็เลยเวदानันท์กรรมาธิการยอมก็จะพูดต่อไป ถ้าไม่ยอมก็ไม่พูด
ข้าพเจ้าอยากจะได้เรียนว่าอย่างไร กรรมาธิการคัดเงินสร้างทางรถไฟ เพื่อเอาเงิน
แต่ต้นตำหมอนบาท ทางรัฐบาลตั้งข้อเท็จจริงกรรมาธิการอย่างไร ไม่มี
ในกฤษฎีกา ข้าพเจ้าจำได้กฤษฎีกาฉบับเช่นเด้นออกคณะรัฐมนตรีความ
จริงมีกฤษฎีกา คัดจากกฤษฎีกาฉบับ พ.ศ. ๒๔๗๕ กฤษฎีกาฉบับใช้สำหรับ
เวลานั้นตอน ๕ ปี จะตั้งเมื่อปี ๒๔๗๔ กฤษฎีกาฉบับนอกคตแล้วแต่มีกฤษฎีกา
ก่อนฉบับ ๕ ปีที่ข้อเท็จจริงมีก่อนแต่กรรมาธิการเถียงข้อเท็จจริงว่า ไม่
จำเป็นต้องทำ ข้าพเจ้าขอเรียนต่อประธานว่าจำเป็นต้องทำ กรรมา
คมความคงแต่ต้นตำหมอนบาทนั้นข้อไป สักตามตักวาเมื่อกรรมาธิการจะ

ก็ตั้งไปแต่กรรมการคดีหมด เมื่อกรรมการบอกจำฟ้องรัฐบาล
 เขาดู รัฐบาลก็ไม่ฟังทงชงของ แต่ดูคดียังผลเสียหลายเกิดแก่
 ราชการบ้านเมืองอย่างไร รถไฟสายนี้คิดเข้าไปในป่าชายคองพญาเย็น
 ครั้งแรกพบไม่เหมือนรถไฟเป็นปัญหาโลกแตกทุกองหม ท่านกรรมการ
 คิดเงินก้อนนี้กรมรถไฟจะทำไม่ได้ เมื่อไม่ทำไม่ได้เงินกัน จอธิการ
 คิดไปทำอย่างไร รถไฟชนพื้นจากโคราช เข็มขบวนรถไฟ ชนพื้นจากโพธิ์โลก
 ๒๐๐ กิโลเมตร จากกรุงเทพฯ ไปนี้ การขนส่งพื้นเท่านั้นเป็นเงินจำนวนที่พอ
 กลับเท่า ล้านสามแสนไม่พอ ขอให้สมาชิกดูรายการข้อพัน
 ๗ ล้านเท่าไร เพราะฉะนั้นเงินสามหมื่นบาทเมื่อไม่ยอมทำโดยไป
 เล็กเงินคงตามนประการหนึ่งแล้ว เพราะฉะนั้น ๓๓๐,๐๐๐ บาทนั้นไม่
 ยอมทำโดยยอมเสียเงินคงตามนประการหนึ่ง

อีกประการหนึ่ง รถไฟทุกองหมรอกันว่าไม่พอ ใครอยู่กระทรวง
 คุมขนาดกันนี้ไม่สู้ แสดงการที่จะให้รถไฟเดินมาจากที่ต่าง ๆ นั้นเพื่อ
 อะไรไม่ทราบ ที่เบนอยู่แถวนี้เพียง ๑๐ กิโลเมตรเท่านั้น ก็จะยาวไปถึงแถว
 ถ้ำท่าจริง ๆ อีกอย่างนี้ขยก็เพียง ๖ กิโลเมตรเท่านั้น เพราะเป็นทางซอกคราด
 ถ้ำท่าจริง ๆ ทดทางแถวก็จะถึงทุ่งนา และในทุ่งนานั้นก็มีชาว ซึ่งก็มีหม
 ได้ชาวไม่น้อยกว่าสี่หมื่นแถวนี้ ชาวเขาเคยเป็นนายอำเภอแถวนี้จริง ๆ ถ้า
 มีรถไฟแถวราคาค่าจ้างชาวแถวนี้หนึ่งครั้งไม่ถึง ๒๐ บาท แต่ท่านคิดไปเสีย
 ขยแรงนี้ดูก็ว่าเป็นของน่าเสียตาย อย่างนี้ขยกรรมการควร จะปล่อยให้
 ตามร่างเดิมเถอะ ถ้าคิดแล้วจะไม่เป็นประโยชน์ เงินก็ไม่มากนักเพียง
 เล็กน้อย ขอให้ปรึกษาได้

๑๕.๑๐ น.

ร.ท. จงไกรฤกษ์ กรรมการ : เรื่องการตั้งทางรถไฟ
 หัวหวายนี้ เปิดดูหน้า ๓๐๕ ที่คณะกรรมการได้ตัดสิน ๓๓๐,๐๐๐ บาท

คณะกรรมการก็ได้พิจารณาแล้ว และได้พิจารณาถึงความเจริญใน
 ของถิ่นและชนบท และคณะกรรมการทุก ๆ คนก็มีความปรารถนาที่จะ
 ให้ แต่ว่าการสร้างรถไฟสายเล็ก ๆ ขึ้น คณะกรรมการได้คำนึงถึง
 ในชน และก็จะสร้างในท้องถิ่นที่มีความเจริญ แต่อาจจะเก็บ
 ค่าเช่ารถได้จากสองฟากทางต่อไป ก็เป็นเหตุที่อยู่ในคฤหาสน์ที่จะทำทาง
 รถไฟเพื่อการพาณิชย์ แต่ปรากฏว่าทางรถไฟสายนี้เป็นทางรถไฟสายสั้น ๆ
 แล้วจะเป็นการสมควรหรือไม่ก็สุดแต่ที่ประชุมจะวินิจฉัย การที่คณะกรรมการ
 ได้ตัดสินใจไปนั้น ไม่ได้มีความจำเป็น ในภาวะของ บ้านเมือง ที่จะ
 กู้มาบำรุงก่อน แห่งอื่น ๆ ทันท่วงทีและสายเล็ก ๆ เช่นนี้ก็มี ไม่ใช่ว่าจะ
 คุ้มค่าเลย ทุกอันนั้นก็ยังไม่สามารถทำทางชานกันไปได้ เพราะฉะนั้น
 คณะกรรมการจึงเห็นว่าเป็นความจำเป็นของชาติบ้านเมืองต่อไป คณะ
 กรรมการรับรองว่าความจริงตามกฤษฎีกานี้ยังไม่มีความจำเป็น ถ้าถึงเวลา
 แล้วจำเป็นจะต้องทำต่อไป ถ้ายังไม่ถึงเวลาที่จะทำได้ทำเพราะเป็นทางรถไฟจาก
 ตำบลหนึ่งถึงตำบลหนึ่ง ไม่ใช่จากเมืองหนึ่งถึงอีกเมืองหนึ่ง หรือว่า
 มีระยะทางมากก็ควรจะทำ ด้วยเหตุนี้แหละคณะกรรมการจึงได้วินิจฉัย
 ไว้เสียก่อนชั่วคราว เมื่อถึงปีหน้าฟ้าใหม่ เศรษฐกิจของชาติบ้านเมือง
 เจริญรุ่งเรืองจะทำอีกไม่มีความขัดข้องประการใด เรื่องราวรถไฟสายเล็ก
 งามเท่านั้น วัตถุประสงค์จะเอาเงิน บัดนี้ทางชนบทก็ยังมี ขอบเรียนให้ที่
 ประชุมทราบ และโปรดวินิจฉัยและให้ความเห็นเถิด

๑๔.๑๓ น

นายใหญ่ สวัสดิชาติ (นครสวรรค์) : กรรมการทั้งที่ตั้งจะให้
 ไรก็จริงคิดว่าเกิดขึ้นไปจากที่เป็นอยู่ ความจริงที่เดียวคือรถไฟไม่ใช่
 เช่นนั้น กฤษฎีกาไม่ใช่ทางรถไฟ รถเล็ก ๆ เดินไม่ได้ เพราะฉะนั้น
 จากบ้านรถไฟเล็ก แต่ขอชนจากรถไฟเล็กขึ้นรถไฟใหญ่ คือมีคนเมตรละ ๖ ถึง ๘ ของ

ร.ท. จงกล ไกรฤกษ์ กรรมการ : ก็เมื่อก่อนข้าพเจ้าก็บอก
 แล้วว่าขอให้ดูหน้า ๓๐๘ เงินไม่ได้เอาไปทำรถไฟ เขาไม่เชื่อกัน เห็นว่า
 ยังไม่ถึงกาลละ เพราะฉะนั้นกรรมการจึงตัด ถ้าไปทำรถไฟจริงตั้งแต่
 ก็จะได้พิจารณาจนออกกระแสนั้น รถไฟสายนี้ควรขายแต่เพราะทำเข้าไป
 ในคงเพื่อเอาเงิน แต่เพราะมอญแต่ด้วยหนึ่ง ก็จังหวัดทุกจังหวัดก็มี
 เหมือนนครสวรรค์ ก็ถ้าเราทำไปสายที่หนึ่งให้เป็นสายที่หนึ่งของเขื่อน จังหวัด
 อื่น ๆ ก็จะทำเหมือนกัน เพราะทุก ๆ จังหวัดก็มีเหมือนกันกับนครสวรรค์
 เหมือนกัน เมื่อก่อนนั้นแต่ด้วยนั้น ๆ ทำไม่ได้ ถ้าเขาข้างอย่างนั้นจะ
 ไปกันใหญ่ ไม่ได้กักกันอะไร ทุกแห่งก็มีพดด้วยกันทั้งนั้น และพดนั้น
 ก็ยังไม่ได้ทำ ที่ทำไปแล้วไม่ใช่ทุกจังหวัด ต้องเอามาจากที่ต่าง ๆ เพราะ
 ฉะนั้นสายเล็ก ๆ น้อย ๆ ก็จะมีอยู่ทั่วไป

๑๔.๑๗ น.

นายเสรี อิศรางกูร ณ อยุธยา (บุรีรัมย์) : ความจริงผมเอง
 ก็ไม่มีความรู้ในเรื่องนี้ แต่เมื่อได้ฟังคุณใหญ่อภิปราย และกรรมการ
 อภิปรายแล้ว และได้ตรวจดูรายการนี้แล้วก็คิดว่ากรรมการตัดหุ้มนั้น
 เกินไป เพราะเงินจำนวนหนึ่งส่วนหมื่นเท่านั้น ซึ่งรถไฟก็ทำไปแล้ว
 เพราะฉะนั้นควรจะก่อสร้างให้สอดคล้องตามโครงการนั้น ๆ อย่างองค์การ
 ข้างเงินคงหลายล้านไม่คิด มาคิดเงินจำนวนเล็ก ๆ น้อย ๆ เท่านั้น ถ้า
 หากว่าเราจะให้ไปอีกก็ไม่เสียหายอะไร เพราะรัฐบาลก็ตั้งงบประมาณมา
 แล้ว กรรมการก็บอกว่าให้นครสวรรค์แล้วก็จะต้องให้จังหวัดอื่น
 จังหวัดนอก นั้นเป็นการพดด้วยกรรมมากกว่า เพราะฉะนั้นผมเห็น
 ว่าควรจะให้เป็นไปตามร่างเดิมที่รัฐบาลตั้งมา

หลวงอรรถพรพิศาล กรรมการ : กรรมการได้พิจารณา

แต่ดูหลายแง่หลายมุม ชักประกรหนังสือในการที่เอาเงินแสนสามหมื่นไม่ใช่
 เงินทำทางรถไฟชนช้าเร็ว เป็นขบวนจะชอชอคนเท่านั้น และการจำกัดชอชอคน
 นาน ผู้แทนนครสวรรค์ก็บอกแล้วว่าทำทางไปโนบ่า เมื่อโนบ่าแตกไม่
 จำเป็นต้องชอชอคนรายนทีเดียว ความจริงถึงจะออกกฤษฎีกาไปก็ไม่จำเป็น
 เพราะเมื่อเบนท์บาแตกไม่จำเป็นต้องชอชอ เพราะเป็นทของรัฐบาลอยู่แล้ว
 กรมราชการได้ชักใช้รถไฟเพียงอย่างถนัดจนแล้วจึงได้ตัด

นายใหญ่ ศวิตชาติ (นครสวรรค์) : ดูเหมือนกรมราชการ
 ก็ไม่ตั้งใจจะทำทางรถไฟ ถ้าอย่างนั้นข้าพเจ้าคิดว่าท่านรัฐมนตรีคมนาคม
 กับรัฐมนตรีคลังก็ควรตกลงกันได้ เขาไปเป็นคำอ้างทาง เพราะไม่ใช่
 อยู่ในงบประมาณรายชะเอียด อย่างนักเรียบร้อยดีทุกอย่างคิดว่าทำได้
 เดียงกัน ข้าพเจ้าขอตั้งรายการไม่ได้หรือจะจบอยู่แต่จ เขาเป็นทำทาง
 รถไฟเดีย ตกลงกันเสียระหว่างกระทรวงการคลังกับกระทรวงคมนาคม
 เพราะว่าจะทำให้ทะเลาะจริง ๆ แล้ว ออกแสนหนึ่งก็ไม่พอ ข้าพเจ้าคิดว่า
 เขาเป็นไม่หมอนักคิดว่า เรื่องอะไรที่ข้าพเจ้าจะขัดใจรัฐบาล ขอเงินนิด
 หน่อยก็ควรจะให้ดีกว่าไม่ให้ ที่ไม่ควรให้ดีกว่าดับให้ เงินแสนสามหมื่น
 เท่านั้นพอจะตกลงกันได้ โดยขอให้เปลี่ยนรายการเป็นรายจ่ายชะเอียด
 กระทรวงการคลังกับกระทรวงคมนาคมก็น่าจะตกลงกันได้ เรื่องนี้จะ
 เรียบร้อย

หลวงอรรถพรพิศาล กรมวิชาการ : ข้าพเจ้าต้องชอชอกับท่าน
 ผู้แทนนครสวรรค์ที่ไม่สามารถจะประนีประนอมได้ เพราะเหตุว่าตามราย
 ชะเอียดบอกว่าการชอชอคน แต่จะมากบอกว่าเป็นการใช้สอยบำรุงทาง
 ชะไรอย่างหนักไปไม่ได้ กรมวิชาการบอกแล้วว่าเป็นการชอชอคน
 ก็ต้องชอชอตามนั้น แต่ก็ไม่มใครแปรญัตติ ถ้าจะมาเปลี่ยนอย่างนี้แล้ว

ขอไปก็คงจะคงเบียดยพหมดทุกรายการ กรรมวิธีการกักตองพิจารณาขอ

ขอไปทุกรายการแต่

นายกุหลาบ แก้ววิมล (นนทบุรี) : ขอเสนอให้ลงมติ
มีมติสมาชิกรับรอง

พ.ท. พโยม จุลานนท์ (เพชรบุรี) : คือเรื่องนี้ถ้าหากจะ
พึงเหตุผลทางรัฐบาลคือกระทรวงคมนาคมบ้าง เพราะฉะนั้นขอให้เปิด
อภิปรายต่อไป

มีมติสมาชิกรับรอง

ประธานสภาผู้แทน : มีผู้เสนอให้ลงมติ และมีผู้เสนอให้เปิด
อภิปรายต่อไป ท่านผู้ใดเห็นควรจะให้เปิดอภิปรายต่อไป โปรดยกมือขึ้น

มีมติสมาชิกยกมือ ๑๔ คน

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดเห็นควรปิดอภิปรายลงมติได้แจ้ง
ขอได้โปรดยกมือขึ้น

มีมติสมาชิกยกมือ ๑๗ คน

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าให้ลงมติ ท่านผู้ใดเห็นว่าควร
จะเขาตามกรรมวิธีการ ขอได้โปรดยกมือขึ้น

มีมติสมาชิกยกมือ ๒๐ คน

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอได้โปรดยก
มือขึ้น

มีมติสมาชิกยกมือ ๑๒ คน

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าให้ไปตามกรรมวิธีการ ต่อไป
เลขาธิการรัฐสภา : ๒๐. กรรมวิธีการคัดออก

นายใหญ่ สวัสดิชิต (นครสวรรค์) : ข้าพเจ้าจำเป็นจะต้อง
อภิปรายเกือบทุกรายการ แต่เดี๋ยวนี้อาจจะไม่อภิปรายแต่เพราะกรรมวิธีการ

ผู้หนึ่งตกลงตามร่างก็เห็นจะเชยช้อยไม่ได้ จึงต้องว่ากันต่อไป คือใน
รายการที่ ๒๐ ข้าพเจ้าอยากรู้เหมือนกันว่าเหตุผลที่กรมการคดีออก . . .

นายพัน สุพรรณสาร รัฐมนตรี : คือรัฐบาลมีแปรรูปคดีไว้ขอ
ขอได้โปรดพิทักษ์หน้า ๒๑ คือว่าทุนดำรงสร้างทาง คือ
รัฐบาลขอแปรรูปคดีสร้างสะพานข้ามแม่น้ำบางปะกงตามโครงการ ท่าน
เจ้าคุณท่านกึ่งนั่งอยู่ บางท่านจะไปไป แต่ในข้อ ๑๘-๑๘ นั้นยังไม่ได้พูด
ถึงเรื่องสะพาน

ประธานสภาผู้แทน : คือได้พิจารณาจนหมดแล้ว เมื่องาน
ก็ผ่านไปแต่เรื่องระเบียบแบบแผนนั้นผมยอมให้ไม่ได้

นายพัน สุพรรณสาร รัฐมนตรี : คือไม่มีในหัวข้อ ท่าน
ประธานก็ควรผ่อนผันได้เพราะเหตุว่าได้แปรรูปคดีไว้

ประธานสภาผู้แทน : เมื่อตั้งรายการขึ้นใหม่ ก็ควรทำรายการ
ไว้ข้างท้าย อย่างผมอนุญาตก็เลยระเบียบประเดี๋ยวก็จะกลับไปพิจารณา
ตอนต้นอย่างนั้นผมช่วยอะไรไม่ได้ มันมีระเบียบ สำหรับผมเองไม่อาจมก
เป็นคนของบ้านเมืองเหมือนกัน

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการ
คลัง : คือเมื่อพิจารณารายการที่ ๑๗-๑๘-๑๘ คุณใหญ่ ๆ ขอพูดรายการ
ควบกัน เมื่อพูดเสร็จไปแล้วก็พูดกันต่อไปอีก ผมคิดว่าอย่างนั้น

ประธานสภาผู้แทน : ทราบตั้งแต่ ในรายการที่ ๑๘

นายใหญ่ ศวิตชาติ (นครสวรรค์) : ข้าพเจ้าได้ฟังกรมการ
ก็จะเอาวัดเอาเปรียบสักหน่อย ที่ของข้าพเจ้าอรรถดงมกิต ดงมกิตไป
แต่เดี๋ยงประโยชน์ไปด้วยกับมาโยเซ เห็นว่าสถานที่ของเป็นสภาของสงฆรวม
เรื่องเอาวัดเอาเปรียบนั้นไม่ควรจะมี สถานที่ไม่ใช่ของใคร เป็นสภาของ
ทุกคน

พล.ท. พระยาเทพหัสดิน รัฐมนตรีว่าการกระทรวง

กลุม : ข้าพเจ้าคิดว่าเราอย่าเอาตัวเราเปรียบกันเลย คิดถึงประโยชน์
รวมเป็นใหญ่ ข้าพเจ้าตั้งใจฟังว่าเมื่อไรจะมาถึงยุคที่เรื่องสะพาน
นั้นบางประการ จนกระทั่งเคยจนไม่เคยได้ยินคำว่าแม่น้ำบางปะกงที่
ปรยุคดีไว้ เพราะฉะนั้นถ้าผ่านไปเห็นจะยัง ข้าพเจ้าตั้งใจฟังว่า
จะคงคราอกบิปราย เพราะฉะนั้นขอให้เห็นใจ ข้าพเจ้าตั้งใจรับใช้
ทุกไม่คิดถึงวัยของตัวที่ควรจะมีพักผ่อน แต่ขอมารับใช้ท่านทั้งหลายและ
แทนแก่ประโยชน์ส่วนตัว ประโยชน์ก็คือได้แก่พวกลูกหลานของท่านหรือ
น้อง เพราะฉะนั้นขอได้โปรดพิจารณาด้วยดี อย่างนี้ในแง่ที่ได้เปรียบ
เปรียบกัน

ประธานสภาผู้แทน : เห็นจะไม่ใช้เรื่องเสียเปรียบได้เปรียบ
เลยความว่าได้ผ่านไปแต่ดงมดหรือรถไฟไปแต่ดง

พล.ท. พโยม จุลานนท์ (เพชรบุรี) : คือคำถามที่ทางฝ่ายกรรมา—
การและรัฐบาลจะอภิปรายตามมโน ตามที่ทางเหตุผลข้าพเจ้าฟังดูรู้สึก
มหาดอยู่ คือท่านอ้างว่างานของชาติ งานของส่วนราชการทำเพื่อชาติ
พี่น้องกัน ด้วยเหตุผลอันเดียวกันทั้ง ๆ ที่ส่วนราชการเปรียบท่านก็ซึ่ง
ยทุกครา

ประธานสภาผู้แทน : อย่างอย่างนั้นเลย

พล.ท. พโยม จุลานนท์ (เพชรบุรี) : ของข้าพเจ้าค่าเดียวกับข้าพเจ้า
ผู้พูดและท่านมาอย่างอย่างนั้นข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย ไม่ยอมเป็นอันขาดเพราะ
อันอย่างเดียวกัน

ประธานสภาผู้แทน : ข้าพเจ้าจะชี้แจงให้ท่านรัฐมนตรีคมนาคม
อีกท่านบอกว่างดงมดไม่ได้ถึงเรื่องอื่น ก็ได้ความผ่านไปแต่ดงในข้อ ๑๗-๑๘-
๙ กเห็นชัดเจน เช่นเรื่องของการรถไฟ เรื่องการคมนาคมอื่น ข้าพเจ้า

ฟังแต่ของเดิมผ่านตามร่างเดิม ช่วยไม่ได้ ตามร่างเดิมอย่างนั้นก็ช่วยไม่ได้
คือว่าหาวิธีพิจารณาแล้วช่วยไม่ได้

นายพัน สุพรรณสาร รัฐมนตรี : คือไม่ได้พยายามเอาวิธีเอา
เปรียบหรือไม่ใช่อะไร ขยะคือปัญหาถ้อยคำกันเถย ผมอยากจะใครขอ
ความกรุณา คือว่าที่เพิ่งมาจากผู้แทนเถย ขอได้โปรดดูหน้า ๒๑ คือ
ถ้าเราฟังแล้วก็อยากจะขอทราบเงื่อนไขให้ดูหลักฐานด้วย จะได้ประกอบ
กันไป หลักฐานนั้นทางกระทรวงคมนาคมท่านได้ขอแปรญัตติได้ รัฐบาล
ขอแปรญัตติตั้งรายจ่ายค่าสร้างสะพานข้ามแม่น้ำบางปะกง ๕๕
คุณใหญ่ คุณใหญ่พูด ๓ รายการ คือรายการ ๑๗-๑๘-๑๙ ก
ผ่านไป เป็นเรื่องของคุณใหญ่ ๆ ทางนักษัตรไม่ทันยกมือ ขอนัดเดี๋ยว
ท่านประธาน เพราะเหตุว่าเรามุ่งเอาประโยชน์ ถ้าจะเถียงกันก็ออกทางอื่น
ผมรู้สึกว่าเถียงเถย เพราะฉะนั้นปัญหาที่ว่า ผู้แปรญัตติเขาก็มาตั้ง
ท่านหญิงดวงแก้วท่าน ท่านผู้ดำหอดข้าวยอดปลา มาตั้งแต่เวลานั้น แต่บางที่
ท่านอาจจะยกมือไม่ทัน คุณเจริญก็อ่านเถยข้อ ๒๐ ผมแปรได้ขอ
เดี๋ยวมืออีก ๒ รายการก็จะเสร็จขยับแล้ว ผมคิดว่าท่านประธานควรจะกรุณา
ในวาระที่รัฐบาลขอรับ เพราะเหตุว่าถ้าจะเถียงไปก็ยังไม่ควร เพราะเหตุ
ว่า ๑๗-๑๘ และ ๑๙ ของคุณใหญ่ ๆ พดคอครบถ้วนแล้ว แต่ถ้ามติตาม
ร่างเดิม ๒๐ ทางนั้นจะเห็นว่าเถียงไปได้อย่างไรรัฐบาลขอสงวนไว้ แต่รัฐบาล
ขอมา

นายใหญ่ สวัสดิชาติ (นครสวรรค์) : ถ้าจะรอก่อนอย่างนกรอ
ญัตติของคุณใหญ่ ๆ ที่แปรญัตติและสงวนไว้เหมือนกัน คือเถยมาจหนัก
คือข้าพเจ้าพูดแต่แสดงพยายามไม่ตั้งมติ แต่พอที่ท่านพูดให้ตั้งมติ แต่
ก็ตั้งมติ พอเห็นว่าเถยไปแล้วจะกลับมามาก มติของข้าพเจ้า ๑๗-๑๘-
๑๙ ถ้าท่านต้องได้ยิน ในรายการนั้นเมื่อเป็นไปตามกรรมาธิการแล้วจะเอา

อันชก ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย ก็ขอจะเขาย่างอันก็ได้ รัชกาลใหม่
 ภาครา ๓ ใหม่รวมทั้งคำปรารภ ไม่เป็นระเบียบแบบแผน ข้าพเจ้า
 ว่างวางขนาเองแต่จัดทำโดยเอง ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย แต่เดิมใครเล่า
 ให้งมต ทนอะไรได้ ๓๗, ๓๘, ๓๙ ไม่ใช่หรือทั้งมตได้
 ข้าพเจ้าพดงมตตามกรรมวิธีการไปแล้ว เถาตามกรรมวิธีการแต่จะพูดอะไร
 ก็เป็นตามกรรมวิธีการพูดอะไรก็เป็นอย่างกรรมวิธีการเท่านั้น เป็น
 ย่างอื่นไม่ได้

ม.จ. นิตยากร วรพรรณ (พระนครศรีอยุธยา) : ข้าพเจ้ารู้สึก
 เห็นใจด้วยกนทั้งต้องฝ่าย ทางฝ่ายผู้แทนนครศักดิ์กวางหดกเทศ
 ทั้งฝ่ายรัฐบาลก็เห็นว่าจะเป็นประโยชน์ ในเรื่องนรทษาทางหดก
 ประโยชน์ด้วย ก็ขอให้รัฐบาลขอเป็นพระราชบัญญัติขึ้นใหม่

นายควง อภัยวงศ์ ประธานกรรมการ : จะยังกันใหญ่
 คือ เรื่องนี้เข้าใจว่าเข้าใจเหมือนกันไป เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าคิดว่าเพื่อให้เรื่อง
 ถานเรียบร้อยได้ประโยชน์ ขอให้ขออย่างนวกแต่อกัน ข้าพเจ้าคิดว่า
 ทางเจ้าคุณท่านกนงพงออยู่ คอยจ้องคอยกนอเรื่อย ๆ ท่านส่งคนใดแต่จะ
 ขอพูดแต่ แต่แต่คนผู้พูดคนหลังแต่อกนตามระเบียบ ที่ท่านถ้าจะกบ
 เขาอย่างนั้นอย่างนวกจะไม่กันใหญ่ เถียงกันเรื่องระเบียบถูกต้องหรือไม่ถูก
 ข้าพเจ้าอยากจะได้ใครขอเสนอหดกเทศอันหนึ่ง ขอประญัตติควาขอให้
 พิจารณา เสนอญัตติควาขอให้พิจารณาขอตั้งจนของกระทรวงคมนาคมที่
 งบกลางอยู่ อย่างนวกว่าคดีปัญหาเรื่องอันหนึ่ง ขอเสนอญัตติควาให้
 ปรึกษาเรื่องขอตั้งจนของกระทรวงคมนาคม อย่างนวกเหมาะใหม่ ใคร
 เห็นด้วยขอได้โปรดรับรอง

มีมติมาซึ่งรับรอง

พ.ท. พโยม จุลานนท์ (เพชรบุรี) : ข้าพเจ้าขอชมกระทรวง

เหมือนกัน แต่ข้าพเจ้าขอเรียนให้ว่าข้าพเจ้าขอเสนอญัตติให้ข้าพเจ้า
อภิปรายในญัตติที่ข้าพเจ้าขอเสนอไว้ และตกไปแบบเดียวกับกระทรวง
คมนาคมด้วย

ประธานสภาผู้แทน : คงบกนไม่ได้ คุณเสนอญัตติไม่เห็น
ด้วย ต้องพิจารณาเป็นราย ๆ ไป ประเดียดชอนกน

พ.ท. พโยม จุลานนท์ (เพ็ชรบุรี) : ใครจะขอให้ท่านประธาน
พิจารณาดำข้อให้ถ้อยระเบียบข้อของคกการประชุมเป็นใหญ่ เพราะว่าถก
คราวที่ข้าพเจ้าคงตกไปอย่างน ข้าพเจ้าเองเคารพต่อข้อของคกทประชุม
ข้าพเจ้าคำนับท่านประธานด้วยความเคารพว่าถกต้อง ความจริงนก
ขยงเดียวถกคราวนข้าพเจ้าอภิปรายเหมือนกน เพราะฉะนั้นไม่
ยุติธรรม แต่งานของชาติด้วยกน จะเขาอย่างไรก็ขอให้ข้าพเจ้ามีสิทธิ
เท่ากัน

นายพิน สุพรรณสาร กรรมการ : ตามที่ท่านผู้แทนนคร
สงครักตั้งชนมาคคคานน ทำให้เข้าใจกนเป็นคคนตรงทาง ทจริงทาง
แทนนครสงครักพูดถก แปลว่าท่านได้ขกตั้งจนอภิปราย ๑๗ และ ๓๗ และ
๑๘ แล้วลงมติผ่านไปแสดงเป็นเรื่องประเด็นทคณใหญ่ ๆ พคประเด็นหนึ่ง แต่
ใน ๑๘ และ ๑๘ รัฐบาลกแปรญัตติได้ รัฐบาลยังไม่ได้แสดง ข้าพเจ้า
อยากจะถามคคคอย่างน คือในรายการเคยจนญแปรญัตติ ๑๐ คนหรือ ๓ คน
ได้พูดกนไปญัตติหนึ่งแต่ถ ถกออกญัตติหนึ่งกจาเป็นคคองให้มุชนพูดได้
เหมือนกนแต่ยังไม่ได้ผ่านไป สำหรับคณใหญ่ผ่านไปเป็นประเด็นท
ทนรัฐบาลแปรญัตติได้กออกประเด็นหนึ่ง รัฐบาลกมสททจะพูดได้ไม่
คองไปเสนอยกอย่างน หรือว่าไปเสนอเป็นกฏหมายกไม่ได้ เสน
เป็นญัตติไม่ได้ ปัญหาขยว่า ผ่านหรือไม่ผ่าน ปัญหาถถกขก
สมอยากจะขอความกรุณาต่อสภานว่า ยังไม่ได้ผ่าน และขงมสท

เพราะเหตุว่า รัฐบาลตั้งจนไว้ ทำหนังสือขอยุติต่อเวลา ๒ วันแล้ว
ขอประทานโทษการคำนวณอย่างนี้ ถ้าหากว่าจะพูดกันด้วย มันไม่รู้ว่า
จะไปพูดในข้อไหนกัน เพราะเหตุว่ารวมยอดสร้าง ๗๒ ล้าน มีกราย
การ มันมีตรงรายรายการ เพราะฉะนั้นควรจะพูดกันได้ ด้วยความ
กรุณาให้รัฐบาลได้แสดงถึงการแปรญัตติ

นายโสภณ สุภธีระ (ขอนแก่น) : ความจริงในการ
พิจารณาในระเบียบวาระที่ ๒ นี้ ความจริงเราก็ได้ผ่านไปแสดงตามที่ท่าน
สมาชิกพรรคธรรมกิจต่างนั้น ผมคิดว่าเราควรระวังรักษาประเพณี หรือแบบ
แผนอันดีอย่างที่คุณพโยม ๆ ว่าก็ถูก คือเราไม่ยอมคอนั้น คุณพโยม ๆ
แสดงอย่างไรก็ผ่านไป ทางคุณพโยม ๆ นั้น สภานักไม่ยอม รัฐบาล
ก็ไม่ยอม แต่คอนั้น จะให้รัฐบาลแล้วดู จะเป็น การเปรียบ เหมือน
ว่าจะตบหลังเงยรถของสมาชิก แต่ที่ท่านประธานกรรมการจัดการเสนอไป
เป็นกลาง ฝ่ายกลาง คือเป็นได้ความชอบกับ ความชอบกับบัญญัติ
ไว้ว่า ในการพิจารณาวาระที่ ๒ ให้พิจารณาเรียงลำดับมาตรา เพราะ
ข้อความหรือถ้อยคำที่มิใช่แปรญัตติ ซึ่งสมาชิกผู้แปรญัตติหรือผู้รับรอง
ตั้งจนไว้ก็ปรายหรือมีการแก้ไขโดยคณะกรรมาธิการ เห็นแต่ที่ประชุม
จะได้ตั้งมติเป็นเช่นนั้น

ผมคิดว่าในเงื่อนไขประการหลังนี้ ผมคิดว่าเงื่อนไขอย่างนั้นอาจจะ
ได้ผลเพราะฉะนั้นผมขอเสนอว่าให้เอาข้อบังคับมาใช้ และขอเสนอว่า
อีกทหนึ่งอาจขอให้สภาได้พิจารณาคำแปรญัตติของรัฐบาล โดยการยื่น
ฉบับไป โดยยกเว้นการพิจารณาตามมาตรา ท่านผู้ใดมีความเห็นตั้ง
ข้อเสนอดีได้โปรดรับรอง

มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภาผู้แทน : ข้อเสนองานขอความกรุณาถนอมกัน คือว่า

มาพิจารณาตามน ^๕ ญาติคนมีผู้รับรอง ^๕ ท่านผู้ใดเห็นตามผู้เดินก ^๕
ญาติคือ ไหยกเรือนชนมาพิจารณา ^๕ โปรตชุมมอชน ^๕

มีสมาชกยกมอ ๓๐ คน

ประธานสภาผู้แทน : ^๕ ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย ^๕ โปรตชุมมอชน ^๕

มีสมาชกยกมอ ๕ คน

ประธานสภาผู้แทน : ^๕ เป็นอนพิจารณาตามเรือน ^๕

๑๔.๔๕ น.

พล.ท. พระยาเทพหัสดิน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม :
ข้าพเจ้าขอยกย่องท่านที่เป็นคนเหตุให้เกิด ความเข้าใจผิด กันชนเพราะ ความ
รุ่มร้อนของข้าพเจ้าเอง เพราะฉะนั้นขอความกรุณาให้ยกย่องแก่คนแก่ด้วยในเรื่อง
นี้รัฐบาลได้ขอแปรญัตติและสั่งงานได้ ^๕ คชตงรายการร่างสะพานข้ามแม่น้ำ
บางปะกง ๓ ด้านบาทตามโครงการ ^๕ นี้ ^๕ ข้าพเจ้าได้พิจารณาเรื่องนอก
ครึ่งหนึ่ง ^๕ แล้วก็ได้ปรึกษากับท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง
ก็ด้วยความเห็นออกเห็น ใจกันพิจารณาตามกำลังเงิน ^๕ และกำลังแรงงานที่จะทำได้
มี ^๕ ๒ ด้านครึ่ง ^๕ ก็ยอมตัดให้ครึ่งด้านขอสั่งงานไว้สำหรับ ^๕ ๒
๒ ด้าน ๕ ด้าน ^๕ ความประสงค์อันยิ่งใหญ่ที่จะสร้างสะพานข้ามแม่น้ำ
บางปะกงนี้ ^๕ ก็เพื่อรับใช้ประชาชนในแถบนั้น ^๕ การคมนาคมทางด้านเมือง
ชลบุรี ^๕ ระยอง ^๕ และจันทบุรี ^๕ คงตัดค่าเรือพนดินคมและพนมสารคาม ^๕ เหล่านี้
นับอนจะเพิ่มพูนประชาชน ^๕ และเพราะฉะนั้น ^๕ ๒๕๐๐ คน ^๕ ๒๕๐๐ คน ^๕ ๒๕๐๐ คน ^๕
จำนวน ๕๐๐ คน ^๕ แต่รวมกับจังหวัดจันทบุรี ^๕ ข้าพเจ้าพนดินคมที่ไปมาเสฉา
นักไม่น้อยกว่า ๓๒๐๐ ถึง ๓๕๐๐ คน ^๕ แล้วแต่เทศกาล ^๕ เพราะฉะนั้นเรือแพ
ขนาดย่นครุทริบ ^๕ ไชยแฉฉาน ^๕ ไม่เพียงพอ ^๕ ข้าพเจ้ามีความเห็นว่าเป็นความ
จำเป็นและสมควรอย่างยิ่งที่จะก่อสร้างสะพานข้าม ^๕ สำหรับรับใช้
ประชาชน ^๕ และคงจะเป็นประโยชน์ทั้งในการค้าขายและทั้งในการปกครอง

และการทบทวนพัสดุทุกสิ่งทุกอย่างเป็นความจำเป็นอย่างขงยวด เพราะฉะนั้น
ข้าพเจ้าจึง ขอเสนอโครงการขนมา ที่ไม่ได้มี ในงบประมาณเดิมนั้น
ก็เพราะว่าข้าพเจ้าเพิ่งมารับตำแหน่งใหม่ หลังจากงบประมาณเข้าสู่สภาแล้ว
เพราะฉะนั้นขอภัยที่ส่งคำแปรญัตติต่างๆ หวังใจว่าสภานจะไดกรุณาปรับ
หลักสูตรนี้ด้วยดี

นายทองดี อีสราวิช (เชียงใหม่) : ก่อนที่ข้าพเจ้าจะได้พูด
ข้าพเจ้าอยากขอเรียนถามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมว่า จำนวน
เงินที่คงมา ๓ ล้านบาทนั้นตามโครงการ ๒ ปี ข้าพเจ้ายังสงสัย หมายถึง
ความว่าอะไรเพราะ ๓ ล้านบาทนั้น เพราะ ๒ ปีหรือมีอะไร ๓ ล้านบาท
ก่อนที่ข้าพเจ้าจะได้ค้นหรือค้นพบต้นเหตุ

พล.ท. พระยาเทพหัสดิน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม :
จะพามาได้กระไรงบประมาณ ๒ ล้านบาท แต่เป็นขอ ๒,๕๐๐,๐๐๐ บาท หาก
ว่าบหลังการขาดออกก็จะขอเพิ่มเติม แต่ขณะนี้ยังไม่ทราบว่าจะจำนวนเท่าไรแน่
แต่คิดว่าคงจะอยู่ในราว ๒ ล้านบาท หรือจะกว่าหรือขาดเกินเล็กน้อย
เพราะฉะนั้นในขณะนี้ขอใจเพียง ๒,๕๐๐,๐๐๐ บาทเพื่อเริ่มงานก่อน ถ้าขาด
เหลือเท่าไร เมื่อถึงงบประมาณปีหน้าคงจะแน่นอน ไม่ใช่ว่าขอมีอะไร
๒,๕๐๐,๐๐๐ บาท หรือว่า ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาททุกปีไปไม่

ประธานสภาผู้แทน : คือว่าในนี้มีโครงการ ๒ ปี ทางรัฐบาล
ขอเป็นบด ๒,๕๐๐,๐๐๐ บาท อย่างนั้นหรือ

พล.ท. พระยาเทพหัสดิน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม :
ถ้ารับบด ๒,๕๐๐,๐๐๐ บาท แต่ถาขาดก็เท่าไรจึงจะขอในปีหน้า

ประธานสภาผู้แทน : ตามต่อหนังสือฉบับถัดมา ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท

พล.ท. พระยาเทพหัสดิน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม :
การที่ขอใจ ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาทนั้น ข้าพเจ้าได้ทางความตกลงกับรัฐมนตรี

ด้วยว่าการกระทรวงการคลังได้ โดยตัดลงไปได้ ๕๐๐,๐๐๐ บาท คง
อยู่เพียง ๒,๕๐๐,๐๐๐ บาทเท่านั้นสำหรับปี

ประธานสภาผู้แทน : แต่ถ้ามาราชการไม่ได้แข็งแรงของภัยชนิด
ที่ตนคอย

นายควง อภัยวงศ์ ประธานกรรมการ : สมชขอประธาน
รายนชแจง การแปรรูปที่ดินตอนหลังเป็นเงิน ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท แต่ถ้าว
โครงการทั้งหมดของการสร้างสะพานรวมทั้งสิ้น ๒,๓๐๐,๐๐๐ บาท แต่
รัฐบาลได้แปรรูปมาเป็นเงินทั้งสิ้น ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาทในเมื่อ ๒๐๐
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมเกรงว่าจำนวนเงิน ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาทนั้นจะหนัก
มากไป ท่านจึงได้ตกลงกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง พจน
ไปด้วย ๕๐๐,๐๐๐ บาท คงเหลือ ๒,๕๐๐,๐๐๐ บาท ส่วนกรรมการจะขอ
รายนชแจงที่หลัง

ประธานสภาผู้แทน : ตามรายการเงินที่ของสร้างทางและ
การก่อสร้างทางตามรายการที่ ๑๗ กับ ๑๘ คัดกัน นี้รวมกันรายการ ๑๗
กับรายการ ๑๘ เงินทุนสร้างการสร้างทาง เพราะฉะนั้นรายการที่ ๑๗ และ
๑๘ ก็รวมกัน แต่กรรมการขอแก้ไขเป็น ๒ ล้าน ๕ แสน ๑๐๐
๕ แสนในจำนวน

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่) : เพราะข้าพเจ้าได้ของ
กรรมการที่แจ่มเมื่อนั้น ข้าพเจ้ายังสงสัยเด็กใหญ่แล้ว ทำไมเมื่อได้
ร่างโครงการได้ รัฐบาลขอแปรรูปที่ดินรายการก่อสร้างสะพานข้ามแม่น้ำบาง
ปะกง ทำไมท่านไม่บอกตามโครงการ ๒ ปี ปีละ ๑ ล้าน ๑๐๐,๐๐๐
เหลือเกิน จะให้ข้าพเจ้าเข้าใจอย่างไร เมื่อก่อนข้าพเจ้าได้เรียนถามท่าน
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมว่าจะเอาปีละ ๑ ล้าน หรือเพียง ๑ ล้านตาม
โครงการ ๒ ปี ข้าพเจ้าสงสัย เพราะฉะนั้นขอกรรมการโปรด

แข็งแรงให้ข้าพเจ้าเข้าใจละเอียดแจ่มแจ้ง แต่ขอพระเจ้าจะได้สนับสนุนหรือยก
มือให้ด้วยแต่ที่สุด

นายป๋อม โป๊ะแก้ว รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม :
โครงการ ๒ มีเงินเป็นเงิน ๖ ล้าน ในปีนี้ได้ตั้งงบประมาณ ๓ ล้าน แล้ว
คงส่งกับกระทรวงกลาโหมการที่จะทำงานประเภทนี้เป็นงานหนักมาก และ
จะทำเสร็จในวงเงิน ๖ ล้าน แต่ปีนี้เขาตัดเพียง ๒ ล้าน ๕ แสน เป็นการพอ
สำหรับปีหน้าขออีก ๓ ล้าน ๕ แสน ขอให้ท่านเข้าใจอย่างนี้

๑๔.๔๒ 14.

ร.ท. อังกล ไกรฤกษ์ กรรมการ : กระผมรู้สึกจากท่านเป็นที่
ประจักษ์ชัดของแผ่นดิน แต่การพิจารณาจากทางหลักฐาน เริ่มต้นแต่
ที่ของสะพานบางปะกง จะต้องมีเงินอุดหนุนอะไรเป็นต้น กระผม
เองเห็นกรรมการร่วมคณะอยู่ด้วย ขอคัดค้านและเรียนให้ที่ประชุม
ทราบว่ารัฐบาลไม่ได้ตั้งวงเงินเงินออกมาที่แรก ประโยคที่เขียนท้าย แผนการนี้
ของท่านไม่ได้มีอะไรอยู่ในหมอกทงหนึ่ เดียว ๓ ล้าน เดียว ๒ ล้าน ๕ แสน
ท่านจะเอาอะไรบ้าง ท่านทั้งหลายจะควบคุมได้ไหม ๒ ล้าน ๕ แสนต่อ ๆ
ไปไม่ได้หรือจะเป็นข้อสำคัญ ข้อสำคัญที่สุดเงินที่เหลือจะได้แบ่งบูรณะ
จังหวัดต่าง ๆ อีก ไม่ใช่ว่าเงินที่เหลือจะไม่ใช่ประโยชน์ ประโยชน์นั้น
เรื่องเหล่านี้ไม่ได้เป็นแบบแผนที่แน่นอน มาไปขอภาวนาขอเช่นที่ท่าน
เห็นจอร์จอย่างไรก็ตามแต่ใจ

นายป๋อม โป๊ะแก้ว รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม :
ในเรื่องนี้ข้าพเจ้าเป็นผู้ที่ได้เริ่มงานใน กระทรวงคมนาคม มาตั้งแต่การสร้างท่า
ข้าม สะพานบางปะกงก็มีแผนการแล้ว กระทรวงคมนาคมได้เริ่ม
เข้าไปในงบประมาณกระทรวงกลาโหม แต่เมื่อเงินโครงการเข้าไปแล้ว

พิจารณาการเงิน คณะกรรมการคัดค้าน แต่โครงการทั้งหมดจะ
เห็นการได้ และแผนการนี้สร้างเราจำเป็นจะต้องขอของจากต่างประเทศ
จำเป็นจะต้องสร้างตามโครงการโดยใช้เงินเพียงต้องตั้งหน้าตั้งตา คัดค้านอย่างไร
ตามเราไม่อาจจะสร้างให้เสร็จได้ในบั้น เพราะเหตุว่าจะต้องขอของ
ไปกรรมการก่อสร้างจากต่างประเทศ ที่ท่านบอกว่ามีโครงการนั้นไม่ถูกต้อง
ความจริงนั้นเรามีอยู่แล้ว ขอเรียนให้ทราบดังนี้

นายโชติ วิชัยติษฐ (สุราษฎร์ธานี) : ข้าพเจ้าได้ฟังรัฐมนตรี

กระทรวงคมนาคมชี้แจงว่ากระทรวงตั้งอัตรางบประมาณ แต่รัฐบาลท่าน
ท่านคัดค้าน นักเป็นเหตุเป็นผลว่าคงมีอะไรสักอย่างที่ไม่จำเป็น โดย
เฉพาะอย่างยิ่ง เห็นท่านรัฐมนตรี กระทรวงคมนาคม ชี้แจงว่า เมื่อบางประ
จำเป็นจะต้องสร้างสะพาน โดยเฉพาะที่สุราษฎร์ซึ่งเป็นสถานที่มากยากขึ้น
๒-๘ ปีแต่รัฐบาลไม่เห็นว่าเป็นอย่างไร ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ไปแต่
แต่ความจำเป็นที่บางประณ ข้าพเจ้ารู้สึกเสียใจเหมือนกันว่าข้าพเจ้ายังไม่
ไม่เห็นด้วยที่รัฐบาลทำอย่างนี้

นายเสรี อิศรางกูร ณ อยุธยา (บุรีรัมย์) : ผมผู้แทนภาค

อีสาน เมื่อได้เห็นโครงการของรัฐบาลที่จะสร้างสะพานบางประณ สร้าง
สะพานสำหรับรถยนต์ข้าม ซึ่งผมเองได้เคยไปบางประณมาแล้ว รู้สึก
ความคับแค้นรู้สึกว่รัฐบาลได้ตั้งรายได้ที่ควรจะได้ เพราะทุกวันนี้การที่ได้
สะพานข้ามแม่น้ำนั้น รัฐบาลมีคาร์บอนเป็นรายวันที่จะไปตรงมาเป็นจำนวน
หนึ่งหมื่นหลายพันบาท แต่เมื่อเราตั้งเงินจำนวนนี้ไปสร้างสะพานแต่รัฐบาล
ก็ไม่สามารถที่จะเก็บคาร์บอนที่จะข้ามไปได้ นี่เป็นการที่รัฐบาลตั้งรายได้
ให้แก่ประชาชนทางภาคนี้ ซึ่งข้าพเจ้าเองทางพวกอีสานนี้ขอเรียน เราจะ
เห็นโครงการคมนาคมที่แม่น้ำบางประณรถยนต์จากกรุงเทพฯ ไปบางประณ

ต้องไปรื้อถอนขบวนรถที่กรมทางที่จะขามาบางปะกง เพราะไม่มีสะพาน
 บรอดบริดจ์ บางเขตรถไฟได้ขบวนรถของนอนค้างกันดงคิมตั้งของคน ซึ่งเป็น
 การทำคางงัวปากให้แก่ประชาชนที่สัญจรไปมา และการตั้งเดินค้าไป
 จึงหอดัดรถขึ้นรถคนแถวเข้ามากรุงเทพฯ ฯ เทาที่รัฐบาลขอจำนวน ๒ ล้าน
 ๕ แสน เป็นโครงการสำหรับสร้างทางสองชั้นและสะพานชอก ๓ ล้าน
 ๕ แสน ก็เท่ากันให้เห็นว่าในสิ่งข้างหน้าประชาชนภาคนี้จะได้รับความ
 ดีๆสักอย่างในกรณีสัญจรไปมา เพราะฉะนั้นเราควรที่จะเห็นใจในการที่รัฐบาล
 ขอนำการประหารอาชญากรรมให้ได้รับความดี ข้ำพเจ้าได้เคยขอตั้งงบประมาณ
 สำหรับพระยาสุรานุ ๓ ล้านบาท ก็ตั้งให้เห็นว่าการสร้างพระราชฐานนั้น
 สำหรับพระยาสุรานุ บรมเหตว่า บางจำพวก นี้รัฐบาลเดี๋ยวเข้ามาเพื่อ
 ให้เป็นของมรดกแก่ประชาชนพม่าเมือง ๑๗ ล้าน กระผมใครจะขอชิงของ
 มรดกนั้นจริงๆ เราควรจะทำรุงประชาชน ตั้งตั้งถ้อยกันให้เพชไปสร้าง
 ตั้งแต่ ความที่รัฐบาลเดี๋ยว

๑๑๑๕ น.

นางสงสอง สิริสิทธรม (อุบลราชธานี) : ที่รัฐบาลเดี๋ยว
 งบที่รัฐบาลมาลงปัญหาเกิดขึ้นเกี่ยวกับขอบังคับการประมุขของสภา กระผม
 พยายามที่จะลงแต่ไม่มีโอกาสให้ผ่านไป แต่ขอขอยัดทำนุประชาชนขอ
 ขอตั้งงบของของประชาชนว่า ในทางข้างหน้าเราคงอาจจะไม่มีการสร้าง
 งบของของของของของของ ถ้ากรรมจะขอไปรายกับไปตั้งขอบังคับของของ
 บังคับกับตั้งของของของที่รัฐบาลเดี๋ยวโครงการ ๒ ปีมานี้ ไม่ควรให้ไป
 ของของของของของของของของไปที่เคยปฏิบัติมา ก่อนอื่นทางรัฐบาล
 ๒๓๐๐ ๒๓๐๐ ๒๓๐๐ ใหญ่ๆ อย่างลึก แต่เดี๋ยวนโยบายนั้น มาทาง รัฐมนตรี
 ของของของของของของของของของของของของของของของของของของของ
 ของของของของของของของของของของของของของของของของของของของ
 ของของของของของของของของของของของของของของของของของของของ

แต่บางกรณีรัฐบาลอาจจะพลาดไปก็มาแปรญัตติได้ แต่อย่างไรก็ตามโครงการใหญ่ ๆ เช่นนี้ ข้าพเจ้าคิดว่ารัฐบาลก็ยอมมีความรับผิดชอบร่วมกัน ถ้าหากจะทำไปเสีย รัฐบาลทั้งคณะก็เสีย ถ้าหากว่ารัฐบาลถดไปทั้งคณะ เพราะฉะนั้นการที่รัฐบาลเดี๋ยวนี้จะบอกแก่คณะรัฐมนตรีไม่ได้รับทราบย่อมเป็นไปไม่ได้ แบบเป็นเช่นนี้แสดงว่าแปรญัตติอย่างหนักไต่ถามมาตามแบบ ส่วนที่ถามหรือไม่ว่าผ่านแต่คณะรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวง ในเรื่องนั้นข้าพเจ้าไม่ได้เป็นกรรมาธิการแบบประมาณไม่ทราบว่าการเขาทำมาอย่างไร แต่บุคคลได้ผ่านคณะกรรมการร่างซึ่งมีผู้แทนรัฐบาลอยู่แต่ก็ไม่ได้รับเข้าไว้ ก็หมายความว่าค่าแปรญัตติที่คณะกรรมการไม่เห็นด้วย แต่ทางรัฐบาลก็นับเข้ามาจึงได้เกิดปัญหาโต้เถียงในทันที เพราะฉะนั้นโดยทางมารยาทแล้วคณะกรรมการจะบอกแก่ผู้แทนรัฐบาลว่าทำไม่ได้ คงมีแต่รัฐบาลโดยรัฐมนตรีว่าการหรือผู้แทนหรือผู้เสียดชาญเท่านั้นที่จะมาชี้แจงในที่นั้น ข้าพเจ้าจึงได้ข้อสรุปว่าราชการอันประกอบด้วยเหตุผลของการพิจารณาว่าพระราชบัญญัตินั้น นอกจากนั้นเหตุผลใหญ่ ๆ ในส่วนที่จะพิจารณาคัดกรองหรือโครงการว่า ถ้าท่านควรจะให้ตามที่รัฐบาลเดี๋ยวนี้หรือไม่ ในเรื่องนั้นข้าพเจ้าบางครั้งก็ได้สังเกตเห็นกรรมาธิการในข้ออื่นที่ผ่านมาแล้ว บางครั้งก็ได้โต้เถียง คณะกรรมาธิการแต่แต่เหตุผลในข้อนั้น ๆ เป็นข้อปิดกั้นอยู่ ไม่ใช่รายการใหญ่ในข้อที่ผ่านมาแล้ว ข้าพเจ้าพยายามที่จะชี้แจงให้ท่านทราบได้แต่ยากไม่มีโอกาส มาถึงเรื่องนั้นก็ยากจะทราบเรื่องใดเสียด้วยซ้ำ โครงการกระทรวงคมนาคมเป็นโครงการที่น่าจะทำได้ตามที่เดี๋ยวนี้หรือไม่ ข้าพเจ้าเห็นจระประเทศหนึ่ง ๆ นั้นก็เหมือนกับร่างกาย บางส่วนเป็นมันสมอง ในบางส่วนเป็นแขน บางส่วนเป็นเท้าเหตานั้น ถ้าหากว่ารัฐบาล ข้าพเจ้า

อุทัยคำสัตว์ พุดอย่างความคิดเห็นของท่าน จะใช้หัดถ้อยได้เยี่ยมมา
 คอย เป็นเชือกที่ ๒ ข้อที่ ๓ ข้าพเจ้าอยากจะได้เรียนท่านตามข้อว่า ในทาง
 การเมือง ท่านได้คำนึงถึงเรื่องทเมอจวนนี้ เราได้ ได้เถียงกันใหญ่ได้ถึงว่า
 เรื่องเงิน ๑๘ ล้าน ๒๐ ล้าน เป็นเรื่องการเมือง ข้าพเจ้ากราบเรียนต่อขอ
 ความเมตตา ๒-๓ จวนนี้ ข้าพเจ้าไม่เป็นกบฏแต่ ข้าพเจ้ามีข้อหาเป็นหัวหน้า
 กบฏแยกภาคอีสาน รายงานเท็จต่อนายกรัฐมนตรี ข้าพเจ้าเป็น
 นายกรัฐมนตรี.....

ประธานสภาผู้แทน : ไม่ใช่เรื่องนี้เป็นเรื่องเฉพาะหน้า
 อย่าเอาเรื่องกันมาพูด พูดเฉพาะหน้าก็แก้กัน

นายฟอง สิทธีธรรม (อุบลราชธานี) : ท่านประธาน
 กรุณาอย่าอ้างประเด็น ผมเรียนกฎหมายได้มาตั้งแต่ ๑๕-๑๖ ปี ถ้าท่าน
 ประธานจำกดขย่างนักไม่มเเรื่องจะพูด.....

ประธานสภาผู้แทน : ข้าพเจ้าทวงในคำ ข้าพเจ้าเข้าใจว่า
 คำอภิปราย ในสภาเป็นคำเท็จจงอยู่ เป็นอย่างนั้น แต่กรมมนกกรเรื่อง
 ที่จะดำเนิน ข้าพเจ้าจึงทวง

นายฟอง สิทธีธรรม (อุบลราชธานี) : บางที่ท่านประธาน
 ระแวงว่า ข้าพเจ้าอาจจะพูดเห็นบนแนมหรือคือว่า ไม่ใช่อย่างนั้น ผม
 ตามท่านรัฐมนตรีคมนาคมว่า ท่านได้ปลัดกวดเดชเอามาพิจารณาตั้งก่อน
 แล้วจึงเขียนโครงการ ที่เราได้เถียงเถะเถะกัน ๑๖ ปีที่ทำมาแล้ว เพราะ
 ไม่มั่นคงเสถียรดี ผมขอถามข้อ ๒ และขอให้ตอบอย่างอุทัยคำสัตว์
 สักท่านเป็นสภาการเมือง ประเทศเหมือนนักบวชกาย นนเป็นมนตมอง
 นนเป็นชา นนเป็นหน้าอกก็แต่จแต่ ในทางการเมืองมีเสียงต่าง ๆ เช่น
 ภาคใต้จะแยก ภาคเหนือจะแยก ภาคอีสานจะแยก ข้าพเจ้าว่าเขาจะ
 แยกเพราะไม่ได้รวมการบำรุง เขาเป็นชา เป็นเทา เป็นเขน เขา

ไม่ได้รับอาหารการบำรุงจากรัฐบาล แต่เขาไม่แยกหรือกล้าได้รับการบำรุง
 ขอให้ท่านตอบคำถาม ๓ ข้อใหญ่ ๆ ขอให้ตอบเสียก่อน ทุก ๆ คนมา
 นงทน นงเพื่อประชาชน คำว่าเพื่อประชาชนหรือเพื่อประเทศชาติทุก ๆ คน
 กพูดได้ แต่ข้าพเจ้าเกรงนักถ้าจะเป็นอาหารจะเป็นสินค้าที่ขายดีของนักการ
 เมืองที่ไม่สุจริต ท่านทราบหรือไม่ว่ามีสมาชิกสภาาร่างรัฐธรรมนุญนาย
 หนึ่ง ท่านประธานเป็นต้อยก็ได้ย่นแตรหลาย ๆ นายทงชยูนัน มี
 กรรมวิธีการท่านชุนคง ๆ ว่าเด็ดไปตั้งนั้น เราต้องแบ่งเงินไปบำรุง
 ภูมิภาคแตรทองถน ๓๐ หรือ ๕ เปอรเซ็นต์แต่แตกแพไป ผู้แทนภาค
 ชด้านเคยกันกก่า เคยกันแย เคยยาเทามาเรียนหนังสือทกรุงเทพ ฯ
 เหมือนข้าพเจ้า

ประธานสภาผู้แทน : ในรายการที่เราพิจารณาเฉพาะหน้าว่า
 เมื่อ รัฐบาล ขอแปรญัตติ พิจารณาเฉพาะคำร่าง ๓๖ พาน ข้ามแม่น้ำ บางประจ
 จำนวน ๒ ล้าน ๕ แสนบาท ควรให้หรือไม่ ขอให้พูดเฉพาะหน้าทั้งหมด
 นายฟอง สิทธิธรรม (อุบลราชธานี) : ขอความกรุณาผมแก้
 แตร คือปัญหาการคมนาคมนั้นเราจะสร้างรถไฟที่ใดนอกจากในทางยชช--
 คำศัพท์แล้วจะต้องคำนึงถึงเศรษฐกิจด้วย กระผมยังหัดับตาเห็นสภาพ
 ได้เต็มตา เวลาใครพูดอย่างไรก็จดจำคำพูดได้ไม่ผิดเลย สามีรักใจ
 ผู้หนึ่งกล่าวว่าจะแบ่งแยก ประธานโทษกระผมไม่ได้ว่าแบ่งแยก การแบ่ง
 คยายนนไม่เป็นดังพงกระทำ เพราะภาคชด้านเป็นคนแฉงแฉงนทเอง
 ด้ยอยู่ได้ ข้าพเจ้าตั้งสารที่เขาเป็นพ่อค้า แต่เขาทราบว่ามีชาวภาค
 ชด้านมากกว่าใครทั้งหมด ไม่มีค่าปลุกทางภาคชด้านมากกว่าใครทั้งหมด
 ท่านทราบหรือไม่ว่าชาคการคมนาคมที่จะชนไม่พียงมากรุงเทพ ฯ ถ้าชคช
 ด้งตั้งนรอมแตรภาคชด้านถนถนคาค ๆ ถกหลายอย่างด้วย เคยมีชาอ ๖๘
 เปอรเซ็นต์ ๖๕ เปอรเซ็นต์ ไม่รู้ว่าจะเอากับใคร อย่างที่ผู้แทนใจ ๆ นอก

ภาคอีสานไม่ขึ้น คงลงไปหาวิธีประหารจะคงส่งมาคมเพื่อรอดยเหตุขาดนา
ตามการครองชีพ นั้นไม่ใช่ภาคอีสาน บางอย่างซึ่งผมก็ยังไม่เห็น อยาก
ถามรัฐมนตรีคมนาคมว่าท่านเป็นผู้เดียวของประเทศ การคมนาคมของท่าน
เห็นเด็ดเดี่ยว ท่านมองปด้ายเท่าท่านมองถึงไหม มองภาคใต้ถึง
ไหม ถ้าตอบไม่เป็นที่พอใจเพราะสถิติของท่าน ใช้ไม่ได้ขอให้ตอบค่านั้น

๕.๑๒ น.

นายพัน สุพรรณเสาว รัฐมนตรี : ประเด็นสำหรับพูดคนกรม
ผู้ว่า รัฐบาลขอแปรญัตติคดีเงินทศนะกรรมมากรัดไว้ได้ไปสร้าง
สะพานข้ามแม่น้ำบางปะกง ต่อมาอีกที่ตงกระทูตามรัฐบาตหลายข้อหลาย
ข้อว่าจะเขาสถิติแบบอภยาศาสตร์มาตอบในเวตวัน ถ้าไม่รู้ตงหน้า จะได้เอาตัว
เตงมา มิฉะนั้นจะเป็นการยกเมฆ แต่อย่างไรก็ตามนโยบายรัฐบาต
นั้นต้องเรียนให้ทราบคร่าว ๆ ว่าพิจารณาทุกแง่ทุกมุมเหมือนกัน แต่จะให้
ได้ผลถูกอกถูกใจทุกคนนั้นยอมทำไม่ได้ อยากจะยกตัวอย่างว่าในบรรดา
ทาง ในฐานะที่สมเป็นกรรมการว่าด้วยในเรื่องทางหลวงจังหวัด เราได้
ได้เงินให้ทุกจังหวัด ๆ ละเช่นตามก่าตงเงินที่จะให้ได้ จึงขูทุกคนก่า
มีประโยชน์จะซ่อมแซมทาง ให้ดีขึ้น ทั้งนี้ในส่วนการคมนาคมภาคอีสาน
นั้นถ้าคิดงบประมาณส่วนรวมตงจะเห็นได้ว่า ให้ไปเป็นจำนวนไม่น้อย เพราะ
อย่างงถนงตมทรปรการนนั้น เวตวันจะข้ามกข้ามไม่ได้ จะมีอะไร
สำคัญยังก่าแม่น้ำบางปะกง ท่านผู้แทนราษฎรทงว่า คงสร้างสะพาน
ตมราษฎรนั้น ชาวเจ้าใครจะชกเรียนให้ท่านทราบว่ รัฐบาตได้พยายาม
จัดสร้างให้ท่านอยู่ตง และได้มอบให้คณะผู้แทนทก่าตงเงินทงไปตงกตม
เพื่อตคคขในเรื่องการสร้างสะพานนอยู่ตงเหมือนกัน เพราะฉะนั้น ขอ
เรียนว่รัฐบาตไม่ได้งนงนใจเลย พยายามทจะทำ ทุกทางทก่าตงจ่าเป็น
แต่ก่าเรากก็ยากจะพุดถึงหัดกกรรมตงว่ ต่ตามการณบ้านเมตงได้ถูก

ล้ายแห่ง สงครามทำให้มีการชำระทุกข์โทษไป ยืนคงมาจากภัยแห่งสงคราม
 เป็นจำนวนมาก การที่จะบำรุงหรือบูรณะซ่อมแซมให้พร้อมกันทีเดียว
 นั้นย่อมทำไม่ได้ แต่โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องสะพานข้ามแม่น้ำบางปะกง
 นั้น ความจริงนั้นมันไม่ใช่เรื่องอะไรของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าเป็นผู้
 แทนขอศึกษาไม่ได้รับกอนเงินงบประมาณมา มีแต่จากท่านที่ผ่านไปย่อมจะ
 แลเห็นได้ว่า เวลารถยนต์จะข้ามบางทพรชยุดง ๓๐ ชั่วโมง ๒ ชั่วโมง
 แล้วก็พอข้ามไปมาเท่านั้น รถยนต์บางทีเผด็จสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
 ข้าพเจ้าใครจะเรียนว่า ถ้ารัฐบาลไม่จัดทำบำรุงตั้งเสริมเสียให้ดี ข้าพเจ้า
 จำประชาชนยกย่องมีปากขอตั้งมีปากกันไม่ขาดสาย เราจะทำเองหรือ
 เราจะให้ตั้งมีปากขอชนไปทำ จริงอยู่เราให้เอกชนทำ ค่าโดยส่ง
 เท่านั้นเราจะต้องคิด แต่อาจบางทีทำไม่ได้ แต่ความเคยตรชน
 ข้าพเจ้าคิดว่าจะมีชนได้แน่นอน เท่าที่แถวทางซ้ายนั้นเป็นทางดงเขา
 เป็น male คยบางหนงคช จากกรุงเทพฯ ไปจันทบุรี บรรดาสินค้าที่
 คราว ระยะเวลาผ่านไปเรื่อย บรรดาสินค้าทางทะเลก็ ได้เข้ามาโดยทาง
 รถยนต์ เพราะไม่มีรถไฟ ส่วนทางอื่น ๆ บางที่ยังไม่ตั้งมีปาก และ
 บางท่านอาจจะเร่งร้อนให้รัฐบาลทำให้ แต่รัฐบาลได้จัดตั้ง แล้วทาง
 ภาครัฐด้านรถยนต์จะไปถอยย โด่จนก็ได้ แล้วท่านผู้แทนมหาสารคามนั้น
 ก็ให้ไปโดยตั้งมีปากหมดแล้ว เหนใจแต่ว่าในบางแห่งซึ่งยังไม่ถึงจะพอ
 เพราะฉะนั้นรัฐบาลก็ใคร่จะขอถึงขอชนต่อบรรดาท่านสมาชิกทั้งหลาย คย
 สัตยจะยงเงินนอ้างนเศย การที่เราจะสร้างสะพานลงไปนั้น วัตถุประสงค์
 การในแม่น้ำบางปะกง เป็นของชาติ ไม่ใช่ของใคร ประชาชนก็ได้
 รับประโยชน์แล้วเจตนาขอเพิ่มเงินเพียง ๕ ล้าน & แสนเท่านั้น ยศตงนท
 คณะกรรมการที่ดีได้ ๓๐ ล้านก็น่าจะกรณากันได้

๑๖ น.

นายยงยุทธ พงษ์ (อุปราชธานี) :

ความจริงผมไม่เคย

เคย แคว้นเมื่อได้ฟังกรรมราชการขแจ้งแต่ ข้าพเจ้าขอทจะพูดไม่ได้

นักเพราะว่า ๑. ข้าพเจ้าเป็นผู้แทนของภาคอีสานและข้าพเจ้ามีความเห็น

ของชงกัน กับผู้แทน ภาคอีสาน คือ นายฟอง ถึงธรรม ซึ่งเป็น ผู้แทน จังหวัด

อุบลกับข้าพเจ้าคือว่า ในภาคอีสานนั้นไม่เคยได้รับการทนมารุงเท่าที่

ควรจะเป็นได้ ภาคอีสานถ้าหากว่าจะพูดไปเดตามต้นคาคมาซึ่งภาคกลางโดย

ทางรถไฟตามสถิติเดือนหนึ่งราว ๒๒๐ ตานบาท ปีหนึ่ง ๑๔๕๐ ตานบาท แต่

ในภาคอีสาน ซึ่งเป็นภาค ที่ตั้งพรมล ผลิตผลในทาง เกษตรต่าง ๆ มาเขียง ภาค

กลาง และภาคอื่น ๆ คือ ไม่ได้รับการทนมารุงเท่าที่ควรจะเป็นไป

และโดย เฉพาะในเรื่อง ถนน ในเรื่อง การ ก่อสร้าง ทาง น ในภาค อีสาน ทั้งหมด

เท่าที่แต่ ๑๕ จังหวัดได้รับการทนมารุงในการทางนั้นขอเห็น ข้าพ-

เจ้าผู้หนึ่งได้ประยุดศไวดังแต่ปี ๒๔๗๑ มาปี ๒๔๗๒ ข้าพเจ้าก็ประยุดศออก

ขอเงินสร้างทางและบูรณะทางในภาคอีสาน แต่การราชการบอก

ไม่สามารทจะให้ได้เพราะเงินไม่มีแล้ว อะไรไม่มีดังกล่าง ผลที่สุดให้

จังหวัดสระแค้นบาท นทางรัฐบาลได้จัดการให้แล้ว ๗ ล้านบาท คิด

เฉลี่ยแล้วจังหวัดสระ ๑ ล้านบาท ข้าพเจ้าเห็นจวนชยเห็นชกนชยมาก

แต่โดยเพราะ เมื่อเข้ามาเปรียบเทียบ กับจังหวัดของข้าพเจ้า ซึ่งมีพดเมคง ๗

ล้าน ๕ หมื่นคนแล้วได้เงิน ๓ ล้านบาทนั้นไม่พอกันเลย เพราะฉะนั้น

ความททางรัฐบาลขอเงินไปสร้างสะพานบางปะกง ข้าพเจ้าจึงเห็นจาง

ไม่สมควร ข้าพเจ้าขอให้เขาเงินเหล่านั้นไปเสดขให้จังหวัดอื่น ๆ ให้มาก

กว่าจังหวัดสระแค้น ถึงอย่างไรก็ตามรัฐบาลรัฐมนตรีสมควรบอก

สะพานข้ามแม่น้ำบางปะกงสำคัญมาก เพราะจวนหนึ่งรอดของเงินถึง ๑๒๐๐

๑๕๐๐ คน นั้น ข้าพเจ้าอยากเมฆ ข้าพเจ้าเคยไปบางปะกงเห็นจาง

หนังสือถึงพสกนิกร
 กษัตริย์สยาม
 เนื่องในวโรกาส
 ครบรอบ ๑๒๐๐ ปี
 แห่งการสถาปนา
 ราชอาณาจักรสยาม
 ในรัชสมัย
 พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช
 แห่งกรุงรัตนโกสินทร์

๑๕.๒๑ น.

พล.ท. พระยาเทพหัสดิน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม
 ข้าพเจ้าขอแสดงความเข้าใจกับท่านผู้แทนภาคอีสานเล็กน้อย
 รัฐบาลไม่ได้
 งบประมาณช่วยเหลือภาคอีสาน
 เวตนารัฐมนตรีช่วยว่าการ
 กระทรวงการคลัง
 เพื่อจะไปคุยกับท่านว่าอะไรบกพร่อง
 อะไรจะช่วยเหลือภาคอีสานได้บ้าง
 แต่ดูที่ท่านผู้แทนภาคอีสานจะได้พิจารณา
 งบประมาณในส่วนนี้บ้าง
 ท่านจะปฏิเสธ
 ไม่ได้ว่าเราให้เงินก่อนหนังสือมาอยู่
 ถ้าหากยังไม่พอ
 บัณฑิต
 ก็พิจารณาให้ต่อไปอีกได้สำหรับเรื่องเงิน
 รถข้ามแม่น้ำบางปะกง
 หนังสือท่านผู้แทน
 เมื่อเห็นหรือข้าพเจ้าจะพูดไม่ชัดเจนพอก็เป็นได้
 ข้าพเจ้าว่าจำนวนรถ
 ข้ามแม่น้ำบางปะกง
 คนไม่เกิน ๑๒๐๐ ถึง ๑๔๐๐ คน
 คนก็ออกจะมากเกินไป
 ถ้าข้าพเจ้าว่าเช่นนั้น
 ก็เป็นการยากที่จะ
 แล้วข้าพเจ้าเขียนสถานีได้โดยไม่ต้องขอกฎ
 รายได้ของการข้ามสะพาน
 ๑๒๐๐ คน
 ไม่ต่ำกว่า ๒ พันบาท
 ถ้าคิดเฉลี่ยในปีหนึ่ง
 ๘ แสนบาทก็

จะไม่มากเกินไป ถ้าหากว่ารัฐบาลทำสหพันธภาพแล้วเงินปีละ ๘ ล้าน
 บาทนั้นคืนให้แก่ราษฎร รัฐบาลไม่ได้ตระไทรนคกจากรับใช้ราษฎรให้เขา
 ได้รับความดีรอดภัยเท่านั้นเอง เพราะฉะนั้นขอให้เห็นใจว่ารัฐบาล
 ไม่ได้คิดเอาแต่ประโยชน์อะไรในเรื่องนี้ สำหรับภาคอีสานอะไรที่ขาด
 ตกบกพร่อง รัฐมนตรีช่วยว่าการของข้าพเจ้า ก็กำลังไปตรวจการเขตตามพร้อม
 ด้วยเดชะ ข้าพเจ้าคงได้รับความแข็งแรงจากเขาที่ได้ไปเห็นด้วยตาเอง ถ้า
 อะไรบกพร่องก็จะได้เห็นของบประมาณสำหรับเพิ่มเติมในปีหน้า ข้าพเจ้า
 ขอรับรองว่าข้าพเจ้ายังขอพร้อมที่จะรับใช้ท่านด้วยความตั้งใจดวงแก่ข้าพ—
 เจ้าไม่เกิดภาคอีสาน ก็เคยรับราชการทางภาคอีสาน ก็เห็นอกเห็นใจ พนของชาว
 ภาคอีสานนาค.

นายกว้าง ทองทวี (กาฬสินธุ์) : ความจริงนั้นโดยมาวยาท
 แล้ว ข้าพเจ้าคงเป็นผู้สนับสนุนฝ่ายรัฐบาล แต่หากว่าเรื่องนี้เป็นเรื่อง
 ข้าพเจ้าได้พิจารณาไตร่ตรอง และในเรื่องงบประมาณนั้นข้าพเจ้าได้ตั้งใจไว้
 แล้วว่าจะไม่ขอพูด เพราะเหตุว่าเคยพูด แต่ว่าถ้าท่านไม่เห็นด้วย และการ
 ประโยคติดต่อคณะกรรมการก็ดี มักจะแจ้งไปทุกราย แต่เมื่อถึง
 ประเด็นนี้เขา ข้าพเจ้าเห็นชอบกับพร้อมของท่านรัฐมนตรีกระทรวงคมนาคม
 อยู่ ถึงแม้ว่าท่านจะรับว่าท่านเขาไปรับราชการใหม่ก็ตาม เมื่องบประมาณ
 明年ไปจะเขาตั้งภาตตั้งท่านจึงมาคิดเรื่องเงินออกถนน ความจริงถ้าคณะ
 รัฐบาลจะได้ไตร่ตรองอย่างรอบคอบ โดยไม่มีความลำเอียงในฝ่ายรัฐมนตรี
 บางคนแล้ว เรื่องก็คงจะไม่ยุ่งยาก ข้าพเจ้ามีความสงสัย เรื่องตั้งตั้ง
 ข้าพเจ้าขอเรียนว่าไม่ใช่แต่ตั้งว่า คืองบประมาณที่ได้ทำการประมูตคดี
 ข้าพเจ้าขอพูดอย่างตรง ๆ ว่า คณะกรรมการได้มกยิ่งกว่าเพื่อน จึง
 ไม่อยากจะพูด แต่จะให้เห็นอย่างน ครวดจตุให้ด ๆ เขาจะไม่รู้ แต่

ยบสภาข้าพเจ้าก็ขอม เพราะเหตุว่าข้าพเจ้าเห็นว่าประโยชน์
 น้อย มีชกหลายแห่งที่ข้าพเจ้าเห็นว่าควรทำ ฉะนั้นรัฐบาลควรขยาย
 เงิน ๒ ล้าน ๕ แสนเท่านั้น เพราะฉะนั้นหากท่านจะเอาเท่าไร เฉลยแก่
 พดด้วงพรรณ และอีกหลาย ๆ แห่งเขาเฉลี่ยพวกเราก็คงขอยกตัวอย่างนี้ เห็น
 ชัด ๆ ที่เขายกเอาท่านทำเพื่อประโยชน์ส่วนน้อย แทนที่จะยกเงินใหญ่และ
 ทำให้คนทั้งหลายมองเห็นว่าท่านช่วยแต่ภาคตะวันออก ซึ่งความจริง
 บางประการก็ขยายแพมาอย่างแม่น้ำนครไชยศรีไม่ทำ แม่น้ำนครไชยศรีกำลัง
 ทำ อยู่ทำไมไม่เพิ่ม เร่งให้เสร็จไปเสียก่อน แต่คณะกรรมการ
 คนหนึ่งได้พูดว่าตามโครงการอะไรไม่ทำแล้วเขามาอย่างนี้ ข้าพเจ้ามี
 ความเห็นพ้องด้วย ความจริงรัฐบาลควรพิจารณางบประมาณควร
 หักบยกร่อนไว้ก่อน ทว่ารัฐบาลว่าการมาใหม่ รัฐบาลช่วย
 การกมด้วย ไม่มีความคิดหรือว่าถ้าสะพานไม่สร้างแล้วจะเดือดร้อน
 จำเป็นอย่างไรรัฐบาลว่าการคนใหม่เข้ามาจึงจะเห็นได้ เรื่องเป็นอย่าง
 เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอสนับสนุนคณะกรรมการให้คิด

๑๕.๓๐ น.

หลวงอรรถพรพิศาล กรรมการ : ท่านผู้แทนภาคอีสานพูด
 มาแล้วข้าพเจ้าขอเรียนทำความเข้าใจกับท่านว่า สำหรับจังหวัดทางภาคอีสาน
 นั้น ท่านจะเห็นได้ว่าออกจากพระนครไปได้ทั้งทางรถไฟและถนน ส่วน
 ทางตะวันออกของจังหวัดข้าพเจ้าแต่ถนนก็ไม่มี รถไฟก็ไม่มี แต่เนื่องจาก
 นั้นท่านจะเห็นว่าจังหวัดข้าพเจ้าก็มีสินค้าที่จะต้องส่งมา และจะต้องมาอาศัย
 รักษาโรคทางจังหวัดพระนคร และเกี่ยวกับการที่จะต้องเดินทางมา
 พระนครนั้นมาทางทะเล ซึ่งเป็นการยากกว่า ยิ่งกว่าท่านหลายเท่า แต่
 งบประมาณการดำรงทางนั้นทางภาคอีสานทั้งหมด ท่านจะเห็นว่าเกือบ
 เป็นคาหมากรุกทีเดียว เว้นแต่จะให้หมดทุกอำเภอทุกตำบลเป็นไปไม่ได้

เอง เพราะงบประมาณของรัฐบาลไม่มีพอ ทำนอยาคิดอีกฉายาเลยในเงิน
 จำนวน ๒ ล้าน ๕ แสน ท่านไม่ทำให้มัน มีหนารัฐบาลถ้า ได้ทำ
 มันแต่ฉบับหน้าเงิน ๒ ล้าน ๕ แสนจะได้ใช้ได้ให้แก่ภาคอื่นก็ได้ เพราะ
 ฉะนั้นให้ได้เร็วได้ช้าหนอยกข้อได้โปรดยกยเกิด นอกจากนนั้นของของมด
 ด้วยแต่ได้ ข้อท่านได้โปรดดูงบประมาณสร้างตลาด โถ ท่านเองท่าน
 ยังมาคิดเอาอีกพวกจะอื่นออกได้ ตลาด โรงพยาบาล หาดทรายสังหลาย
 ข้าง ท่านแปรญัตติท่านได้ไป นอกจากนั้นทางโรงทหารได้สร้างให้ตั้ง
 หลายสิบด้าน ท่านดูถนนหนทางอะไร ทางขอนแก่นอะไรพวกนี้ได้ถนน
 โรงเรียนก็ได้ งบประมาณสามัญ วิสามัญ หลายอย่างเช่น ศาลประพาศ
 ท่านก็ลงมา ส่วนจังหวัดข้าพเจ้าได้มันทีเดียว ข้าพเจ้าก็ไม่คิด ฉะนั้น
 อย่างเดียวว่าในชั้นนี้ขอให้นักนเรศวรเด็กก่อน นกนพจะถึงกตของตามแพ
 เด็กก่อนแล้ว จากพระนครลงภาคอื่นนักนักโตเมตร ท่านไม่คิด
 ข้ามแพสักแห่งเดียว นับว่าอะไรไมกโตเมตรกตของข้ามแพ รัฐบาล
 กับออกเงินเพื่อตัดค่าของรถไฟด้วย เมืองชตกตของข้ามแพ นกตงเสียอีกทำไร
 หนักใช้เบ็ดมาขายกตของข้ามแพ ปกติ นำปลา อะไรเหล่านี้กตของเสียค่าใช้จ่าย
 ออกมากมายน ถ้าทำสะพานเสร็จแล้วกตจะลดค่าใช้จ่ายลงมาก แต่ยังมี
 สะดวกแก่ประชาชนอีก ทั้งจะเชิงเทรว่า ระวังง จันทบุรี ตรวค แต่
 พลงเมืองกเมินชย ดินคาถกเมินชย จึงเห็นว่าควรผ่อนผันไปบ้าง ไม่
 ควรกลัวว่าจะเอาอีกชนกัน ซึ่งไม่ได้ลักษณะพวกเราซึ่งเป็นไทยด้วยกัน และ
 ข้าพเจ้าในนามทศกษัตริย์ของสยามมา มันท่านก็ได้แต่ในถาวร
 เหลกสร้างสะพานสุราษฎร์ มันท่านก็ควรพอใจจะเห็นใจ ข้าพเจ้า
 เป็นถรรมาธิการ ข้าพเจ้าปฏิญาณได้ว่าข้าพเจ้าไม่ได้ฉายาจังหวัดใดโดย
 ทุกจังหวัดที่ปรารถนาคือข้าพเจ้าไม่ได้คิดคำน แต่ที่ท่านจะเอาตามใจท่าน
 มัน ก็ไม่ได้เท่านั้นเอง เพราะฉนั้นขอท่านตรึกได้โปรดเห็นใจด้วย

พ.๓๕ น.

พ.ท. พโยม จุฬานนท์ (เพ็ชรบุรี) : ข้าพเจ้าได้ฟังคณะกรรมาธิการอภิปรายมากับรู้สึกใจอ่อน และเห็นใจเหลือเกิน ยิ่งกว่านั้น ข้าพเจ้าใคร่ขอเรียนว่าเรื่องคมนาคมนั้น ข้าพเจ้าเชื่อเหลือเกินว่าท่านสมาชิกผู้มั่งคั่งทั้งหลาย ก็คงจะไม่ใคร่ท้อยากจะขัดขวางข้อเสนอนี้ด้วยขนาดในการสร้างให้เจริญ หรือให้ความสะดวก แต่ปัญหาที่สมาชิกอภิปรายกันมาหลายคนนั้น ข้าพเจ้าขอพูดว่าปรกติเรื่องไม่ใช่สร้างหรือไม่สร้าง เราตั้งด้วยวัตถุประสงค์ของการแปรญัตติอย่างนั้นน่าจะไม่ใช่เพราะมีลักษณะพิเศษ เราได้ตกลงกันหลายครั้งแล้วว่าถ้าสมาชิกแปรญัตติที่ไรด้วย คณะกรรมาธิการชุดของทุกคราว ไม่ว่าจะกำหนดจะเป็นประโยชน์แก่ประชาชนอย่างไร มันก็เกิดตั้งปัญหาขึ้นมา คณะกรรมาธิการมักจะอ้างว่าคณะกรรมาธิการเองไม่ได้เห็นแก่จังหวัดของตน ไม่ได้ทำอะไรเลย ความจริงมันไม่คงจะพูด เพราะเมื่อพูดขึ้นมาแล้วกรรมการคน เมื่อคนแตกเกิดปัญหา เพราะฉะนั้นก็เกิดเป็นอาทิพูดอะไรไปนั่นอะไรไม่ได้ ข้าพเจ้าเห็นด้วยว่าถ้าไม่คงจะอนุมัติ แต่มีสมาชิกหลายคนตั้งข้อสงสัยว่า กรรมาธิการบางท่านนั้นที่สนับสนุนให้กระทรวงคมนาคมแปรญัตติเข้ามาใหม่ ในจำนวนเงินที่เหลือจากตัด ๑๐ ล้านนั้น น่าจะมีอะไรอยู่ในภาคของตนบ้าง ก็น่าจะพูดได้ว่าข้าพเจ้าก็มองเห็นว่าถ้าสมาชิกผู้มั่งคั่งบางคนนั้น ได้กึ่งงบประมาณไว้สำหรับจังหวัดของตนตั้งแต่เมื่อขุดแล้ว เช่นแสดงกษัตริย์ที่จะทำได้ ความจริงก็อยากจะให้เหลือเกินถ้าไม่ขัดข้องใจอย่างนั้น ถ้าเราคิดว่าถ้าจะหาเงินมาบ้างประสงฆ์ความจำเป็นหรือไม่ ความจำเป็นนั้นมัน แต่ถ้าจำเป็นจริง ๆ หรือไม่ เราได้เห็นแต่จากการคมนาคมทางน้ำ แต่ก็นั่นก็ได้ยุดออกมา โดยการข้ามด้วยสะพานเบตงใช้ได้ยุดออกมา แต่ถ้าจะให้สัมบูรณ์เหมือนสะพานอย่างนั้นไม่ได้ แต่ตั้งกันที่ประโยชน์จริง ๆ

จะเป็นเหตุด้วยนโยบายของรัฐบาล ซึ่งสถานได้บริบรู้งใจแล้ว เป็น
อนาจกรรมราชการต้องเคารพสรรค เพราะสถานมีความไว้วางใจตั้ง
เพราะตระหนักนโยบายทุกอันทำได้ จะมีปัดถ้อยยัดเพี้ยนไปจากนโยบาย
อย่างรัฐสภาภิรมของใจสักทางไร กรรมราชการจะต้องอะลุ้มอล่วย แต่ถ้า
สมาชิกลงใครคนหนึ่งหรือในหมู่สมาชิกลงไม่พอใจอย่างไร เช่นมีมติตาม
รัฐธรรมนุญจะเห็นชอบข้อครหาหรือถาวรก็ตาม ท่านมีมติเปิดอภิปราย
อย่างถนัดคน ถ้าท่านไม่พอใจ ทนในข้อ ๒ ในการบำรุงรักษา ๆ คณะ
กรรมมาธิการพิจารณาพิจารณาโดยเที่ยงธรรม ตัวอย่างเช่น คณะกรรมมาธิการ
ไม่ได้เอาเงินไปบำรุงจังหวัดของตนเอง ขอให้ท่านเปิดตบงบประมาณ
เราหวังจะให้ท่าน แต่ที่ท่านที่ปฏิบัติบางท่านคัดค้านขึ้นมาได้จน
พระราชบัญญัติงบประมาณนั้นตั้งเขาแบ่งไว้ ถ้าสมาชิกลงใครคนหนึ่งขอเพิ่ม
เติมจากไหน คัดจ่ายไหนมาเพิ่มที่ไหนบอกไว้ เพิ่มอย่างเตยอ ไม่ได้
ทอนไม่ได้ บางท่านอ่านแล้วไม่ได้ถามเจ้าหน้าที่ท่านคัดค้าน คัดไม่
ได้ ขอเพิ่มไม่ได้ ก็เพราะพระราชบัญญัติเขาวางไว้ ระเบียบเขาวางอย่าง
นั้น คัดว่าสมาชิกลงทุก ๆ คณะกรมของข้าพเจ้าด้วย ข้าพเจ้าต้องการให้
จังหวัดของข้าพเจ้ามีอะไรมาถามว่า ข้าพเจ้าอยากจะได้ตั้งให้ประชาชนเห็น
ข้าพเจ้าต้องการสร้างสะพาน ข้าพเจ้าจะต้องสร้างโรงพยาบาล ซึ่งเป็น
ของจำเป็นที่จะต้องสร้างให้เขา แต่ท่านถ้าข้าพเจ้าไม่ปฏิบัติจะเอาอย่างนั้น
ท่านคัดค้าน ทั้ง ๗๐ จังหวัดจะไม่ขอ เพราะฉะนั้นเขาจึงบอกถ้าท่าน
จะเอาโรงพยาบาลจังหวัดหนึ่ง ท่านต้องไปคัดค้านไหนขึ้นหนึ่งมาให้ได้ให้ได้
แต่โดยมากที่ท่านปฏิบัติคงไม่มีไม่จริงกัน ข้าพเจ้าไม่เกลียดหรือไม่ทำ
ความท่านว่าท่านไม่เข้าใจ เพราะอะไรท่านไม่ได้ได้แบบเจ้าหน้าที่เขาแต่ท่านคัด
ความจำเป็นขอสมกพัน แต่บางท่านเอาเข้ายื่นมาได้เงินลงทุน กรรมราชการ
ก็ทำไม่ได้ แต่ถึงกระนั้นก็ตาม เมื่อกรรมมาธิการตัดเงินมากอนหนึ่งแต่

มีธมาชิกในธมาทงหมดเห็นเป็นพยานได้อา เมื่อดั่งนเป็นกอนแดง
 ปรากฏ คำแปรญัตติ ของ ธมาชิก ว่าควร ให้กับ ใครตาม ความ จำเป็นก่อน หลัง
 แล้วเราก้เชิญธมาชิกมา แล้วเราก้ให้ ถิ่นไหนมากไปก้ดับ เราดั่งเดจ
 ทยอยเรื่อย ถ้าถิ่นไปไม่รอดกตของหยุด แล้วท่นเราก้ด้อย่างชนใด
 อย่าง การสร้าง ถนนทง ๆ ทการ สร้าง ถนนท คณะ กรรมการบอกดำ ไม่ถก
 แต่เมื่อได้เงินมาแล้ว กรรมการก้แบ่งให้ทุกคน ส่วนพระนครข้าพเจ้า
 กตดอเหมือนกกับ ดั่งเชิงเป็นผุแทน พระนครจะเอามากน่าย อย่างไร
 ข้าพเจ้าก้ยอมให้ตัดค่าบำรุงพระนครด้านทอว่าบาท แล้วไม่ไปแทนนงนท
 แบ่งให้แฉ่นทง จังหวัดตะแฉ่น ธมาชิกก้บอกดำพระนครหรวรามา
 มายช้อย์แล้ว ข้าพเจ้าก้บอกดำประธาชนชาวพระนครจะด่าว่าก้อยอม
 ข้าพเจ้าดกตง โชนให้แฉ่นทงไป ให้ทาทางทอช้อย์ ข้าพเจ้าโชนไปให้หมดแล้ว
 เพราะดระนนท่านธมาชิกทางภาคก้ด้านขอประธาชน โทษช้อย่างคุณก้อ้าง ๆ บอก
 ว่ากรรมการได้ ไม่ใช้อย่างนั้น แต่บางเรื่องบางรายเราทำให้ไม่ได้
 อย่างนี้ ไหน ๆ ข้าพเจ้าช้อย์มาแล้วอยากจะช้อย์ไปให้ท่านธมาชิกเข้าใจ
 เหมือนอย่างท่านธมาชิกนครส่ววรรททชอรายการ ตามธรรมดาพวกก้นเผิน ๆ
 ก้อยอมได้ขอธรรมดาเงินม้อย์แล้ว ถ้าไม่ชอชกตนักทำช้อย์โนน ขอแปรเป็น
 โนน แต่ทำช้อย่างนั้นไม่ได้ทง ๆ ทเราเห็นใจก้ทำไม่ได้ ถ้าไม่อย่างนงนธมาชิก
 แปรก้นใหญ่ ถ้าคตโคนทงนไม่ได้ก้ชอ โชนทงโนนช้อย์ก้นใหญ่ เมื่
 คกตงแดงทงรัฐบาดขอแปรญัตติ ท่านคองการทแปร ถ้าท่านไม่แปรก้คต
 การบำรุงรักษาทน ในงบประมาณรถไฟมีเป็นก่ายเป็นกองเขาเจ็ดยดของ
 เขาได้จ้งยอม ข้าพเจ้าเองเคยคุมเขาคังรัฐ ทง ๆ ทเราเบียดกรอแดงเงิน
 เหลือเราก้แปร โชนรายการไป เงินแฉ่นก้อว่าบาทในจำนวนเงินของรายจ่าย
 ทงทงค ๓๘๐ ก้อว่าถ่าน แฉ่นเงินแฉ่นก้อว่าถ่านเราจะเบียดกรออย่างไร ดะมี

หตายุอย่างที่ทำได้ ข้าพเจ้าเข้าใจว่าผู้แทนนครสวรรค์ก็เข้าใจอย่างนี้ เพราะฉะนั้น กรมการ ได้ทำมาโดยถูกต้อง และ พยายาม ให้ ความยุติธรรม แต่ขอสมมติว่าจะให้ความ พอดีแก่สมาชิกทั้ง ๑๐๐ ท่านทั้งอยู่น หรือเพียงไม่ถึง ๑๐๐ ท่านอยู่ นทาไม่ได้ แต่ทุกคนได้ ไม่ใช่ว่าไม่ได้แม้แต่รายเดียว ได้ ทุกคนไม่มีว่าใครจะไม่ได้อะไรเลย เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอเรียนให้ทราบ ปัญหาเรื่องสะพานบางปะกง ในส่วนตัวข้าพเจ้าเองแต่เดิมาก็เคยเป็น รัฐมนตรีคมนาคมมาแล้วอย่างที่ท่านผู้แทนรัฐมนตรีบอกว่าจะข้ามโดยเรือ ก็ได้ แต่हतการสร้างสะพานมอญอย่างนี้ ถ้ามีงานจนรถน้อยเราก็ดูข้าม บก นहतเป็นอย่งนั้น แต่ที่จะมีการสร้างสะพานบางปะกงจะจะมีอะไร อย่งไรบ้าง ขอให้หัดบคาดแผนทบางปะกงนั้น คืออาจตั้งแต่จนทปรมา กระทรวงคชชชระของ ขตบุรี ศรีราชา แลจทางจันทบุรี ดูกไม่มาก หสุด แลจกปตาลัยอะไร ทนทำอย่งไรทางจังหวัดนั้นชนดอยอะไร กชน ดยเรือไฟ กว่าจะถึงเราได้ยินเขาด้วยเดมอดว่าสไมต่าง ๆ เน้าหมคเป็น ภายเป็นคอง ถ้าเราทำถนนเชื่อมเป็นโครงการเข้าแล้วโครงการทำถนน สร้างมา ของเขตนกโหดเขาส์ภาคกลาง เมือเป็นอย่งนั้นแล้ว การท จะช่วยเขตภาคกลางกมากชน แต่ททททถามว่า ทางภาคอื่นไม่มีถนน ทานไม่เห็นใจ ความจริงเห็นใจ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าพดกับท่านตงแต่คน แล้วว่า ถ้าเราจะกระทำอะไรกันตามความคองการตามททุกคนคองการแล้ว เราก็จคองมีการกเงินกันโดยมีแผนการ ในเรื่องปัญหาสร้างทางรถไฟ การไปรษณีย์ การสร้างถนนคองมี ถ้าไม่มีฝงขยคองบประมาณแผ่นดิน ทานคองเลียงกันอย่งนทกบ บกตายกมเรีงอย่งนั้น

๑๕.๕๓ น.

นายฟอง สิริธรรม (อุบลราชธานี) : กระสมจำเป็นคอง กราบเรียนคองสำนักงานเพียงเดกนอย เพราะเหตุว่า ถ้าไม่เช่นนั้นแล้วกฮาจจะมี

ความเข้าใจผิด หรือสงสัยก็ ข้าพเจ้าปรายของข้าพเจ้า โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
ก็ขอ อาจจะมีการคิดว่าข้าพเจ้ากลัวด้วยโดยขั้นตอนได้ข้างหลัง ข้าพเจ้า
ขอตอบว่า ข้าพเจ้าไม่จำเป็นที่จะต้องกลัวอย่างนั้น ข้าพเจ้ากลัวอย่าง
เปิดเผยและจริงจัง ในการโต้เถียงของคณะกรรมการและทางรัฐบาลตั้ง
ตั้งไป

ข้า
ในเรื่องเบื้องต้น ข้าพเจ้าก็ได้กล่าวแล้วว่าในทางปฏิบัติ เขา
คณะกรรมการตั้งก่อน ท่านก็รัฐราชการนั้นที่จริงน่าจะได้อยู่เหนือ
รัฐบาลผู้ประพฤติก่อนหน้าแล้ว ก็ไม่จำเป็นเลยที่คณะกรรมการจะ
ต้องเข้ากับฝ่ายรัฐบาล ทำไมข้าพเจ้าจึงกล้าอย่างนั้น ก็เพราะเหตุที่ว่าถ้า
กรรมการเห็นด้วยกับฝ่ายรัฐบาลมาแต่ต้น เราก็คงจะไม่เดือดร้อนที่เรา
มาได้ถึงกันในสถาน โดยเหตุนี้ด้วยปฏิบัติแล้วขอประทานโทษ ข้าพเจ้า
ต้องขอกราบเรียนต่อที่คุณหลวงบรรพต ฯ คณะกรรมการและท่าน
ประธานกรรมการซึ่งเป็นผู้ใหญ่ของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าได้กล่าวตั้งแต่ต้น
ว่าท่านจะพูดไม่ได้เลย เวदानเป็นการโต้เถียงระหว่างสภาภกับรัฐบาลเท่านั้น
คณะกรรมการอย่างตพเคยออกของช่วยสภา ที่จะช่วยรัฐบาลนั้นไม่ได้
เพราะถ้าท่านเต็มใจได้โครงการนี้ ท่านก็คงให้ไปแต่จ ข้าพเจ้าขออย่าว่า
อันนี้เป็นเรื่องใหม่ เป็นความคิดใหม่ของรัฐบาล แต่ข้าพเจ้ากล่าวมา
เห็นจะไม่ใช้นโยบายของรัฐบาลเป็นแน่ เพราะถ้าเป็นนโยบายของรัฐบาลทั้ง
คณะก็คงจะไม่เฉยเรือให้รัฐบาลประพฤติก่อนหน้าด้วยวิธีการปฏิบัติ ประการ
ที่สอง ข้าพเจ้าอยากจะกราบเรียนว่าในเรื่องที่ควรพูด ข้าพเจ้าควรใช้เวลา
ที่ท่านสมาชิกในสถาน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ท่านหัวหน้าของข้าพเจ้าให้ปลัด
ให้ข้าพเจ้าออกมาจากห้องซึ่ง ท่านปล่อยให้ข้าพเจ้าออกมาทำหน้าที่
ตั้งใดที่ควรพูด ข้าพเจ้าก็จะพูด ถ้าหากว่าบรรณเดี่ยเวลา ข้าพเจ้า
ก็จะไม่พูด เพราะฉะนั้นก็ขอได้โปรดรับทราบไว้ด้วยว่า ทักกล่าวมาจาก

ความจริงใจที่จะแสดงความกตัญญูต่อท่านผู้มาชักทักท่าน รวมทั้งท่านประธาน
 ด้วย ที่ไปปล่อยข้าพเจ้ามาทำหน้าที่ ซึ่งข้าพเจ้าจะทำหน้าที่ผิดหรือถูกใน
 อนาคต ข้าพเจ้าขออภัยขอไป ข้าพเจ้าได้บอกแล้วว่า เวลานี้
 เราไม่ได้เกี่ยวข้องกับคณะกรรมการ แต่ว่าถึงแม้ว่าถ้าท่านคณะกรรมการจะ
 เข้ามาเป็นฝ่ายหนึ่งร่วมกับรัฐบาลเกี่ยวกับเราในสำนักงานไม่กตัญญู และเราจะ
 ได้ไปเกี่ยวข้องต่อไป ขอโปรดอย่าลืมว่า ขบวนการโครงการหรือนโยบาย
 ใด ๆ นั้นไม่ใช่สร้างเพื่อความมั่นคงของรัฐชั่วคราว ข้าพเจ้าขอเด้าหลักการ
 ที่ข้าพเจ้าได้เข้าไปแสดงเมื่อวันที่ ๒๕ ในนโยบายแห่งชาติ รัฐธรรมนูญฉบับ
 ใหม่ที่เราจะเคารพหลักการกันต่อไป ท่านได้เขียนมาตราอยู่มาตราหนึ่งจะ
 เป็นมาตราอะไรจำไม่ได้ ว่าถ้าร่างรัฐธรรมนูญจำเป็นต้องมีนโยบายแห่ง
 รัฐ ทำไมจึงเขียนเช่นนั้น การที่เขียนตัวบทรัฐธรรมนูญขึ้นมาได้ก็อาศัย
 ความบกพร่องของประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกรวมทั้งเมืองไทย ๑๖ ปีเศษ ใน
 เวลา ๑๖ ปีนี้ ข้าพเจ้าอยากจะได้ถามท่านคณะผู้ก่อการด้วยว่าเรากำจัด
 เป็นจำเลย โดยเฉพาะอย่างยิ่งเป็นจำเลยของร่างรัฐธรรมนูญว่า ทำ
 อะไรประเทศของตัวเองทุก ประเทศเด็กประเทศวัยรุ่น โรงพยาบาล
 ประเทศปล่อยให้อดอยาก ประเทศเด็กทำประเทศเด็ก เรามีนโยบาย
 อย่างปุ ไม่ใช่อะไรอย่างพญาข้างดำ ใครอยากจะปฏิบัติจะเกี่ยวกับข้าพเจ้า
 ก็เชิญ เมื่อเขียนการที่รัฐบาลร่างแนวโครงการใหม่ขึ้นมา ข้าพเจ้าไม่
 อยากจะกล่าวว่าเป็นนโยบายของรัฐบาล ข้าพเจ้าอยากจะได้กล่าวว่าเป็น
 นโยบายของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ท่านเป็นแม่ทัพเป็นนายพล
 และข้าพเจ้าเคารพท่านที่ทรงมานร่างกฤษฎีกาเพื่อรับใช้ประเทศไทย ท่านจะโจมตี
 ข้าศึก ท่านต้องรู้ข้อเท็จจริง ต้องมีแผนการณ รัฐก็มิใช่ขาดนักการ
 ท่านต้องรู้กำลังกองทัพชาติความเท่าไร อาวุธยุทโธปกรณ์ของเขามเท่าไร
 มีเป็นตัวเลข และถึงที่สุดข้าพเจ้าถามท่านและท่านตอบข้าพเจ้าไม่ได้ เพราะ

แผนการสร้างนโยบาย ๒ ปี จึงเป็นการสร้างอย่างหนักแน่น ข้าพเจ้า
 ออกดาวเช่นนี้ รัฐมนตรีช่วยว่าการอุตสาหกรรมได้ดูขงกต่างแต่รับว่า
 ไม่มีอะไรไม่ผิดดี แต่ท่านจะสร้างโครงการ ๒ ปี เห็นก็จกรมาจาก
 ท นายช่างอีกตาเขียนใช้ใหม่ผู้ออกแบบ เจ้าพระยามราชโชใหม่ ท่าน
 มาเห็นกณแต่มาเขียนนอกรไป ข้าพเจ้าขอกรวเรียนว่าประเทศชาติ
 ใช้ของคน ๆ เดียว ไม่ใช่ ๓ ด้านบาทน บัดนี้ไปจะผูกพันในทาง
 บประมาณด้วย ถ้าข้าพเจ้าผิดขอให้ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม
 แจงเนพาร ๒ ข้อ จะถามอีก ๓ ข้อ เมื่อท่านขแจ้งข้าพเจ้าไม่ได้จะเกิด
 จากเหตุกขวาร ท่านขอรับข้าพเจ้าจาแผนการณ ๒...๓ ปีของท่านเกิด
 มาด้วยความนึกคิดด้วยความฝัน รัฐมนตรีว่าการคมนาคมไม่ใช่คนคนแรก
 มาททตง ถ้าท่านตอบข้าพเจ้าว่าท่านคิดมาใหม่ ท่านก็ตอบแทน
 รัฐมนตรีคมนาคมทออกไปแล้ว ถ้าท่านตอบว่าท่านรับรองนโยบายของ
 รัฐบาล นโยบายเมื่อนท ๑ เมษายน ๒๕๑๓ เป็นคนว่าท่านเป็นนายพล
 ท่านจะศเขาท่านคขงรักของทพขงเขา นข้าพเจ้ากต่างยชนน แก่ชอน
 ท่านหงหมาของข้าพเจ้าได้กต่างจากนั้นเป็นนโยบายของรัฐบาล ข้าพเจ้า
 คิดว่าข้าพเจ้าเชชวามนเป็นอชการเพื่อจะให้ผูกพันรัฐบาลนทงคณะ ถ้าหาก
 ว่าเป็นจริงเช่นนั้น ข้าพเจ้าขอถาม ข้าพเจ้าขอให้ท่านนายกรัฐมนตรขแจ้ง
 กาท่านนายกรัฐมนตรขแจ้งข้าพเจ้าจะถามคข นข้าพเจ้าถามกระทรวงเดียว
 กอน นโยบายอันนี้เป็นนโยบายของรัฐบาลจริง ตามประธานกรรมาธิการ
 พุดหรือไม ถ้าท่านรับสมยอมว่าจริง ข้าพเจ้าจะถามท่านนายกรัฐมนตร
 คอไปวาระที่ ๓ ยังชกชดเดียดไม่มาก ขอประธานกรรมาเรียนว่าข้าพเจ้า
 ได้กต่างแต่คณ โดยเปรียบเทียบประเทศชาติเหมือนกบร่างกาย บางค
 ท่านใครจะคิดถอยโอกาสนั้นว่า ข้าพเจ้ามากต่างออกคค ไม่ใช่ ข้าพเจ้ากต่าง
 ด้วยความจริงใจว่ามนต์มของคตสภา ถ้าสภาของรัฐบาลซึ่งเป็นมนต์มคต

เด็ดขมเมื่อไร ท่านไม่ต้องยกตัวลงราชการงานเมือง มนต์ของพญเผือก
 ส่วนอื่นของราชการภาคไหนภาคไหนพญเผือกหมด เพราะฉะนั้นการที่ข้าพเจ้า
 กัดงอน ข้าพเจ้าไม่ได้กัดงอนเพื่อกันเลย ข้าพเจ้ากัดงอนเพื่อชาติของชาติ
 ประเทศทั้งประเทศ บางที่ท่านอาจจะกัดงอนว่าหรือคิดเชื่อนอนว่าข้าพเจ้ากัดงอน
 ทางภาคอื่นท่านนั้น ขอบอกว่าไม่ใช่เช่นนั้น ทำไมข้าพเจ้ากัดงอนว่าข้าพเจ้า
 ไม่ใช่พูดเรื่องภาคอื่น ข้าพเจ้าทราบดีในเรื่องการคมนาคมหน ท่าน
 ส.ส. คราวนี้ได้กล่าวกันว่าไม่น่าคำน เพราะว่าได้ถนนแล้วเขอะแยะยุดยาวมากแล้ว
 ข้าพเจ้าบอกว่าคุณยังไม่รู้อย่าง ข้าพเจ้าจะบอกต่อไป ทางหลวง
 ของประเทศนั้นได้เกิดขึ้นภายหลังการปกครองนี้ คือภายหลังการปฏิวัติ
 ของประเทศไทย ขอให้ท่านได้โปรดทราบไว้ด้วย แต่ทางที่ยุดยาวหรือ
 ยุดเขอะในทางภาคอื่นนั้นเขาสร้างเพื่อกันอะไร ข้าพเจ้าจะบอกให้ ความ
 จริงสร้างเพื่อยุทธศาสตร์ ไม่ใช่ว่าจะสร้างเพื่อเศรษฐกิจ โปรดทราบไว้
 ด้วย หากว่ามีผลขาดประการใดขอได้โปรดเรียนถามท่านนายกรัฐมนตรี
 ท่านจอมพล ฯ เพราะฉะนั้นไม่ต้องสงสัยว่าข้าพเจ้าได้ชะไร ท่าน
 ต้องกล่าวว่าคุณพเจ้าต้นต้นไหม แล้วข้าพเจ้าจะขอออกไปทอนทางบกก็ได้
 เมื่อวานนี้ ท่านผู้แทน จังหวัดนครสวรรค์ ก็ได้ขอตัด เงินประมาณ ๒๐ ล้านบาท
 ท่านผู้แทนพระนครศรีอยุธยา เพชรบูรณ์ขอตัด ทงนเพื่อชะไร ฝ่ายคณะ
 กรรมการ ได้ขางว่ามีความจำเป็นเพื่อความสะดวกของประชาชน เพื่อ
 ไม่ให้จังหวัดทางภาคใต้มันเดินไป แต่ขอเหตุผลที่กัดงอนนั้นหนักไปในทาง
 ยุทธศาสตร์และทางปราบปรามลัทธิในลัทธินั้น ซึ่งข้าพเจ้าจะไม่ออกต่างออก
 แต่ข้าพเจ้าอยากจะได้ขึ้นมา ในด้านนี้ให้ความระมัดระวัง เมื่อไม่ถนัดมานท่านผู้
 ดำรงราชการฝ่ายมณฑลใต้เดินทางมาพบกับท่านนายกรัฐมนตรีของเรา แต่
 ถ้ามันนอนแล้วเขาคงมาเจรจาในปัญหาเรื่องดินแดน หรือสิทธิแบ่งแยก
 แต่ในเรื่องนี้ข้าพเจ้าจะไม่กัดงอนด้วยซ้ำไป ข้าพเจ้าจะกัดงอนแต่อย่างเดียว

มากกว่าการได้ดินแดนจากเพื่อนไทย ซึ่งเป็นดินแดนเองฉันเรียกว่าเมืองขึ้น
 แล้ว เราจะรู้สึกดีใจว่า ถนนหนทางของเขานั้นเป็นอย่างไร มีแผน
 ผังกว้างขวางคึกกรามบ้านช่องเป็นอย่างไร ชื่อของเขาคือเมืองเอกราช
 ใดชื่อว่าเมืองชองชอง จะให้ข้าพเจ้าคิดอย่างไร เราไม่ได้ขอแยก
 กัน เพราะฉะนั้นในแถลงการณ์ฉบับหนึ่ง ซึ่งตั้งถามเขกษัตริราชทูตได้แจ้ง
 กล่าวไว้ มติายแต่เราเขียนในทางเศรษฐกิจจนถึงเขาบ้างเราเขียน

ประธานสภาผู้แทน : ข้าพเจ้าขอให้ท่านอยู่ในประเด็นเฉพาะหน้า

นายฟอง สิทธิธรรม (อุปสรรหธานี) : นายกรัฐมนตรี
 เพื่อให้เห็นว่าข้าพเจ้าไม่ได้กล่าวถึงแต่ภาคใต้เท่านั้น

ประธานสภาผู้แทน : ไม่ใช่เช่นนั้น ข้าพเจ้าขอตั้งคำถามว่า
 ให้เขาอย่างไร ไม่ใช่ว่าการศึกษาค้นคว้าอย่างนั้นหรือ หรืออย่างอังกฤษ
 แทนแทน มันไปนอกไป ข้าพเจ้าขอให้ท่านเข้าในประเด็นแทน

นายฟอง สิทธิธรรม (อุปสรรหธานี) : ข้าพเจ้า
 พูดถึงว่าถนนพากมะธายูเดย & จังหวัดกันตรมัธมา มันผิดกันอย่างตรง
 กันข้ามกับของเรา ของเขาทำดี ชื่อว่าเมืองชอง แต่ฐานะเป็นเมือง
 ขึ้นเพราะฉะนั้นประกอบกับราษฎรไม่ได้รับการศึกษา พยมีใคร
 ยู่เขาหมอยกดูข้อชองแถวเขาเงิน ๒๐ ล้านไปปราบ ข้อคิดไม่ได้ชอง
 เพราะฉะนั้นในการทวงแผนการณ์ซึ่งไม่ได้แบบวิทยาศาสตร์ ท่านจะเข้า
 โจมตีเขาเพื่อเอาเงิน ๓ ล้าน แต่แผนการณ์ของท่านไม่ได้เกิดขึ้นโดยหลัก
 วิทยาศาสตร์แต่ผลยทชอช เพราะกรรมมาชการกไม่ให้ตั้งเอง กรรม
 จึงคิดว่าเราจะยอม ไหนสักเท่ากันดีกับชาติความแข็งแรง เพราะรัฐบาล
 ใจงเท่านั้น ะไร ๆ หยวนไปหมด ช่างนกรรมคิดว่าเป็นต้องทางให้
 ประชาชนโจมตีเรา เราพูดอะไรละอะ ๆ เทอะ ๆ ตั้งไม่ใครจะเดี่ย เดี่ย
 ตั้งไม่ใครให้ ให้ เวदानกรรมชอกจะทราบแผนการณ์โจมตีของท่าน

อย่างอติยาคำศัพท์และแผนการอันเป็นของรัฐมนตรีนหรือของรัฐมนตรีเก-
หรือเป็นของรัฐบริบาลทั้งคืน ถ้าเป็นของรัฐบริบาลทั้งคืนจะขอถาม
นายถ้อย

๑๖.๐๗ น.

นายพัน สุพรรณสาร รัฐมนตรี : ท่านพูดเกือบ ๓ ชั่วโมง
ข้าพเจ้าฟังแต่ไม่รู้เรื่อง บางที่ท่านจะเป็นนักปรัชญามากเกินไปโดยความ
ใจของข้าพเจ้าคงอาจจะเป็นได้ เพราะฉะนั้นประเด็นมีข้อนั้นเดียว
ทางกระทรวงคมนาคมขอแปรญัตติตัดเงินทศนะกรรมาธิการตัดได้ ๘ ล้านนั้น
ขอมาสร้างสะพาน ๕ ด้าน ๕ แฉก โดยโครงการบีแรก ท่านพูดถึงโครงการ
การที่รัฐบาลทำอะไรไม่มีโครงการนั้น มันก็ออกจะเป็นการหะหลวมเกินไป
แต่โครงการที่จะสร้างสะพานไม่ใช่โครงการรัฐมนตรีคนเก่าคนใหม่ เป็น
โครงการชงกรมทางที่ดำรงมานานแล้ว แต่จะพร้อมเมื่อไรที่จะเอาเงิน
ไปสร้างเท่านั้นเอง เพราะฉะนั้นหลังสงครามมานั้น ข้าพเจ้า
เป็นที่จะตั้งเรียนว่าอะไรจำเป็นมากก็ต้องทำไปตามความจำเป็นก่อน ท่าน
ก็ตั้งแต่ว่าโครงการตามคดีเลข ของพวงผู้เสวยราชย์ในการสร้างแบบแปลน
เขาได้เขียนไว้ประมาณ ๖ ด้าน จะใช้ในปี ๕๒ เพียง ๒ ด้าน
๕ แฉกแล้วหน้าอีก ๓ ด้าน ๕ แฉก นี้ไม่ใช่แผนการณ์โจมตี แผน
การก่อสร้างสะพาน แผนการณ์โจมตีของเตรียมอะไรอีกมากมาย ไม่
จำเป็นต้องใช้เงินราชการได้ เพียงแต่สร้างสะพานเท่านั้นท่านตั้งคา
ถามอะไรมา เยอะ เยอะ ว่า เป็น นโยบาย ของ รัฐบาล ได้ หรือไม่
อย่างไรก็ตาม ท่านรัฐมนตรีกระทรวงคมนาคมเป็นผู้แปรญัตติ ท่านจะ
หมายความว่าอย่างไรไม่ใช่ในนโยบายของรัฐบาล และท่านจะหมายความว่า
เพราะนโยบายของกระทรวงคมนาคมเช่นนั้น การที่จะแปรญัตติในท
จำเป็นที่จะต้องเสนอขออนุมัติจากคณะรัฐมนตรีเพื่อขอแปรญัตติ ไม่ใช่ว่า

รัฐมนตรีคนหนึ่งคนใดจะแปรญัตติได้ตามความพอใจ เพราะเราจะ
 ต้องรักษาระเบียบข้อบังคับของกระทรวงการคลังเหมือนกัน ถ้าอนุมัติแล้ว
 จังจะขอแปรญัตติ ก็ไม่น่าจะมีปัญหาอะไรเลยที่จะถามว่าเป็น นโยบายของ
 รัฐบาลหรือใคร ท่านก็เคยเป็นรัฐบาลมาแล้วเหมือนกัน ไม่ใช่จะไม่เคยเป็น
 พยเมื่อไร และท่านบอกว่าถ้าหากว่าสภาพจะอนุมัติให้ตามคำแปรญัตติแล้ว
 จะแปรตกประหลาดอะไรนั้น กระผมก็แปลกประหลาดใจในคำว่าจะประหลาด
 อะไรนั้น การแปรญัตติคนสามารถก็มีสิทธิ์แปร และรัฐบาลก็มีสิทธิ์ด้วยกัน
 ทั้งหมด ตั้งแต่แต่ตั้งการ ท่านผู้มีเกียรติท่านนั้นจะให้หรือไม่ให้เขา
 ถ้าท่านผู้มีเกียรติคนไหนแล้ว ก็ไม่เห็นประหลาดอะไร มันก็เป็นไปตามระเบียบ
 ข้อบังคับ นานาเขาใครจะเรียนให้ท่านทราบดังนี้ ตามคำถามของท่าน
 อีกประเด็นหนึ่งก็ว่าท่านสมัครพรรคพวกปราชญ์มาแต่มีศรัทธาว่า ทางพวก
 คณะกรรมมาธิการจะได้ใช้นั้นได้นั้น หรือทำตามความพอใจ คือความจริง
 ท่านก็น่าจะดูรายละเอียดในงบประมาณ ซึ่งงบประมาณทุกรายการเราก็มี
 รายละเอียด ไม่ใช่จะทำกันไม่ได้ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งหาว่ารัฐมนตรี
 สั่งราชการคลังเป็นคดีจรรยาบรรณเพื่อไปประยของนั้น ผมเองก็ไม่อยากจะแก้
 คดีแทน คือความมออยากจะทำให้ยาวสักหน่อยแต่กลัวจะเสียเวลาไป ใน
 ระหว่างที่ผมอยู่กระทรวงการคลังนั้น กองต่าง ๆ เช่นขอรายจ่ายเข้ามาเกิน
 กวารายได้คง ๘ ร้อยกว่าล้าน ซึ่งเราก็ต้องพักรายการนั้น ๆ พิจารณาเขา
 แต่ก็เป็นอย่างนี้เป็นต้น และโดยเฉพาะอย่างยิ่งรายการนี้ก็ได้เสนอไปยัง
 รัฐมนตรีกระทรวงคมนาคม คุณเสด็จเองกับบอกให้พักไว้ก่อน คณะรัฐ
 มंत्रीก็พักเอาไว้ มันก็ไม่ใช่คดีเพราะมันเกิน ๘ ร้อยล้านแล้ว ทำไมจึง
 จะให้ล้มคดียุติได้ ในตอนนั้นกระผมเองก็รู้สึกว่าจะเขาหลงประเด็นที่คว่ำคดียุติ
 ไม่ลง แต่เราก็พยายามบีบคั้นจนลง โดยวิธีคัดรายการนั้นตัดรายการ

นั้น ที่ไหนสำคัญก็ให้ ที่ไหนไม่สำคัญก็ให้หรือไว้ก่อน เมื่อได้จังหวัดแล้ว
 ก็จะได้จัดการต่อไป จริงอยู่การที่จะให้หรือขายนั้นขายนี้ คณะกรรมการ
 ก็ไม่ใช่เป็นผู้ซื้อขายในท้องถิ่น บางทีเราไปขึ้นนอกขึ้นใจอธิบดีเขาบาง
 ไปให้เขาหรือบ้าง แล้วอยากจะได้ความมั่นคงโดยง่ายอย่างสถานที่แพะพัก
 หนึ่งแล้ว เพราะฉะนั้นจะไปลงโทษคนเหล่านั้นเองอย่างที่ว่ากรรมเองก็
 ไม่ใช่ว่าจะไปแก้ตัวแทน สำหรับตัวกรรมเองซึ่งเป็นกรรมการอยู่ด้วย
 ทั้งในงบประมาณที่สภาและที่กระทรวงการคลัง ที่อยู่ขายกรรมไม่ได้
 รอรังอะไรเลย เพราะมีพ่อแล้วขอให้จังหวัดที่เขายังไม่พอบ้าง ทนพด
 ถึงภาคอีสาน ซึ่งเป็นเรื่องการเมืองเรตรงซึ่งอาจจะเรตรงต่อไปอีก ก็ได้ ใน
 การสร้างทางนี้ ถ้าท่านพิศวงงบประมาณหน้า ๒๕๓ ต ท่านจะแต่เห็นได้ว่า
 กระทรวงคมนาคมได้ให้สร้างทางในบั้นไปก่อสร้างจังหวัดและก็ได้สร้าง ๓๒
 จะขออนุญาตอ่านแต่ไม่ต้องอ่านก็ได้ เพราะท่านก็มีสำเนาแล้วด้วยกัน
 ทุกคน รวมทั้งก่อสร้างให้ใหม่และที่บูรณะซ่อมแซมด้วยกันนับเป็นจำนวน
 ๓๒ หารหลายสิบสาย ซึ่งเราไม่ใช่ว่าจะทอดทิ้ง และท่านรัฐมนตรีคมนาคม
 ก็ยังได้ส่งรัฐมนตรีช่วยว่าการไปสอบสวนข้อเท็จจริงของภาคอีสาน ความ
 จริงรัฐบาลก็ได้สนใจเป็นอย่างยิ่งสำหรับภาคอีสาน ทำไมจึงต้องสนใจท่าน
 ก็คงจะรู้อยู่แล้วว่าต้องสนใจ เพราะมีชาวอะไรที่ก่อกวนเรื่อย ๆ เพราะฉะนั้น
 ที่ท่านประธานกรรมการพุทธรวม ๆ มานัน การสร้างทางกต การประปา
 กต การไฟฟ้ากต หรือถนนหนทางกต ถ้าจะอ่านแล้วข้าพเจ้าเตรียมใจแล้ว
 เพื่ออ่าน แต่เกรงว่าจะเสียเวลา เพราะท่านก็มีอยู่แล้วขอท่านอย่าได้เสีย
 ใจเลย เพราะว่าความจำเป็นในทางนี้ก็มีไม่น้อย ภาคอีสานมีรถไฟแล้ว
 มีทางหลวงแล้ว และมีทางค่อเชื่อมจังหวัดแล้ว แต่อาจจะไม่สมบูรณ์
 ข้าพเจ้ายอมรับ แต่ว่าทางถนนตั้งแต่กรุงเทพฯ ถึงภาคอีสาน กลายเป็น
 ทางยุทธศาสตร์ไม่ใช่เพื่อเศรษฐกิจอย่างที่ท่านอธิบาย หวังว่าท่านคงจะพอใจ

๑๖๑๖ น.

นายใหญ่ สวัสดิชิต (นครสวรรค์) : ข้าพเจ้าฟังมาแต่ยังไม่มา
 ธรรมดา ไต่เตียงกันอย่างไรก็ดี ความจริงเงินก่อนนั้นทางรัฐบาลได้แปรฤกษ์
 กรรมราชการเองไม่ให้มา ครั้นไม่ให้มาแต่จัดตั้งมาได้เองไปหน่อย
 ข้าพเจ้าเองอยากจะคำนวณ แต่ไม่ได้คำนวณในหัตถการที่ทำไมควรสร้าง
 ข้าพเจ้าเห็นด้วยในการที่จะสร้างและเป็นประโยชน์ทุกข้อ ตามรายการทุก
 รายการที่สร้างไปก็เป็นประโยชน์ทั้งนั้น แต่จากการใช้เงินงบประมาณแผ่นดิน
 ดินจะต้องซึ่งว่าประโยชน์ถ้าแยกที่สุดและดีที่สุด เพราะเงินมาจากผู้เสีย
 ภาษีอากรข้าพเจ้าไม่สงสัย แม้แต่เด็กน้อย เว้นแต่รายการที่กล่าว
 มาแล้วในตอนต้น ๆ ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย ในรายการนี้ได้เทียบเคียงความ
 จำเป็น ในการที่จะจัดการที่จะสร้างถนนหรือถนนซึ่งต้องให้เงิน และ
 หัตถการที่ยกมาต่าง อย่างว่าการสร้างการคมนาคมต้องกู้เงินเพื่อให้เห็น
 สัมพัทธ์ว่าต้อง ใช้เงินก็ ข้าพเจ้าไม่เถียง และไม่ขัด ที่ข้าพเจ้าคำนวณ
 ข้าพเจ้าหมายถึงเงินจำนวน ๓ ล้านบาทที่กล่าวถึงอยู่ ข้าพเจ้าอยาก
 จะเรียนสัมพัทธ์ในสำนักงานให้เทียบเคียงทุกสิ่งทุกอย่าง อย่างที่ท่านว่า
 เป็นความจริง แต่ไม่ค่อยเห็น ขอให้ตั้งสะพานพระราม ๖ ซึ่งอยู่ใน
 กรุงเทพฯ สัมพัทธ์ภาคไหนก็มองเห็นแล้วว่าพ่วงมากับแถว มีความจำเป็น
 หรือไม่ พัดถึงความจำเป็นระหว่างสะพานพระราม ๖ กับสะพานบางปะกง
 อะไรจำเป็นต่อกัน ข้าพเจ้าจะชี้ให้เห็นว่าเหตุสำคัญนั้นไม่มีการซ่อมแซม
 สะพานพระราม ๖ งบประมาณนั้นหมดตายตามบาทเขาไปสร้างสถานที่
 บางกอกน้อยขึ้น ถ้าหากว่าสร้างสะพานพระราม ๖ บางกอกน้อยก็ไม่ต้อง
 สร้าง ขณะประโยชน์ในการใช้รถไฟมีอยู่หลายประการ ที่เห็น
 จำนวนมาก ประโยชน์จะได้ต่างกัน อย่างเช่นซ่อมรถไฟที่ขยับกะชั้น
 รถไฟบ้าง ใต้ทางสายตัดเพียงบางกอกน้อย รถจักรทั้งคนข้ามไม่ได้

แต่อย่างไรก็ตาม บางประการนั้นคงจะไม่ยิ่งกว่านั้น นับเป็นเพียง
 ตัวอย่าง แต่จำเทียบตัวอย่างต่างคนได้เห็นมาแต่ดู ข้าพเจ้าจึงคิดว่ามี
 หลายสะพานที่จะต้องใช้เงินก้อนนี้ ถ้าหากว่าส่งกันไม่ได้ ให้เงิน ๓ ล้านไป
 แล้ว คนชนบท รัชของ ทรายาด หรือเงินที่บริไม่เข้ามาถึงติดต่อ
 กรุงเทพฯ ได้เลย ข้าพเจ้าก็เห็นใจ ทนพักข้ามได้ก็ข้ามไป จึงขอยกเรา
 กำตั้งยากจนอย่างนี้จะให้ทุกสิ่งทุกอย่างพร้อมกันไม่ได้ เพราะฉะนั้นจะต้อง
 เลือกลงทั้งความเป็นก้อน - ปัญหาอีกประการหนึ่งที่น่าสนใจของใจ ก็คือว่า
 ส่งมาจัดเก็บกรมราชการได้พยายาม ขอบประทานไทย ต้องพูดตรงนั้น
 จะคงขยู่ในสภากัดด้วยกันจนสิ้นอายุ จรเส้นอะไรก็ไม่อยากจะให้
 กระเทือน แต่พยายามที่สุดที่จะเอาเงินงบประมาณแผ่นดินเอาไป
 โฆษณาหาความดี ให้เกิดขึ้น เพื่อเป็นผลประโยชน์ในการได้กตัง เพื่อ
 โดยเจตนาหรือเผอิญโดยไม่เจตนาก็ตาม ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการ
 รัชของ ถ้าทำสะพานให้ต่อกับเมืองรัชของ ข้าพเจ้าไม่คิดใจ
 ข้าพเจ้าก็เป็นผู้แทนเมืองไทย ข้าพเจ้าคิดว่ารายการจ่ายถึงขนาดนั้น
 แล้วเอาไปทุ่มเทอย่างนั้น ก็จะเป็นการปรารถนาหาเลี้ยงกระมัง จริย
 ถูกไม่สิ้นค่าอะไรที่โหม่มาก แต่ไม่มากเฉพาะที่ โหม ยุติตรคดี
 เขียงใหม่ก็มาก บั๊กชได้ก็มั่งเงาะ ต่างต่างมาก มนก็มากด้วยกัน
 เดียวจนรถไฟทางบั๊กชได้ไปได้เมื่อไร สะพานก็ขาดเหมือนกัน เพราะฉะนั้น
 เหตุผลที่อาจทรพยสิ้นมาก มันมากหลายภาคในเมืองไทย แต่ก็ไม่ม
 ะไรรอด มีเหตุผลกตังกันอย่างนี้ เหตุผลที่จะใหม่เขียงอย่างนี้ ท่าน
 เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง ขอใจเพื่อหาเลี้ยง แต่อย่างไร
 ก็ตามข้าพเจ้าแปลกใจเหลือเกิน กรมราชการเองก็ไม่ได้ รัฐบาลกตบ
 มาได้ก็จะให้อีก ข้าพเจ้าก็ไม่เข้าใจ ถ้าได้มีการตกลงอย่างนั้นจะให้
 แล้วก็ไม่ให้ กลับไปกตบมา ข้าพเจ้าก็ไม่ประหลาด แต่อะไรก็เป็นอย่างนี้

หากแปลก็ ถ้าจะอ้างว่าเป็น แต่อาจจะเป็นความผิดให้
รายน ไม่ทำอย่างอื่นที่จำเป็นถา ดังที่ได้พูดกันมาหลายคนแล้ว
ถ้าจะเป็นประโยชน์

๒๑ น.

นายวงศ์ วิชาดิพลี (จันทร์) : ตามที่รัฐบาลได้ตั้งราย
รของเงิน ๓ ด้านบาทเพื่อตั้งร่างสะพานบางปรกในโครงการ ๒ ปี ข้าพเจ้า
ยินได้ฟังว่าสมาชิกผู้ตั้งพยายามจะขัดขวาง และพยายามไม่เชื่อฟังเหตุผล
ของกรรมาธิการ ข้าพเจ้ารู้สึกตามที่ท่านสมาชิกบอกอย่างนี้ไม่จำเป็น
จำเป็นที่ข้ามได้ ข้าพเจ้าขอให้ท่านลงในสถานที่ทุกคนเราเป็นผู้แทน
ของชนทั้งประเทศ ไม่ใช่ภาคใดภาคหนึ่ง ตามที่สมาชิกอื่น ๆ ได้อภิปราย
คัดค้านไปแล้วว่า สมควรที่จะเอาเงินนี้ไปบำรุงทุก ๆ จังหวัดในภาคอื่น
ที่ท่านเองก็ยอมรับอยู่แล้วว่า เวลานี้ความจำเป็นมีอยู่ทุกจังหวัด
เราทำอะไร คณะกรรมาธิการเองไม่ใช่จะมาเถียงต่อรัฐบาลเท่านั้น
คณะกรรมาธิการนักเป็นสมาชิกกับผู้แทนอยู่มาก และรัฐบาลเองข้าพเจ้า
พอจะเข้าใจได้ว่ากรรมาธิการบางถึงบางอย่างเพื่อให้เกิดประโยชน์แก่ประชาชน
และประเทศชาติ ไม่ใช่เพื่อประโยชน์ส่วนตัว และกรรมาธิการผู้แจ้ง
เหตุผลมาแต่ผู้หนึ่งพอฟังได้ก็เพื่ออะไร เพื่อส่วนตัวหรือเพื่อส่วนรวม ถ้า
หากว่าท่านไปดูเท่าที่เป็นอยู่เวลานี้การคมนาคม ในบางบางปรกนั้น มีลักษณะ
และมีควมจำเป็นอย่างไร การที่รัฐบาลจะตั้งร่างสะพานนั้นข้าพเจ้าคิดว่า
เป็นประโยชน์ ไม่เห็นมีอะไรเสียหายประโยชน์ ขอให้ดูเวลาบรรดา
หลาย ๆ คนและมีอยู่เต็มมือทีเดียว ที่สมมมนำบางปรกทั้ง ๆ มีต้นคานทุก ต้น
บรรดาเพราะไม่สะดวก เราใช้พลาไมโซเรติยอนต์จากพลาไมยอนต์
เวลาขนส่งไม่สะดวกทั้งนั้น * ต้องคำนึงถึงว่าในการตั้งร่างสะพานเพราะอะไร
เพราะใคร คือแก่ราษฎร ๖-๗ จังหวัดโดยที่ข้าพเจ้าไม่ได้เถียงเพื่ออะไร

เป็นผู้แทนชาวไทยทั้งประเทศ ข้าพเจ้าสงสัยว่าเราควรพิจารณาว่า
เป็นหรือไม่ นี่สำคัญ ท่านคิดว่าจังหวัดใดได้ ๓-๔ หมื่นบาท ได้
ประโยชน์อะไรได้ทางสักฉบับหนึ่ง

๖.๒๗ น.

นายโสภณ สุภธีระ (ขอนแก่น) : ในการพิจารณา ความ
จริงข้าพเจ้าอยากจะขอตั้งประเด็นหลายประการด้วยกัน คือประการแรก
อยากจะให้ท่านได้พิจารณาว่าค่าแปรรูปของรัฐบาลถูกต้องด้วยข้อบังคับ
หรือไม่ นี่เป็นประการแรก แต่ประการที่สองถ้าสมมติว่าถูกต้องด้วยข้อบังคับ
ได้ เราจะให้หรือไม่ ข้าพเจ้ามีความเห็นอย่างหนึ่งตามข้อบังคับการประมน
ตามข้อบังคับเกี่ยวกับการแปรรูปตั้งงบประมาณแผ่นดินเป็นพิเศษ คือการ
แปรรูป จะแปรเฉยๆไม่ได้ จะต้องแปรแล้วตัดยอดถึงจะได้ คือ
หมายความว่า การตั้งรายใหม่ตั้งมาแล้วจะตั้งเฉยๆไม่ได้ ต้องตัดด้วย
เพราะฉะนั้นข้าพเจ้ามีความเห็นว่า เราด้วยกันมา ๒-๓ ชั่วโมงแล้ว ความ
จริงผิดข้อบังคับทั้งเพ ข้าพเจ้าพยายามจะหักหลายครั้ง แต่ว่าท่าน
ประธานจะดูเอา ข้าพเจ้าเห็นว่าความจริงนั้นเราด้วยกันก็ไม่ทำอะไร
ข้าพเจ้าจะขออ้างข้อบังคับ ข้าพเจ้าขออ่านให้ฟัง การแปรรูปร่าง
พระราชบัญญัติงบประมาณแผ่นดิน ให้ใช้ข้อบังคับข้อ ๔๐ โดยอนุโลม
แต่ต้องมีสมาชิกรับรองไม่ต่ำกว่า ๘ คน และจะแปรรูปได้ตั้งคือไป
ข้าพเจ้าขออ่านรวบรัด ๑. ตั้งรายจ่ายขึ้นใหม่หรือเพิ่มรายจ่ายของยอด
หรือตัดจำนวนเงินอนุญาตจ่ายไปด้วย เมื่ออย่างนั้นเราจะเห็นแต่อย่าง
ประมาณแผ่นดินนั้นตามข้อบังคับข้อ ๔๐ ตาม ธรรมนูญ ร่าง พระราช บัญญัติ ทุก
ฉบับ รัฐบาลหรือสมาชิก ๒๔ คนเราถ้าจะขอให้พิจารณาในรอดเดียวคือ
๓ ภาระในวันเดียวกันได้ แต่ในพระราชบัญญัติงบประมาณนั้นแม้แต่คณะ
รัฐบาลจะขอให้พิจารณาในรอดเดียวก็ไม่ได้ ทั้งนี้เพราะอะไร เพราะเรา

ข้ออ้างประมาณเส้นดินนั้นเป็นร่างพระราชบัญญัติพิเศษ รัฐบาล
 หรือใครก็ตามจะมารวมวัดไม่ได้ จะมาเงินขอ ไม่มีสิทธิหรือ เอกสิทธิ์ ใดๆ
 ได้เลย ในทำนองเดียวกัน การแปรรูปคดีเรามีได้ให้สิทธิพิเศษแก่รัฐมนตรี
 รัฐบาลหรือสมาชิก การแปรรูปคดีธรรมดาซึ่งบังคับบัญญัติว่าไม่มีอำนาจ
 เพียง ๓ คนที่แปรได้ แต่งบประมาณต้อง ๘ คนรับรอง ถึงจะแปรรูปคดีได้
 และทำนองเดียวกัน แปรรูปคดีร่างพระราชบัญญัติธรรมดาเพิ่มไปได้ แต่
 งบประมาณเพิ่มแล้ว ทางเราจะต้องขอตราขายจ่ายด้วย นี่ข้าพเจ้าขอยุ
 ชัยบังคับอย่างนี้ ขอตราขายจ่ายชนใหม่หรือเพิ่มรายจ่ายของขอตหรือตัด
 จำนวนเงินอนุญาตไม่ได้เลย จะต้องประกอบด้วยลักษณะต้องประการ จะ
 มาตั้งเลย ๆ แต่ทำไม่ได้ ถ้าเราทำได้ท่านอาจจะหวังว่าเป็นเอกสิทธิ์
 ความจริงงบประมาณแต่อย่างใดไม่เคยให้เอกสิทธิ์ใครเลย เพราะฉะนั้น
 ข้าพเจ้าคิดว่าเสียเวลาหลายชั่วโมงไปเปล่า ๆ - ถึงจะเถียงก็เป็นโมฆะใช้ไม่ได้
 ข้าพเจ้าคงประเด็นแรก ขอให้สภาได้พิจารณาว่าเป็นผลใหม่ คำแปร
 ญัตติของรัฐบาลที่เสนอ เข้ามานั่นเอง แม้ว่าจะเป็นผล ก็ขัดกับขอ มบังคับบน
 ใช้ไม่ได้ สันนิษฐานว่าสภาจะไม่พิจารณาไปทำนองว่าทำได้ตามข้อบังคับ
 ข้าพเจ้าก็จะขอแถลงในประเด็นข้อสองว่าควรหรือไม่ควร ตามความเห็น
 ข้าพเจ้าแล้วเห็นว่าไม่ควร ขอประธานโทษที่จะอ้างว่าไม่ ควรจะซ้ำ เพราะได้มี
 สันนิษฐานกับรายหลายท่าน ขอให้ท่านพิจารณาตราขายจ่ายงบประมาณที่
 ได้ ความจริงข้าพเจ้าขอจะขอประธานโทษที่จะกล่าว ว่า รัฐบาลจะเพรา
 จริง ๆ อยากจะไว้ท่านว่าทำไมถึงจะเพรา ข้าพเจ้าอยากจะทำให้ท่านสม
 มิ่งงบประมาณรายการหนึ่งบางที่ท่านรัฐมนตรีคมนาคมคงเผด็ไปกระมัง ท่าน
 ตั้งไว้สร้างเพชามแม่น้ำบางปะกงท่าน ๓ แฉ่นบาท ข้าพเจ้าตั้งตั้งไว้เพช
 ด้สร้างแพแฉ่นตั้งไว้ท่าน ๓ แฉ่นอันเดียวไม่สำคัญ เพราะตัวบัญญัติตกลง

หมายความว่า ๓) กับว่าเคยจนกรรมาธิการเขาคงยอเงินนมามัน
 เหนือท่านกษัตริย์ โดยท่านไม่คำนึงถึงข้อบังคับ และท่านตั้งงบประมาณ
 ได้แดงเพื่อสร้างแพข้ามแม่น้ำบางปะกงตั้งด้านข้ามแดน และยังคงถาม
 ขวาเจ้าก็เห็นใจท่านผู้แทนจนทบทวนเหมือนกัน ขวาเจ้าเคยเที่ยวเล่นขอเคย
 อก้ายทางด้านเดิม ขอให้ตั้งงบประมาณให้ละเอียดอีกทีหนึ่ง ภาคกลาง
 ภาคอีสานและภาคใต้ก็คล้ายๆกันหรือท่านหรือไม่ว่า ขวาเจ้าจะยกให้ท่านฟัง
 นอกจากงบประมาณ ค่าสร้างแพข้ามแม่น้ำบางปะกงด้าน ๓ แล่นขาดแล้ว
 รายการอื่น ที่ได้ตั้งยอตนท่านมีรายการทอทางสายระยอง อีกด้านสอง
 แล่นแล้วทอนท่านเขาไปสร้างจนทบทวนอีก ๒ แล่น นี้เกี่ยวกับยอตนจนทบทวน
 ฉะเชิงเทรา ระยอง ก็ท่านคำนวณเสียทั้งหมด ถ้าท่านต้องการ
 ต้องถามว่าเป็นอย่างไรที่ท่านว่า ขวาเจ้าไม่ขัดข้อง ถ้าท่านรวมรายการ
 เหล่านี้ ๔ ด้านคิดเสียเหลือ ๓ ด้านก็ไม่ว่า ที่ท่านเขาไป ๔-๕ ด้านถือว่าเป็น
 ดงนี้ เมื่อพูดถึงข้อบังคับแล้วก็ใช้ไม่ได้ คำแปรญัตติของรัฐบาลเมื่อ
 พูดถึงความจำเป็นแล้วก็เป็นไปไม่ได้ตั้งขวาเจ้าทราบเรียบร้อยแล้ว เพราะ
 ฉะนั้นขวาเจ้าคน หนึ่งไม่ยอมเด็ดขาดใน การที่จะให้แปรเขาไป บำรุงใน ทางที่
 ไม่เหมาะ ความจำเป็นเมื่อมีความจำเป็นแล้วน่าจะตกลงได้แต่ คณะรัฐมนตรี
 กับคณะกรรมาธิการงบประมาณทำไมมาตกลงกันที่สภาหน้า เกดยึด
 ใหม่ ถ้ารัฐบาลแปรได้สมาชิกรแปรไม่ได้ ความจำเป็นก็เท่าๆ กัน
 ถ้าสภายอมไปเราว่าผิด

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ กรรมาธิการ : ผมขอเรียน
 ให้สภาทราบได้ในการ อภิปราย ของท่าน สมาชิกที่จบลงไปเมื่อคืน พดุงการ
 แปรญัตติว่า รัฐบาลแปรญัตติต้องมีสมาชิกรับรอง ๗ คน นี้ก็เป็นถึงพัน
 จัตุย ที่อ้างข้อบังคับว่าทำไม่ได้ แม้แต่กฎหมายธรรมนูญรัฐบาลแปรญัตติ

ก็ไม่ต้องมีรับรอง กฎหมายงบประมาณนั้นเคยยกกัน ที่มีรับรองในข้อ
บังคับเกี่ยวกับสมาชิกแปรญัตติประเพณี ๑๖ ปีแล้ว ไม่มีปัญหาอันใด
ที่การแปรญัตติของรัฐบาลจะเป็นการผิดพลาด ที่ท่านบอกว่างว่ารัฐบาลทำงบ
ประมาณบกพร่อง ไปตั้งงบประมาณสร้างแพบางปะกงเสีย ๑,๕๐๐,๐๐๐
บาท แต่ก่อสร้างphanอก ๒,๕๐๐,๐๐๐ บาท ความจริงท่านได้ฟังคำอภิปราย
ของท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมต่อสภาแล้ว ซึ่งความจริงอาจจะ
ไม่เสร็จในปี พ.ศ. ๒๔๘๒ และอาจจะเสร็จในปี พ.ศ. ๒๔๘๓ ปีเดียวก็ได้
แต่อาจเงิน ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งเป็นงบประมาณสร้างแพขนาดย่อม ใช้ในปี
พ.ศ. ๒๔๘๒ ในขณะที่ท่านยังไม่เสร็จ การแปรญัตติมานั้นไม่ได้
เป็นการบกพร่องคือเพิ่มเติม ที่ท่านบอกว่างงบประมาณของทางจังหวัดภาค
ตะวันออกนั้นมากมาย เรื่องท่านเห็นว่าเป็นความจำเป็นแล้ว ท่านก็
มีสิทธิจะแปรญัตติคดีเดียวได้ และการตัดหรือไม่ตัดนั้นเป็นเรื่องของคณะ
กรรมาธิการ ผมอยากจะเพิ่มเติมว่าเพราะเหตุใดกรรมาธิการ จึงมา
ลงมติสนับสนุนแปรญัตติในเรื่องนี้ คือว่าเรื่องมีระหว่างกรรมาธิการ ผมไม่
อยากจะพูด แต่ว่ากรรมาธิการไปแก้ อยากจะให้เหมือนกัน แต่มีเหตุ
ขัดข้องจึงมาขอความเห็นจากสภา ถ้าสภาให้ไปก่อสร้างได้ ถ้าสภา
ไม่ให้ก็เป็นอันว่าผ่านไป เป็นของธรรมดา

๑๖.๓๓ น.

นายถ้วน เวชชาดิگانนท์ (นครปฐม) : ข้าพเจ้าอยากจะ
ขอเรียนอย่างตรงไปตรงมา ไม่ขอเข้ากับภาคไหน ๆ ทั้งนั้น ในหน้าที่ของ
กรรมาธิการนั้น ข้าพเจ้าก็เป็นคนหนึ่งเหมือนกัน ที่ข้าพเจ้ามาพิจารณา
ด้วยความเป็นธรรมดา เพราะถือว่าแทนของสภาให้ไปแต่เฉพาะจะขอ
ตั้งพันธกิจฝ่ายรัฐบาล จึงจำเป็นต้องพิจารณาให้เป็นธรรมดาทั้งฝ่ายรัฐ
บาลและฝ่ายสมาชิกของสภา ที่เราจะต้องให้ความเป็นธรรมแก่ทั้งสอง

พิจารณาเหตุผลให้รอบคอบทีเดียว การที่จะอนุมัติรายการเป็นนี้คงดูดีย
 ก็น่าจะเป็นเม็ดเงินไปตั้งของรัฐบาลหรือไม่ คือเป็นความแน่นอนของรัฐบาล
 หรือไม่ ถ้าไม่เป็นอย่างแน่นอนแล้วจะเป็นการเสียผล ก็ใช้ไม่ได้ คณะ
 กรรมการได้ถามซักไซ้ได้แต่เพียงแต่ว่า การที่จะแปรรูปคดีจำนวนเงิน
 ๓,๕๐๐,๐๐๐ บาทนั้น เจ้าหน้าที่ของกระทรวงการคลังและของรัฐบาลได้ตั้ง
 ไว้หรือเปล่า ถ้าว่าได้ตั้งไว้ ตั้งแต่จะตั้งได้อย่างไร เมื่อตั้งอย่าง
 นั้นแล้วทำไมจำเป็น ถ้าขาดขณะจำเป็นก็ขายรายการ ถ้าหากจำ
 เป็นจำเป็นเขาก็ไม่ได้มา เมื่อเป็นเช่นนั้นรัฐบาลคงมาสนใจแล้วว่า
 รายการต่าง ๆ ที่ตั้งมาจำเป็นที่ของจ่ายเพื่อประโยชน์ร่วมกันคงมา เมื่อ
 ตั้งมาแต่คณะกรรมการพิจารณาด้วย เหตุผลต่าง ๆ จะเป็น ด้วย เจ้าหน้าที่
 ของคณะรัฐมนตรีที่อยู่กระทรวงการคลังนั้น จะพิจารณาครอบคลุมหรือไม่
 ก็ไม่พูดละ จำเป็นหรือไม่จำเป็นก็ไม่พูด ขอไปพูดแต่เรื่องเช่นทางรัฐ
 ชาติขอเสนอแปรรูปคดีเข้ามา ความจริงข้าพเจ้าไม่เรียกว่าแปรรูปคดีรัฐ
 ชาติทำอะไร ข้าพเจ้าถือว่าตั้งรายการจ่ายพิเศษมาใหม่ เป็นคำแปร
 ญัตติได้อย่างไร ถ้าแปรญัตติคดีรายการนั้นเพิ่มรายการนั้น ถ้าอนุมัติ
 ไปแล้วเกรงว่าจะผิดหลักและเกรงว่ารัฐบาลต่อไปในอนาคตจะถ่วงระเขยขึ้น การ
 เช่นนี้จะสมเหตุ เช่นอะไรแล้วก็ตามให้เห็นตรงทางไป ถ้าไม่กระตัก
 ใจทางรัฐบาลเดินนอกทางจะเป็นอย่างไร จึงต้องคุมในฐานะที่เป็นสมาชิก
 และเข้าไปเป็นกรรมการ ถ้าเดินผิดทางจะให้อย่างไรได้ ถ้าพูดถึงว่า
 คณะกรรมการจะไม่พิจารณาเหตุผลในการที่จะให้ประโยชน์แก่ประชาชน
 ในการสร้างสะพานหามิได้ กรรมการมีความประสงค์จึงใจในการให้
 สร้างที่เขยอ เพื่อประโยชน์ที่ประชาชนจะได้ใช้ เพราะคิดคำนึงถึงที่จะให้
 ประชาชนได้รับความสะดอกสบายเหมือนกัน แต่การทำไปเป็นการที่ผิดมา
 เมื่อผิดมา ได้กตกรอง หลาดยชนหลาดย คชนถึงกับเคเดียง เวชงน อยางรุนแรง

ยังกวนหน้คนะกรรมาธิการพิจารณาแต่ไม่เห็นชอบด้วย ถึงกับเรียน
 ตรง ๆ ว่าข้าพเจ้าขอตาออก แต่ถูกขบข่งกนใจ ข้าพเจ้าเห็นวามผิด
 เพราะเห็นด้วยไม่ได้ เพราะฉะนั้นในระหว่างที่ข้าพเจ้าได้กระทำด้วย
 ความรอบคอบหรือไม่มี ก็ขอให้ท่านสมาชิกรัฐสภาพิจารณาคณะกรรมการกระทรวง
 คมนาคม ดำเนินงานตลอดมาควรจะมีเหตุผลว่า อะไรจำเป็นหรือไม่จำเป็น
 ควรจะรู้แต่ที่ว่า รายการใดเป็นรายการที่จำเป็นและรายการใดเป็นรายการที่ไม่
 จำเป็นอย่างไรหรือไม่ในกากระทำจะ ช้แจงให้เห็นข้อบกพร่อง อะไรก็ไม่ทราบจึงได้
 ตัดเสีย และก็ท่านมาทะเลาะกันเองในคณะรัฐบาล แล้วจะมาฟ้อง
 อะไรเล่า เรื่องอะไรท่านจะมาฟ้อง นี่เหตุระท่านฟ้องแต่ เมื่อท่านเกิด
 มาฟ้องแล้วจะคดีขึ้นอย่างไร เพราะฉะนั้นจะทำอะไรก็ขอให้เห็นแน่นอน
 ตัดทอนยกแต่อกัน คณะกรรมการนั้นคิดที่จะสนับสนุนนโยบายของ
 รัฐบาลจนเมือเห็นความแน่นอนใจ ถ้าท่านชนทำอย่างนี้ก็ไม่เห็นไรท่าน
 เอง คณะกรรมการก็ตัดไปไม่เหลือ จนได้มาโต้เถียงว่าตัดทำไม แต่
 ท่านท่านไม่ได้แก้ ต้องรัฐมนตรักระทรวงคมนาคมนั้นข้าพเจ้าไม่พูด
 แต่ข้าพเจ้าจะขอพูดถึงแต่ที่ดำเนินการตั้งแต่คนมาเท่านั้นเอง นี่เหตุระ กศ
 ด้อยใหญ่ใจความที่เราพิจารณากันไปแล้วอย่างนั้น ๆ ว่าภาคนั้น ๆ
 ภาคไหน ๆ ก็มีความสำคัญด้อยกนทงนนั้น มีความสำคัญเหมือนกัน เมือ
 ภาคนึงไม่มรดอะไรต่าง ๆ ขอประทานโทษเมื่อข้าพเจ้าข่งเด็ก ๆ นั้นข้าพเจ้า
 ไปเรียกเหมือนกัน ก็ไม่ได้เหมือนกัน แต่เคยจนมรดไฟก็เคยพูดกันไป
 ค้างนนค่างน แต่เคยจนจะไปรถก็ได้ แต่ในการที่มความจำเป็น
 ที่จะไปนั้นถ้าหากจำเป็นขามสงครามแล้วท่านจะทำแพขนค้ เถาจะข้าพเจ้า
 ก็ยอม แต่ในภาวะปรกติจึงหัดด้อยเขาไม่คิดค่างนหรือ เพราะทุกจังหวัด
 ก็สำคัญตงนนั้น แต่ท่านยังตงบประมาณ ในหน้า ๓๐๓ รายการที่ ๑๕ ที่
 ค่างนตงบ้านตงงเส้น ท่านจะทำอะไร ท่านจะทำแพขนค้รับขนสงครามอะไร

ก็เห็น เพราะเหตุผิดที่ท่านจะอำนาจความสะดอกให้แก่ประชาชน แล้ว
 ให้ไปเซ็นนี้ ไม่ใช่อย่างอื่น เป็นอย่างนี้ เพราะฉะนั้นทำอะไรก็ได้
 ถึงถึงเหตุผลและเจตนาของรัฐบาตที่จะทำแนอแน ถ้านโยบายโดย
 หมายแล้วหาใจใจได้ไม่ยอม และรายการนั้นให้ไปแต่จะเสียผลใน
 อนาคต ไม่ใช่ทำไมได้ตั้งเห็นประโยชน์ของประชาชน เมื่อได้เห็น
 ประโยชน์ที่เราเป็นผู้แทน เป็นผู้แทนของปวงชน แต่คำสั่งอะไรถ้า
 คุกคามจะเป็นแบบบปทที่เราควรจะทำ แต่ถ้าจะเสียผลในอนาคต
 คุกคามควรดูให้มากหน่อยว่าจนทำอะไรกันแต่จนหน้าจะเห็นอย่างไร ใน
 เหตุเหตุที่คาดแต่ตนแต่อย่ามหนัก แต่ถาหยังหนึ่งมาแต่ตนแต่ใคร
 บบคนเห็นชาวเราจากถกถกงานแห่งรัฐบาตทำกันมาเอง.

๖.๔๕ น.

จอมพล แปลก พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรี : ในเรื่อง

เกี่ยวกับสะพานข้ามแม่น้ำ ไทพจารณากันมานานแต่กระหมอกจะชกประ
 ธานเรียนต่อท่านประชาชนตั้งนี้ คิดว่าความจริงนการตั้งสะพานนั้น
 แผนการมานานแล้ว แต่ตามทมติมาชิกผู้หนึ่งได้กล่าวว่าการตั้ง
 ทางนี้เราได้มีแผนการตั้งวาง เป็นโครงการ ทอพระราชอาณาจักร มาครั้งหนึ่ง
 แล้ว แผนการนั้นเราได้ยึดตั้งวางทางเรื่อยมา แผนการนั้นเดิม
 เป็นแผนการมีขัศศาสตร์จริงโดยให้กรมเด่นาริการตั้งวางทั้งในชนบท
 เจ้าเป็นรัฐมนตรีกลาโหม และตั้งตั้งว่าแผนการนั้นเป็นแผนการวาง
 ถนนสำหรับทางทหารและทางการค้าและเศรษฐกิจจะรวมกัน นอกจาก
 นั้นในการวางแผนการนั้นเราได้พิจารณาถึงเรื่องรถไฟที่มีอยู่แล้ว คิด
 ถึงว่าภาคเหนือเราก็มีทางรถไฟ และทางเชื่อมโยงระหว่างจังหวัดที่มีแต่
 ทางภาคอีสานก็อยู่พดัดสมควรแล้ว แต่เดดานจะตั้งวางสะพานให้ตั้งบูรณ
 นั้นไม่ได้คิดจะเอาสายทางรถไฟกับถนนเชื่อมโดยกัน ถนนทางภาคบูรพาทาง

ไปจนทบรู ซึ่งเป็นเมืองใหญ่เป็นเมืองประวัติศาสตร์และมีผู้คนมาก จะ
 ใช้ขนส่งทางทะเลสินค้าก็จะเกิดเสียหายได้มาก เพราะฉะนั้นขอเรียนว่า
 แผนการนี้สร้างถนนและสร้างสะพานจึงต้องควบกันไป และขอเรียนว่า
 แผนการนี้มานานแล้ว นอกจากนั้นในเดิลาทรูชาติพิจารณางบประมาณประ
 มาณคราวนี้และบทตั้งมากเหมือนกัน เราก็ได้พยายามพิจารณาว่า
 สะพานใหญ่ ๆ ที่สร้างไปแล้วมีที่ไหนบ้าง ท่านได้มาชักผู้มเกียรติดำ
 พิจารณาแล้วจะเห็นว่าทางจากกรุงเทพฯ ไปเชียงใหม่ เราก็มีแผนการ
 กุญแจ และทางภาคอีสานก็มีอยู่แล้ว นอกจากนั้นก็มีสายใต้และทางไป
 จันทบุรีที่ยังขาดอยู่ ๒ สะพานคือทศกัณฐ์และทศกัณฐ์แม่มาบวงประตง รวม
 ๒ สะพาน เพราะฉะนั้นสายไปจันทบุรีรัฐบาลจึงได้ตั้งงบประมาณสำหรับ
 สร้างสะพานทางประตงก่อนเพราะเห็นความสำคัญและรถเดินเป็นจำนวนมาก จึง
 ได้ตกลงสร้างสะพานก่อน และได้เสนอไปยังกรรมการของกระทรวงการ
 คลัง กรรมการก็พิจารณาแล้วเห็นว่าคับคั่งไม่ลง เพราะว่าเงินมาก
 ก็ได้ขอพักไว้ก่อน เพราะฉะนั้นจึงได้ขอตั้งงบประมาณเฉพาะเพียงเท่า
 นี้ได้ขอพักไว้ก่อน เพราะฉะนั้นก็เลยไม่ได้ตั้งงบประมาณเข้ามาใน
 เมืองงบประมาณผ่านไปยังกรมการก็ได้เปลี่ยนแปลง กรมการ
 ของงบประมาณก็ได้ตราขายการในรายการของรัฐบาลนั้นลงไป เป็นจำนวน
 ประมาณ ๑๑ ล้านเศษนั้น ก็ขอประทานเรียนคือสำนักงาน การที่กรมการ
 ไปเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้น ในครั้งรัฐบาลที่เดินออกไปเป็นจำนวนเงิน ๑๑ ล้าน
 ซึ่งงบรัฐบาลไม่ได้ทำอะไร เพราะเหตุว่าเป็นระบอบการปกครองแบบ
 ประชาธิปไตย เมื่อทางกรมการตัดเช่นนี้ ส่วนมากเห็นควรตัดและ
 ขอสร้างในสิ่งเหล่านี้ เราก็ไม่รู้ว่าอย่างไร เพราะเป็นระบอบของกร
 ปกครองประชาธิปไตย ทนเมื่อครั้งเงิน ๑๑ ล้าน ท่านได้มาชักผู้มเกียร
 ติทั้งหลายก็เห็นว่าการที่เราไปไว้ที่ไหน ก็ตกอยู่แก่การสร้างทาง

๓๐ ด้าน ให้สร้างทางถนนเอง ท่านเมฆเป็นเขนทางรัฐบาลได้เห็นว่า
 ๓๑ ด้าน เมฆเป็นเขนทางรัฐบาลได้มองเห็นอาณาเขตของทาง
 ๓๒ ด้าน เมฆเป็นเขนทางรัฐบาลได้มองเห็นอาณาเขตของทาง
 ๓๓ ด้าน เมฆเป็นเขนทางรัฐบาลได้มองเห็นอาณาเขตของทาง
 ๓๔ ด้าน เมฆเป็นเขนทางรัฐบาลได้มองเห็นอาณาเขตของทาง
 ๓๕ ด้าน เมฆเป็นเขนทางรัฐบาลได้มองเห็นอาณาเขตของทาง
 ๓๖ ด้าน เมฆเป็นเขนทางรัฐบาลได้มองเห็นอาณาเขตของทาง
 ๓๗ ด้าน เมฆเป็นเขนทางรัฐบาลได้มองเห็นอาณาเขตของทาง
 ๓๘ ด้าน เมฆเป็นเขนทางรัฐบาลได้มองเห็นอาณาเขตของทาง
 ๓๙ ด้าน เมฆเป็นเขนทางรัฐบาลได้มองเห็นอาณาเขตของทาง
 ๔๐ ด้าน เมฆเป็นเขนทางรัฐบาลได้มองเห็นอาณาเขตของทาง

เป็นจำนวนเงิน ๒ ล้าน ๕ แสนบาท มี ๕ ปี ๖ เดือน ๕ วัน ๕ เดือนบาท รวม
 เป็น ๖ ล้านบาท ตามที่เจ้าหน้าที่คำนวณดู เห็นจะประมาณค่าสะพาน
 สร้างถาวร ๖ เมตร ยาว ๒๐๐ เมตร คิดประมาณทางยาวเมตรละ
 ๓ หมื่นบาท รวมเป็นเงิน ๑ ล้านบาท เมื่อได้เดินขบวนมาเช่นนี้แสดงให้เห็น
 เห็นว่า ทางรัฐบาลไม่ได้แปรญัตติอะไรได้ซะไร คืบเดินขบวนมาให้แล้ว
 ก็พิจารณาในทันที ส่วนมากทางท่านสมาชิกก็รู้สึกไม่ขัดข้องอะไร นอก
 จากจะไม่ทราบว่ามีแผนการหรือไม่ สมกับขอประทานทราบเรื่องให้
 ประชุมทราบเท่านั้น

นายเสรี อิศรางกูร ณ อยุธยา (บุรีรัมย์) : ทกระผมพูด
 ไม่ใช่ให้บุคคลไปขาย คืบมีปัญหาของใจเกิดขึ้นในหมู่สมาชิกโดยนิตยมา
 ชวนกันไป ตามว่าถ้าหากให้งบประมาณอันนี้สร้างสะพานแล้ว เงิน
 จำนวน ๖ ล้านของจังหวัดต่าง ๆ ถูกตัดหรือไม่มี นั่นเป็นขอที่พวกเราตั้งข้อ
 กติกัน

อีกข้อหนึ่ง ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ท่านได้เป็นห่วง
 เป็นโยกภาคอีสาน ท่านบอกแล้วว่าท่านได้ตั้งเลขานุการรัฐมนตรีไป
 ที่หนองคายแล้วก็ได้เจตนาดีของ ท่าน ก็เลยมีปัญหาคือใจอยากจะใคร
 เรียนตามท่านว่า รถไฟสายกาญจนบุรีจะขบวนจะเข้าไปไว้ภาคอีสาน
 หรือไม่ นี่สมาชิกภาคอีสานไม่ทราบ

นายบุญคุ้ม จันทระศรีสุริยวงศ์ กรมมาธิการ : ข้าพเจ้านั่งฟัง
 มาจนแล้ว มีสมาชิกบางคนได้กล่าวพาดพิงถึงคณะกรรมาธิการ โดย
 คงขอหาว่าคณะกรรมาธิการชุดนี้ไม่เป็นธรรม คือไม่มีความเป็นกลางสัม
 กับการที่ท่านมอบความไว้วางใจให้ ยกตัวอย่างว่าพิจารณาเอาให้คณะรัฐบาล
 บ้าง หรือพากันกอบโกยเอาเงินไปจังหวัดของตนบ้าง ในเรื่องนี้ข้าพเจ้า
 ขอทราบเรียนที่ประชุมว่า กรรมาธิการชุดนี้ห้ามความรู้อย่างนั้นไม่

คือเราพยายามทำงานด้วยเหตุผล สิ่งใดที่สมควรจำเป็นก็ให้ไป สิ่งใด
 ไม่มีความจำเป็นไม่ควรก็ไม่ให้ นี้เราทำงานบางครั้งบางครั้งทำงานจน
 กระทั่งถดถอยคน ๕-๖ คน เพื่อพิจารณางบประมาณให้ผ่าน เพราะ
 คณะกรรมาธิการเห็นว่า คณะกรรมาธิการชุดนี้ทั้งใน
 ตัวของตัวข้าราชการวงในซึ่งความเป็นธรรม ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ ถึงงานทั้งหลาย
 จะเห็นว่าไม่ยุติธรรมหรืออะไรก็แล้วแต่ทัศนของท่านจะมอง ได้มีสมาชิก
 ท่านหนึ่งขอออกนามคือคุณได้กลิ่น ได้กล่าวว่าการที่รัฐบาลแปรญัตติมาผลิต
 ของบังคับเรื่องนี้เป็นเรื่องของกรรมาธิการจะคงชัดเจน ขอรบายเรียนว่าไม่ผิด
 ทั้งนี้เนื่องจากว่าของบังคับเดิม ๒๐ กว่าอันเอง บังคับเฉพาะสมาชิกเท่า
 นั้น รัฐบาลอยู่ในข้อยกเว้นทุกประการ ไม่มีการบังคับรัฐบาลเลยในข้อ
 บังคับอย่าง และท่านอย่าถามว่ารัฐบาลเป็นเจ้าของงบประมาณนี้เป็น
 เจ้าของได้ตั้งรายการต่าง ๆ มาแล้ว เมื่อรัฐบาลขอตั้งรายการใหม่ จะ
 ให้รัฐบาลตั้งรายการต่าง ๆ ที่ตั้งมาขอมเป็นไปไม่ได้ ข้าพเจ้าขอเรียนว่า
 เป็นข้อที่ไม่ผิด แต่ได้มาขอกท่านหนึ่งท่านหนึ่งเมื่อก่อนคือคุณแล้ว ถึงตั้งว่าถ้า
 อนุมัติเงิน ๓ ล้านไปให้สร้างสะพานแล้ว จะกระทบกระเทือนถึงเงินที่
 สมาชิกจะได้ไปแต่จังหวัด ๆ ละแสนหรือไม่ ขอรบายเรียนว่าไม่กระทบ
 กระเทือน เงินนั้นเป็นเงินที่กรรมาธิการตัดใจเหลืออยู่แล้ว ๆ เขามาเป็น
 งบประมาณจะสร้างทางนี้ เพราะฉะนั้นท่านอย่าวิตก เป็นเงินคนละกัซกัน

ข้าพเจ้าใครจะกราบเรียนข้อไปอีกเล็กน้อย เกี่ยวกับท่านก็ต่าง ๆ
 ได้ยกปรายมาเมื่อก่อนไม่ใช่คือข้าพเจ้า แต่เกี่ยวกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
 คมนาคม คำ ๆ นั้นคำหนึ่งกล่าวหนักหน่วงเกินไป คือกล่าวว่รัฐมนตรี
 ตั้งราชการไม่มีความคิด เมื่อรัฐมนตรียังไม่เข้ามาทำไม่จึงไม่เห็นขอเขาละ

ข้าพเจ้าขอกราบเรียนว่า รายงานคงเดินออกมาตั้งแต่แรกแล้ว แต่เนื่อง
 จากประเทศชาติของเราเงินน้อย เพราะคงถูกตัดไป เดินออกมาตั้งแต่
 แรกแล้วไม่ใช่พงเส้นไหมใหม่ เพราะฉะนั้นขอททาทานาน ข้าพเจ้ารู้สึก
 ว่าไม่เป็นธรรม

แต่ข้ออีกประการหนึ่ง คนใหญ่ ๆ ขอโทษออกข้อ ไม่อย่างนั้นพวง
 กันไม่ค่อยรู้เรื่อง ได้บอกกล่าวทำไมสะพานพระรามหกทำไมไม่สร้าง ซึ่ง
 ข้าพเจ้าอยู่ในขออนุญาตกราบเรียนว่าสะพานพระรามหกนั้น คนไทยเราทำไมได้
 การที่จะสร้างจะต้องจ้างช่างฝรั่งเข้าให้เขามาสร้าง แต่ข้ออีกประการหนึ่ง
 ความจำเป็นไหม ถ้าเทียบแล้วเป็นแต่เพียงขนดินค้ำจากฝั่งข้างโน้นมาฝั่ง
 ข้างนี้เท่านั้น ในขณะที่ผมเรือไม่ดำเตยงจากฝั่งโน้นมาฝั่งนี้แล้ว ส่วน
 สะพานนั้นผมมีความจำเป็นเหลือเกิน ราษฎรมาอนหนึ่งนับจำนวนคงแต่
 ร้อย ๆ คน รถผ่านอนหนึ่งก็ตั้งเป็นร้อย ๆ คัน ข้าพเจ้ายังไม่เคยไป
 แต่เข้าใจว่าเท่าที่ทราบมาแล้ว สะพานนั้นเขามารถยนต์ เขามาจะต้อง
 เขาคงนั้น อันตรายที่จะเกิด อันตรายจนจะถึงสะพาน รถที่มาองซึ่งเขา
 มาต้องเขาคิดก่อน ก็เคยวิ่งเข้ามาเขาคิดไว้ก่อน แต่รถก็ตายกันเป็น
 จำนวนมาก เพราะฉะนั้นในเรื่องที่ถามเกี่ยวกับสมาชิกส่วนมากอภิปรายใน
 ท่านของท้าวภาคไหนทำไมไม่ภาคไหนทำไมไม่ หน้าที่ในกฎหมายตามกฎหมาย
 รัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายสูงสุด เราเป็นผู้แทนปวงชน ไม่ใช่ผู้แทนจังหวัด
 ได้ จังหวัดหนึ่งเท่านั้น แต่สะพานย้ายเป็นประโยชน์ของแผ่นดิน เป็น
 ประโยชน์ของประชาชนทั้ง ๑๘ ล้าน ไม่ว่าท่านจะอยู่ที่ไหนก็ตาม บางครั้ง
 ท่านมีกิจธุระจะไปทัศนบุรี ศรีราชา หรือระยองแล้ว ท่านก็ไม่ควร
 มองแคบ ๆ ท่านไม่ควรคำนึงถึงแคบ ๆ นิดเดียว ท่านต้องมองให้กว้าง ๆ
 ควรจะมองตามหน้าที่ของเราแต่ละตามกฎหมาย

นายทองดี อีสราวัฒน์ (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าขอเสนอให้ตั้งมติ
มีสมาชิกรับรอง

นายชัยวัฒน์ อินทรพันธ์ (ลำพูน) : ข้าพเจ้าขอเสนอให้เปิด
อภิปรายต่อไป
มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภาผู้แทน : มีผู้เสนอให้ตั้งมติ และเสนอให้เปิด
อภิปรายต่อไป

นายโสภณ สุภธีระ (ขอนแก่น) : ข้าพเจ้าขอเสนอข้อ

ประธานสภาผู้แทน : ไม่ได้ ตัดสินนี้เสียก่อน ผู้ใดเห็นควร
เปิดอภิปรายต่อไปโปรดยกมือขึ้น
มีสมาชิกยกมือ ๑๒ คน

ประธานสภาผู้แทน : ผู้ใดเห็นควรเปิดอภิปรายตั้งมติได้โปรด
โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๓๐ คน

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าที่ประชุมให้ตั้งมติได้

นายโสภณ สุภธีระ (ขอนแก่น) : ข้าพเจ้าขอใช้สิทธิตามข้อ
บังคับข้อ ๘๗ ก่อนที่จะมีการลงมติ ข้าพเจ้าขอเสนอว่าก่อนลงมติให้
พิจารณาร่างข้อเสนอบริษัทของรัฐขาดทุนของบงคับหรือไม่ เพราะถ้าตั้ง
ข้อบังคับเป็นโมฆะ ฉะนั้นก่อนที่จะลงมติ ข้าพเจ้าขอเสนอว่าให้มีการลงมติ
เสียก่อนว่า ตามที่รัฐบาลเสนอมาถูกข้อบังคับหรือไม่ กระผมใคร
เรียนตั้งเด็กน้อยเป็นเรื่องสำคัญ ๆ ไม่ใช่จะประดังเวลา ขอได้กรุณา คือ
เรื่องเป็นอย่างนี้

ประธานสภาผู้แทน : สมจะขแรงให้คุณทราบเหมือนกัน
พูดกันคนละที มีข้อ ๕๗ เมื่อที่ประชุมกำลังปรึกษาญัตติได้ห้ามมิให้สมาชิก

เส้นอุทิศอื่น เว้นแต่อุทิศขอให้ประมุขพิเศษเฉพาะที่ไม่ใช่กฎหมาย ขอให้
ส่งปัญหาไปยังกรมราชการหรือขอให้บุคคลใดชี้แจง ขอให้ลงมติ ขอให้
ให้เบ็ดเตล็ดปราย ขอให้เลื่อนการประชุม ขอให้ยกเรื่องอื่นขึ้นพิจารณา
ณ วันที่ ๒๗ ทำได้โดยง่าย แต่คนลงมติแล้ว

นายโสภณ สุภธีระ (ขอนแก่น) : ถูกลักษณะที่ท่านประธาน
ถามขอมงคืบข้อ ๘๗ เมื่อได้มาซึ่งกฏเกณฑ์การประชุมปรึกษามติได้เป็น
ไปตามข้อบังคับฯ มา มติที่ทำได้ ขอให้โปรดดูข้อบังคับข้อ ๘๗

ประธานสภาผู้แทน : ข้อบังคับข้อ ๘๗ ที่ท่านอ้างว่ามาซึ่งกฏเกณฑ์
จากการประชุมปรึกษามติได้เป็นไป ตามระเบียบ หรือเกิดคำถามไม่สงบ เรียบร้อย
ก็อาจขึ้นจนอภิปรายชี้แจงให้ประธานทราบได้ นี้ให้ประธานทราบเท่านั้น และ
อธิบดีพิจารณาการพิจารณาว่าคำแปรญัตติของท่านผู้ใด ผิดหรือถูก เป็น
หน้าที่ของคณะกรรมการ สภาบรรณารักษณ์การพิจารณาได้เสนอ
คำถาม อธิบดีพิจารณาเป็นอย่างนั้น เพราะฉะนั้นเมื่อเราพิจารณาใน
ประเด็นแล้ว ก็หมายความว่าประชุมกันขอมงคืบข้อประเด็นเป็นการถูก
กฏเกณฑ์เป็นการลงมติ ผมขอให้ไปทำตามข้อบังคับข้อ ๘๗ ให้ที่ประชุม
ลงมติก่อน ว่าจะให้หรือไม่ให้

นายโสภณ สุภธีระ (ขอนแก่น) : ลงมติไป นั่นก็เป็นโมฆะ

ประธานสภาผู้แทน : นอกเรื่องหนึ่ง คือในรายการพิเศษที่
รัฐบาลขอตั้งรายจ่ายก่อสร้างสะพานข้าม แม่น้ำบางปะกง ๒ ด้าน ๕ แห่ง จะ
ให้หรือไม่ให้ ท่านจะเห็นตามคำแปรญัตติหรือไม่ ถ้าเห็นด้วยก็
ชี้แจง ถ้าไม่เห็นด้วยก็ยกไป ท่านผู้ใดเห็นจากวิธีให้เป็นไปตามคำแปร
ญัตติ โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๒๒ คน

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

มตฺมาชกยภมมอ ๓๓ คน

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอนญาตประชุมชนมตฺให้เป็นไปตามคำ
ปรญาคติ เป็นอนญาตรายการท ๑๗, ๑๘, และ ๑๙ ด้วย นตฺยไป
ชยการท ๒๐

พ.ท: พโยม จุลานนท์ (เพ็ชรบุรี) : ข้าพเจ้าขอเด้นอนญาตคต
ประปรญาคติตามทข้าพเจ้าได้ขอเด้นอไว้ คตคตรายการ ๗ มาตรา ๓ งบ
ประมาณรายจ่ายสำมัญกระทรวงกลาโหม เงินอุดหนุนต่าง ๆ ซึ่งตั้งจ่าย
ของศกการทหารผ่านศึก ๕ ด้านนาท ไปตั้งจ่ายในมาตรา ๗ ในงบประมาณ
รายจ่ายวิสำมัญตงทุน เหตุยเงินอุดหนุนต่าง ๆ สำหรับรายการอุดหนุน
กลาโหม เฉพาะเงินอุดหนุน ๑ แสน ๖ หมื่นบาท ตามททางสภาได้
กรณอนโตมให้ทางฝ่ายรัฐบาลได้ประปรญาคติไป ในครั้งเตยจกน ทของ
ข้าพเจ้าได้ผ่านมา

ประธานสภาผู้แทน : คตมบญหาชนในกรทเราได้พิจารณา
รายการนเตอ ของเราทผ่านมาเตอไม่ได้ชย ในทม เราเตอจกวาง
ไม่ทนทเตยผ่านท่านไป ท่านของทชกปรายน กอชยาคทชยคัทประปรญาคติ
สงอนใจชนมาพิจารณาในทประชุมชนก ทประชุมเมอถนชตชนมต
คายนมาเกิดบญหาชยงนชน รายนชคความเหบทประชุมทเตยอ ท่าน
ได้เห่นคจวให้เป็นไปตามคำผู้เด้นอประปรญาคติชน ไปรตยภมมชน

มตฺมาชกยภมมอ ๕ คน

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดไม่เห็นคจย
ไม่มตฺมาชกยภมมท

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอนญาตให้ผู้ประปรญาคติได้ชกปรายในคำ
สงอนชคชน นกตจคเตอถง ๑๗ นาทภากวาเตอ ถ้าพิจารณาจกน
เขาใจจวรกถางคณกตจจะไม่เตร์จ ถ้าจวเตร์จกชกปรายไป

พ.ท. พโยม ชูลานนท์ (เพ็ชรบุรี) : ข้าพเจ้าใคร่จะขอความ
 กรุณาจากท่าน เนื่องจากเราได้ขมิบปรายแปรมุคตกันมาอย่างคร่ำครึ
 มาตั้งแต่เช้า และตามทศกัณฐ์ได้กรุณาวิญญิตของข้าพเจ้านั้น ข้าพเจ้า
 ขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่ง แต่ที่เราจะขมิบปรายกันต่อไปบางที่เหตุผล
 ต่าง ๆ ที่จะขมิบปรายกันนั้น อาจจะเป็นไปในทางที่ไม่ราบรื่น คือในหลัก
 ขรรณดาซึ่งเมื่อเราได้ขมิบปรายกันไปมากแล้ว อารมณ์ต่าง ๆ อาจเป็นไปใน
 ทางรุนแรง และยังไม่ให้ข้อด้วยแล้ว ข้าพเจ้าคิดว่าจะเป็นไปในทางที่
 ไม่ได้จะราบรื่น เพราะฉะนั้นผมเพื่อนสมัครหลายคนที่ให้พักประชุม และ
 เมื่อท่านได้กรุณาให้ในญัตตนั้นแล้ว ข้าพเจ้าก็ขอปรารถนาให้สงบ
 ด้วยความนิมิต ข้าพเจ้าคิดว่า การแปรญัตติอาจจะเป็นประโยชน์
 ทุกฝ่าย

ประธานสภาผู้แทน : ข้าพเจ้าไม่หาเรื่องกันข้างหรือไม่ได้กัน
 แต่เขาเพื่อความปลอดภัยร่วมกัน จะประชุมอนันต์ ๑๘ นาฬิกาแต่เช้า แต่ว่า
 ต้องขอรับรองกัน

ไม่ต้องเข้มแข็งหรือยก เพราะฉะนั้นอยากจะขอเดี๋ยยเป็นอย่างไร
 เยาว์จนถึงตามเดิมเวลา ๑๖.๐๐ นาฬิกา

นายควง อภัยวงศ์ ประธานกรรมการ : ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย
 ที่จะหยุด เพราะว่าไหน ๆ เราจะเป็นฮีโร่ และได้ข้อข้อมาตั้งแต่เช้าแล้ว
 จะหยุดกันทำไม ถึงคุณพโยม ๆ จะขมิบปรายรุนแรงไปบ้าง ก็เชียว
 ข้าพเจ้าคงใจเย็นที่ฟัง อีกต้องร่ายการเท่านั้น มิฉะนั้นเราอดข้อทำไม
 เราหยุดแต่ตอนกลางวันเดี๋ยยดีกว่า

ประธานสภาผู้แทน : เขา ถ้าอย่างนั้นต่อไป คุณพโยม ๆ ขมิบปราย

นายควง อภัยวงศ์ ประธานกรรมการ : ถ้าเราจะหยุดแล้ว
 พรุ่งนี้คงจะไม่เสร็จจาก ข้าพเจ้าหัดเสียในคอนเอง ชุคส์ให้ข้อข้อ

ข้าพเจ้าเองได้ทราบเรียนต่อสำนักงานว่าอย่างแต่ ๕ ด้านเคย เราควรจะได้
 เขามากกว่านี้ โดยเฉพาะข้าพเจ้าได้ ๒๐ ด้านข้าพเจ้าก็ไม่อยากขัดข้อง
 ข้าพเจ้าขัดแต่ไม่เห็นด้วยกับหลักการในการตั้งเงินงบประมาณนี้ ก็ตรง
 ว่ามีรายการหลายรายการ ซึ่งโดยข้อเท็จจริงมิได้เป็นไปในฐานะประเภท
 เงินอุดหนุน แต่หากว่าเป็นไปในประเภทลงทุน ซึ่งเมื่อตั้งครุใหญ่ तथा
 ประทานเอง

ประธานสภาผู้แทน : ขอโทษไม่ครบองค์ออกแล้ว ขอโทษ เช่
 วันจันทร์ ๒๐ โมงประชุมเฉพาะงบประมาณเป็นพิเศษ เลิกประชุม

- เลิกประชุมเวลา ๑๖.๐๐ นาฬิกา.
ประเสริฐ บัณฑิตกุล	ผู้จัดรายการ
ประสิทธิ์ ศิวัฐชาติ	"
สุรินทร์ ดิพตากร	"
สุชนัน จิตรภักดิ์	"
โสมเฉลา ดิพตากร	"
พิพัฒน์ เอกโรหิต	"
ชวาวรัตน์ ชุ่มบุญ	"
ศิริ มนโคจรเวศย์	"
โชค คุปตะวาทิน	"
อุดม พตอยสังวาลย์	"
ประภัสร์ จินตามัย	"
เด็ก จารุณัฐ	"

เจริญ บัณฑิตโร
 เลขานุการรัฐสภา

เกษม บุญศรี
 ประธานสภาผู้แทน

พิมพ์ที่กองการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร